

INHOUD

Voorwoord

1. Veranderde loyaliteit	5
2. Tegen alle goden	16
3. Verwoest geloof	31
4. Te laat	41
5. Een afschuwelijke vervalsing	46
6. Een geestelijke oorlog	67
7. Marx, Darwin en de revolutie	77
8. Engelen des lichts	95
9. Wie zullen wij dienen?	105
10. Marx of Christus	109
Bijlage	115
Literatuurverwijzing	124

**Andere boeken van ds. Richard Wurmland
bij de SDOK te verkrijgen:**

Hoe zou ik zwijgen

Wurmland brieven

Gemarteld om Christus'wil

Als kerkmuren konden spreken

Joden onderweg

Antwoord op de bijbel van Moskou

Was Karl Marx een satanist
(De brochure, die aan dit boek voorafging)

Uit de mond der kinderen

Stichting "De ondergrondse kerk"
P.B. 705
4200AS Gorinchem

VOORWOORD

Aan dit boek ging een brochure vooraf met enige aanwijzingen betreffende mogelijke verbindingen tussen het marxisme en de satanskerk.

Niet eerder had iemand daar over geschreven.

Daarom was ik voorzichtig, om niet te zeggen beschroomd. Maar in de loop van de tijd kwam er meer en meer duidelijkheid vanuit mijn verzamelde gegevens. Een duidelijkheid die, naar ik hoop, u zal overtuigen van het geestelijk gevaar als een wezenlijk onderdeel van het communisme.

Heden ten dage regeert het marxisme een derde van de wereldbevolking. Als zou kunnen worden aangetoond, dat de stichters en uitvoerders van deze beweging achter de schermen inderdaad duivelsaanbidders zijn, die zich welbewust door satanische machten laten leiden, zou zo'n ontstellende ontdekking dan geen actie vereisen?

Indien sommigen mijn stelling van de hand zullen wijzen, zal me dat niet bevreemden.

Wetenschap en technologie gaan met rasse schreden vooruit, omdat we altijd bereid zijn verouderd materiaal aan de kant te zetten ten gunste van nieuw comfort. In zaken van sociologie of godsdienst ligt dat heel anders. Ideeën sterven moeilijk uit en een mening, in tegenstelling tot een computerchip, wordt niet gemakkelijk veranderd. Zelfs nieuwe documentatie vermag niet altijd te overtuigen. De deur van onze instelling heeft vaak vastgeroeste scharnieren.

Ongetwijfeld hebben de communisten kennis genomen van dit boek, dat vertaald is in het Russisch, Chinees, Roemeens, Duits, Slowaaks, Nederlands en andere talen en in grote aantallen de landen achter het IJzeren Gordijn is binnengesmokkeld. De Oostberlijnse krant "Deutsche Lehrerzeitung" heeft mijn boek onder het hoofd "De moordenaar van Marx" scherp veroordeeld en noemde het het meest gedocumenteerde, uitdagende en brutale werk, dat tegen Marx is geschreven".

Kan Marx zo gemakkelijk worden vernietigd? Is dit zijn Achilleshiel? Zou het Marxisme in diskrediet worden gebracht als de mensen zouden weten van deze verbinding met het satanisme? Zijn er genoeg mensen die daar wat om geven?

Het Marxisme is het grote verschijnsel van het leven van deze tijd. Wat uw mening ook moge zijn, of u wel of niet gelooft in het bestaan van satan, wat voor waarde u ook hecht aan de satanscultus, zo als die in zekere kringen wordt bedreven, ik vraag u de dokumentatie die ik u hier voorleg te overdenken, af te wegen en te beoordelen.

Ik vertrouw dat het u zal helpen hoogte te krijgen van de problemen, waarmede het Marxisme in deze tijd iedere bewoner van deze aardbol confronteert.

Dit boek werd uitgegeven vòòr de omwentelingen in Oost-Europa in 1989. De vertaling kwam gereed nà deze gebeurtenissen. Daardoor zijn sommige passages niet meer actueel.

Omdat deze omwentelingen de strekking van het boek nauwelijks aantasten, hebben wij gemeend de tekst niet te moeten aanpassen. Wèl meenden we er goed aan te doen u hier op te attenderen.

1. VERANDERDE LOYALITEIT

Marx' christelijke geschriften

Eén derde van de wereldbevolking is vandaag Marxistisch. Daarenboven wordt het Marxisme in de één of andere vorm omhelsd door velen in de kapitalistische landen. Er zijn zelfs Christenen, waaronder tot onze verbazing geestelijken, soms op hoge posten, die er van overtuigd zijn dat, terwijl Jezus mogelijk het juiste antwoord had op de vraag hoe we in de hemel kunnen komen, Marx het juiste antwoord had op de vraag hoe de hongerigen, de behoeftigen en de onderdrukten op aarde te helpen zijn.

Marx was, naar men zegt, zeer menslievend. Hij werd beheerst door één idee: hoe kunnen de uitgebuite massa's worden geholpen? Kapitalisme verpauperde de massa's was zijn overtuiging. Als maar éénmaal dat verrotte systeem zou zijn omvergeworpen, zou na een overgangperiode van dictatuur door het proletariaat, een maatschappij ontstaan waarin ieder werk zou verrichten in overeenstemming met zijn capaciteiten. Werk in fabrieken en boerderijen, die aan de gemeenschap toebehoren en waar men beloofd zal worden naar gelang men nodig heeft. Een staat zal er niet meer zijn om te regeren over het individu, geen oorlogen, geen revoluties, alleen een altijd-durende, universele broederschap.

Om de massa gelukkig te maken, is echter meer nodig dan de omverwerping van het kapitalisme.

Marx schrijft:

De afschaffing van de godsdienst als een ingebeeld geluk van de mens, is een voorwaarde voor het werkelijke geluk. De oproep om te breken met de illusies die zij koesteren over hun levensomstandigheden, betekent een oproep om te breken met de omstandigheden, die deze illusies nodig maken. De kritiek op de godsdienst is daarom kritiek op dit trandental met de godsdienst als stralenkrans. (1)

Marx zou dus anti-godsdienstig zijn, omdat de godsdienst de vervulling in de weg staat van het communistische ideaal, dat hij beschouwde als het enige antwoord op de wereldproblemen. Zo leggen Marxisten hun visie uit en treurig genoeg zijn er ook geestelijken, die het zo zien. De Engelse predikant, ds. Oestreicher zei in een preek:

Wat ook tegenwoordig de verschillende uitdrukkingsvormen van het communisme mogen zijn zowel goed als kwaad, het communisme is oorspronkelijk een beweging om de mens te bevrijden van de uitbuiting door zijn medemens. Sociologisch stond de kerk aan de kant van de uitbuiters en dat doet zij grotendeels nog. Karl Marx, wiens theorieën een hartstocht voor gerechtigheid en recht laten doorschemeren, die wortelt in de getuigenis van de Hebreeuwse profeten, walgde van de godsdienst omdat deze werd gebruikt als een instrument om een toestand te laten voortduren, waarin kinderen slaven waren en zich doodwerkten om anderen rijk te maken. De bekende uitspraak van een eeuw geleden, dat godsdienst de opium van het volk is, was geen goedkope grap....

Als leden van het lichaam van Christus moeten wij komen tot een eerlijke boetvaardigheid, in het besef dat wij diep in de schuld staan tegen over iedere communist. (2)

Het Marxisme maakt indruk op het menselijk denken door zijn succes, maar succes bewijst niets. Toverdokters hebben soms ook succes. Succes bevestigt zowel dwaling als waarheid. Omgekeerd kan mislukking constructief zijn en de weg openen naar de diepere waarheid. Wij zullen dus enige opvattingen van Marx ontleden, zonder het succes daarvan in aanmerking te nemen.

Wie was Marx? In zijn vroegste jeugd was Marx een Christen. Het eerste boek dat hij schreef, heet: "De gemeenschap der gelovigen met Christus". Hierin lezen wij deze mooie woorden:

Door de liefde van Christus wenden wij ons hart tegelijkertijd tot onze broeders, die innerlijk met ons verbonden zijn en tot Hem, Die Zichzelf ten offer gaf.

Marx kende dus een weg voor de mensen om elkander als broeders lief te hebben. De weg van het Christendom. Hij vervolgt:

Gemeenschap met Christus kan innerlijke veredeling, troost in smart en kalm vertrouwen geven en ook een hart, dat gevoelig is voor menselijke liefde en voor alles dat edel en hoogstaand is. Dit niet terwille van eer of roem, maar alleen om Christus' wil. (3)

Ongeveer terzelfder tijd zegt hij in zijn verhandeling "Beschouwingen van een jongeman bij de keuze van een beroep":

De godsdienst zelf leert ons, dat het Ideaal dat allen willen navolgen Zichzelf voor de mensheid ten offer bracht en wie zou deze uitspraak durven te ontkennen? Als wij het werk gekozen hebben waarin wij het meest voor de mensheid kunnen doen, zullen wij nooit verpletterd raken onder de lasten, omdat deze slechts offers betekenen voor aller welzijn. (4)

Marx begon dus als een Christen. Toen hij was geslaagd voor het gymnasium werd op zijn getuigschrift onder de kop "godsdienstige kennis" het volgende geschreven:

Zijn kennis van het Christelijke geloof en de Christelijke zede is behoorlijk helder en heeft een goede basis. Tot op zekere hoogte kent hij ook de geschiedenis van de Christelijke kerk. (5)

In deze zelfde scriptie echter schreef gebruikte hij zes keer het woord "verdelgen", dat door geen enkele van zijn medestudenten voor het

examen gebruikt werd. "Verdelg" werd toen zijn bijnaam. De wens om te verdelgen is voor hem een natuurlijke wens, omdat hij over de mensheid spreekt als over "menselijk afval" en hij zegt: "niemand bezoekt me en dat bevalt me best, want het huidige mensdom kan..(en dan volgt een smerige uitdrukking) ...het is een schurkentroep".

Marx' eerste geschriften tegen God

Kort nadat Marx dit getuigschrift ontving, gebeurde er iets geheimzinnigs in zijn leven: hij werd radicaal en hartstochtelijk anti-godsdiensdig. Een nieuwe Marx begon zich te ontwikkelen. In het gedicht "Gebed van een wanhopige" schrijft hij o.m.: "Ik wens mijzelf te wreken op Hem, Die heerst daarboven".⁽⁶⁾ Hij was er dus van overtuigd dat er hierboven Iemand is, die regeert. Maar die Ene hierboven had hem geen kwaad gedaan. Marx behoorde tot een betrekkelijk welgestelde familie. Als kind had hij geen honger geleden. Hij had het beter dan vele medestudenten. Wat was de oorzaak van deze afschuwelijke haat tegen God? Een persoonlijke reden is niet bekend. Was Karl Marx in deze uitspraak slechts de spreekbuis van iemand anders? We weten het niet. Op een leeftijd, waarop iedere normale jongeman droomt over het weldoen aan anderen en over het opbouwen van een bestaan voor zichzelf, schreef de jonge Marx de volgende regels in het aangehaalde gedicht "Gebed van een wanhopige":

Zo heeft een God mij alles ontnoofd, in de vloek en de folterende pijn van het noodlot.

Al Zijn werelden zijn onherroepelijk verloren. Niets dan wraak blijft mij over.

In de hoogte zal ik mijn troon bouwen
Koud en verschrikkelijk als een bergtop,
omgeven door een verschansing van menselijke angst.
Beheerst door droefgeestig lijden.

Wie het met een zuivere blik beschouwt, zal

terugdeinzen, lijkkleek en stom.
Vast gegrepen door blinde en kille sterfelijkheid.
Moge zijn geluk het eigen graf delven.(7)

Marx droomde ervan de door God geschapen wereld te verwoesten.
In een ander gedicht zegt hij:

Dan zal ik in staat zijn triomfantelijk te wandelen, als
een god door de ruïnes van hun koninkrijk. Elk van
mijn woorden is vuur en actie, mijn borst gelijk aan
die van de Schepper. (8)

De woorden “ In de hoogte zal ik mijn troon bouwen, koud en
verschrikkelijk als een bergtop” en de uitspraak, dat van degene, die
op de troon zit slechts vrees en doodsangst zal uitgaan, herinnert ons
aan Lucifers trotse woorden: “Ik zal ten hemel opklimmen, ik zal mijn
troon boven de sterren Gods verhogen” (Jes.14:13).

Mischien was het geen toeval dat Bakoenin, een tijdlang één van
Marx' intiemste vrienden, schreef:

Men moet Marx aanbidden om door hem geliefd te
worden. Op zijn minst moet men hem vrezen om door
hem gedoopt te worden. Marx is buitengewoon
trots, op het smerige en waanzinnige af. (9)

De satanskerk en Oulanem

Waarom wenst Marx zulk een troon? Het antwoord vinden we in een
weinig bekend treurspel, dat Marx eveneens in zijn studententijd
schreef. Het heet “Oulanem”. Voor de verklaring van deze titel is enig
uitweiden noodzakelijk.

Eén van de riten van de satanskerk is de zwarte mis, die te middernacht
bediend wordt door satanspriesters. De kaarsen zijn omgekeerd in de
kandelaren gestoken. De priester draagt zijn ambtsgewaad, maar met
de voering naar buiten. Hij spreekt alles uit wat er in het gebedenboek

wordt voorgeschreven, maar leest het van het eind naar het begin. De heilige namen van God, Jezus en Maria worden omgekeerd voorgelezen. Het lichaam van een naakte vrouw dient als altaar. Een gewijde ouwel, gestolen uit één of andere kerk, met daarop geschreven de naam van "satan", wordt gebruikt bij deze bespotting van de communie. Tijdens deze mis wordt een bijbel verbrand. Alle aanwezigen beloven de zeven doodzonden uit de Katholieke Catechismus te bedrijven en nooit enig goed te doen. Dan volgt een orgie.

Duivelaanbidding is al zeer oud. De Bijbel heeft er veel-over en tegen-te zeggen. Bijv. hoe de Joden, hoewel hun door God de ware godsdienst was geschonken, soms struikelden in hun geloof en offerden aan de demonen (Deut.32:17). En koning Jerobeam stelde ooit priesters aan voor de demonendienst (2 Kron.11:15).

Sinds onheugelijke tijden hebben mensen dus geloofd in het bestaan van de duivel. Zonde en verdorvenheid zijn de kenmerken van zijn koninkrijk, ontbinding en verwoesting het onvermijdelijke resultaat. De grote samenbundelingen van het kwaad in vervlogen tijden, zowel als in het moderne communisme en nazisme zouden onmogelijk geweest zijn zonder een leidende kracht, de duivel zelf. Hij was het meesterbrein, de geheime agent, de drijvende kracht achter zijn grote plan de mensheid onder controle te krijgen.

Het is veelzeggend, dat Oulanem de omkering is van een heilige naam. Nl. van Emanuel, een Bijbelse naam voor Jezus, die in het Hebreeuws "God met ons" betekent. In de zwarte kunst gelooft men dat zulke omkeringen van namen een bepaalde uitwerking hebben.

We zullen het treurspel Oulanem pas kunnen begrijpen, als we eerst luisteren naar een vreemde bekentenis, die Marx zelf deed in een gedicht genaamd "De speelman". Deze bekentenis werd later zowel door hemzelf als door zijn volgelingen weggelaten:

De helse dampen komen op en vullen het brein totdat
ik waanzinnig word en mijn hart volkomen veranderd
is. Zie je dit zwaard?

De vorst der duisternis verkocht het mij

Voor mij slaat hij de maat en geeft de signalen.

Steeds woester speel ik de dans van de dood. (10)

Deze regels krijgen een speciale betekenis, wanneer men weet, dat in de hogere inwijdingsriten van de satansdienst aan de kandidaat een "betoverd" zwaard wordt verkocht, dat succes garandeert. Hij betaalt ervoor, door met bloed uit zijn polsen een verbond te ondertekenen, dat zijn ziel na de dood aan satan zal toebehoren.

(Om de lezer in staat te stellen de afschuwelijke bedoeling van deze gedichten beter te plaatsen, wil ik opmerken, zij het vanzelfsprekend met afschuw, hoe de "satansbijbel" eerst spreekt van het kruis als van "een symbool van onmacht, hangend aan een boom". Daarna stelt het, dat de Satan de onuitsprekelijke Vorst der duisternis is, die de aarde regeert. Tegenover de "blijvende dwaasheid van Bethlehem", de "vervloekte Nazarener", de "impotente koning", de "voorbijgaande en zwijgende God", de "verachtelijke en weerzinwekkende pretendent van Satans majesteit", wordt de duivel "de god van het licht" genoemd met engelen, die "in vrees en kruiperigheid zich bevend voor hem neerwerpen" en "christelijke uitverkorenen wankelend naar hun verdoemenis sturen").

En nu citeer ik uit het treurspel "Oelanem":

En zij zijn ook Oelanem, Oelanem
De naam klinkt voort als de dood, klinkt voort totdat
zij wegsterft in een ellendig gebrabbel. Stil! Nu
begrijp ik het. Het rijst op uit mijn ziel.

Helder als de lucht, sterk als mijn eigen gebeente. (11)

Nog heb ik macht in mijn jeugdige armen om je vast
te grijpen en te verpletteren (d.w.z. het mensdom)
met onstuimige kracht
Terwijl voor ons beiden de afgrond gaapt in de
duisternis.
Je zult wegzinken en ik zal lachend volgen
Terwijl ik in je oren fluister:
Daal neer, kom met mij, vriend. (12)

De Bijbel, die Marx tijdens zijn verblijf op de middelbare school had

bestudeerd en die hij heel goed kende in zijn volwassen leven, zegt dat de duivel door een engel zal worden gebonden en in de bodemloze put geworpen (abyssos in het Grieks; Opb.20:3). Marx wil het hele mensdom in deze put trekken, die bestemd is voor de duivel en zijn engelen.

Wie spreekt er door Marx in dit treurspel? Kan men redelijkerwijs van een jonge student verwachten, dat hij als levensdroom het visioen koestert van een mensheid, die de afgrond van duisternis (buitenste duisternis is een bijbelse uitdrukking voor hel) indaalt en ook hij zelf (zoals hij hen lachend volgt, die hij tot ongeloof gebracht heeft)? Nergens ter wereld wordt dit ideaal aangekweekt dan alleen bij de hoogste inwijdingsriten van de satanskerk.

Als in het treurspel de tijd van Oelanem's dood is aangebroken, zijn zijn woorden:

Te gronde gegaan, te gronde gegaan
Mijn tijd is volkomen ten einde.
Het uurwerk staat stil, het pygmeeënhuis is ingestort.
Spoedig zal ik de eeuwigheid aan mijn borst drukken.
En spoedig zal ik geweldige vervloekingen over de
mensheid uitbrullen. (13)

Marx had gehouden van de woorden van Mephistophiles in "Faust": "Alles wat bestaat is waard om vernietigd te worden". Alles, met inbegrip van het proletariaat en de kameraden. Marx haalde deze woorden aan in "De 18e Brunaire"⁽¹⁴⁾ (de staatsgreep van Napoleon viel op de 18e Brunaire, de mistmaand van 22 oktober tot 21 november, die men bij de Franse revolutie had ingesteld, vert.). Stalin handelde geheel naar deze woorden en bracht zelfs zijn gezinsleden om.

In Faust wordt satan de geest genoemd, die alles loochent. Dat is precies de houding van Marx. Hij schrijft over "meedogenloze kritiek op al wat bestaat"; "oorlog aan de situatie in Duitsland"; "genadeloze kritiek op allen". En hij voegt er aan toe: "Het is de eerste taak van de pers de fundamenteën van het bestaande politieke systeem aan te tasten".⁽¹⁵⁾ Van zichzelf zei Marx, dat hij "de meest uitgesproken

hater was van de zgn. positieve opstelling". (16)

De satans-sekte is niet materialistisch. Zij gelooft in eeuwig leven. Oelanem, de persoon, door wie Marx spreekt, betwijfelt het niet. Hij bevestigt het, maar dan als een leven van haat tot het uiterste verheerlijkt.

Het is belangrijk op te merken, dat eeuwigheid voor de demonen een pijniging betekent. Zo werd Jezus dan ook aangesproken door de boze geesten in de bezeten man: "... Zijt Gij hier gekomen om ons voor de tijd te pijnigen?" (Matth.8:29)

Op dezelfde wijze is Marx bezeten:

Ha, eeuwigheid, zij is ons eeuwige verdriet. Een onbeschrijflijke en onmetelijke dood. Walgelijk, kunstmatig verwekt om ons verachtelijk te maken. Wij, die zelf een uurwerk zijn, blind werktuiglijk. Geschapen om een narrenkalender te zijn van Tijd en Ruimte.

Zonder doel, alleen maar om er te zijn en dan te gronde te gaan. Zodat er iets zal zijn om te verwoesten

(17)

Wij beginnen nu te begrijpen, wat er met de jonge Marx gebeurd is. Hij had Christelijke overtuigingen gehad, maar er niet naar geleefd. Zijn briefwisseling met zijn vader getuigt van de verkwisting van grote bedragen aan vermaak en van zijn voortdurende rebellie tegen het ouderlijk gezag in deze en andere zaken. Daarna kwam hij klaarblijkelijk in de grijpparmen van de uiterst geheime satanskerk terecht en onderging de inwijdingsriten. In hun zinsbegoochelende orgieën zien deze ingewijden satan in feite door hem, die spreekt. Marx is dus satans spreekbuis, wanneer hij de woorden spreekt: "Ik wens mijzelf te wreken op Hem, Die heerst daarboven". Luister eens naar het eind van "Oelanem":

Als er iets is dat verslindt, wil ik er inspringen, al zou ik de wereld tot een ruïne maken.

De wereld die ligt tussen mij en de afgrond wil ik met

mijn voortdurende vervloekingen aan stukken smijten.
Ik zal mijn armen om haar wrange werkelijkheid
slaan.

Door mij te omhelzen, zal de wereld zwijgend sterven
en dan wegzinken in een volkomen niets, vergaan tot
niet-bestaan, dat zou waarlijk leven zijn. (18)

Waarschijnlijk werd Marx geïnspireerd door de woorden van de
markies de Sade:

Ik verafschuw de natuur. Ik zou haar planeet willen
splijten, haar kringloop willen beletten, de banen der
sterren doen ophouden, de planeten die door de
ruimte drijven omkeren, vernietigen wat de natuur
ondersteunt, beschermen wat haar wil beschadigen -
in één woord: ik wil haar in mijn werken honen.....
Misschien zullen we in staat zijn de zon aan te vallen,
haar universum te beroven of haar te gebruiken om
de wereld in brand te zetten. Dat zouden nog eens
echte misdaden zijn.

De Sade en Marx dragen dezelfde ideeën uit!

Zowel oprechte, als door God geïnspireerde mensen zoeken vaak hun
medemens te dienen met het schrijven van boeken ter vermeerdering
van kennis, ter verbetering van de moraal of ter bevordering van
religieuze gevoelens of om tenminste enige ontspanning en amusement
aan te reiken. De duivel is het enige wezen dat het mensdom alleen
maar kwaad aandoet en dat doet hij door zijn uitverkoren dienaren.
Voor zover ik weet is Marx de enige bekende schrijver, die zijn eigen
boeken ooit "stront" en "zwijnerij" heeft genoemd. (19) Bewust en
weloverwogen zet hij zijn lezers vuiligheid voor. Geen wonder dan
ook, dat sommige van zijn volgelingen, communisten in Roemenië en
Mozambique gevangenen dwongen hun eigen uitwerpselen te eten en
hun eigen urine te drinken. (20)

In "Oelanem" doet Marx wat de duivel doet: hij levert het gehele
menselijke ras over aan de verdoemenis.

“Oelanem” is waarschijnlijk het enige treurspel ter wereld, waarin alle persoonlijkheden zich bewust zijn van hun eigen verdorvenheid, waarmede zij te koop lopen en die zij met overtuiging botvieren. In dit treurspel bestaat er geen zwart of wit. Bestaan er geen Claudia en Ophelia, Jago en Desdemona. Hier zijn allen dienstknechten der duisternis en tonen bepaalde trekken van Mephistopheles. Allen zijn satanisch, corrupt en verdoemd.

2. TEGEN ALLE GODEN

Satan in de familie van Marx

Marx, het onvolwassen genie, schreef de in het vorige hoofdstuk aangehaalde werken, toen hij pas 18 jaar was. De basis voor zijn verdere levensloop was al gelegd. En er was bij hem geen ideaal van het dienen van de mensheid, het proletariaat of het socialisme. Zijn enige wens was de wereld te gronde te richten, voor zichzelf een troon op te richten ondersteund door menselijke vrees.

In de correspondentie tussen Karl Marx en zijn vader worden enige typische, geheimzinnige passages aangetroffen. De zoon schrijft:

Een gordijn is gevallen. Mijn heilige der heiligen werd uiteengerukt en nieuwe goden moesten geïnstalleerd worden. (1)

Deze woorden werden geschreven op 10 november 1837, door een jongeman, die tot die tijd het Christendom beleden had. Eerder had hij verklaard, dat Christus in zijn hart woonde. Nu geldt dat niet meer. Wie zijn de nieuwe goden, die Christus' plaats hebben ingenomen? De vader antwoordt:

Ik zag er vanaf aan te dringen op uitleg van een zeer geheimzinnige zaak, hoewel deze zaak hoogst twijfelachtig leek. (2)

Wat was dit voor een geheimzinnige zaak? Geen enkele biograaf van Marx heeft deze vreemde zinnen verklaard. Op 2 maart 1837 schrijft Marx' vader aan zijn zoon:

Je vooruitgang, de hartelijke wens je naam eens met ere genoemd te zien en je aardse welzijn, zijn niet de enige verlangens van mijn hart. Deze illusies heb ik lang gekoesterd, maar ik kan je verzekeren, dat de vervulling mij niet gelukkig zou hebben gemaakt.

Alleen als je hart rein en menselijk blijft kloppen en als geen boze geest in staat zal zijn je hart van betere gevoelens te vervreemden, alleen dan zal ik gelukkig zijn. (3)

Waarom sprak de vader plotseling zijn vrees uit voor demonische invloeden op zijn jongste zoon, die tot dat ogenblik het Christendom had beleden? Waren het de verzen, die hij van zijn zoon ten geschenke kreeg voor zijn vijf en vijftigste verjaardag?

Het volgende citaat is ontleend uit Marx' gedicht "Op Hegel":

De woorden die ik onderwijs zijn alle vermengd tot een duivelse knoeiboel.

Dus mag iedereen denken wat hij wenst te denken. (4)

En dit zijn de woorden uit een ander epigram op Hegel:

Omdat ik het hoogste ontdekte
en omdat ik het diepste vond in meditatie ben ik groot
als een god

Ik kleed mijzelf met duisternis als Hij. (3)

In het gedicht "De verlepte maagd" schrijft hij:

Zo heb ik dan de hemel verbeurd,
ik weet het zeer wel.

Mijn ziel, die eens trouw was aan God
is nu bestemd voor de hel. (6)

Hierop is commentaar overbodig.

Marx begon zijn loopbaan met artistieke ambities. Zijn gedichten en drama's zijn belangrijk voor het ontdekken voor de gezindheid van zijn hart. Erkenning vonden ze echter niet, omdat ze geen literaire waarde hadden. Gebrek aan succes in dramaturgie gaven ons een Goebbels; in de filosofie een Rosenberg, de vader van het racisme, in de schilderkunst en architectuur een Hitler.

Hitler was ook een dichter. Men mag rustig aannemen, dat hij Marx' poëzie nooit heeft gelezen, maar de overeenstemming is treffend. Hitler noemt in zijn gedichten dezelfde satanische praktijken:

In ruwe nachten ga ik soms naar de eik van Wodan
in de stille tuin om een pact te sluiten met duistere
krachten. Het maanlicht doet runen zichtbaar worden.
Die zich bij dag door de zon laten beschijnen, worden
klein voor de magische spreuk. (7)

Wodan is de oppergod uit de Germaanse heidense mythologie. "Runen" waren schrijftkens uit oude tijden. Spoedig verliet Hitler zijn dichterlijke loopbaan en zo ook Marx. Marx koos voor een revolutionaire loopbaan in de naam van satan tegen een maatschappij, die zijn gedichten niet had gewaardeerd. Ongetwijfeld is dit één van Marx' motieven geweest voor zijn totale rebellie. Discriminatie vanwege zijn Joodse afkomst misschien een andere.

In 1839, twee jaar nadat zijn vader uiting had gegeven aan zijn bezorgdheid over hem, schreef de jonge Marx een verhandeling over "Het verschil tussen de natuurfilosofie van Demokritus en Epikurus". In het voorwoord daarvan verklaart hij het eens te zijn met de verklaring van Aeschylus: "Ik koester haat tegen alle goden" (8). Hij onderstreept dit met de bewering, dat hij tegen alle goden op aarde en in de hemel is, die het menselijk zelfbewustzijn niet als hoogste godheid erkennen.

Marx was een verklaard vijand van alle goden; een man die zijn zwaard gekocht had van de vorst der duisternis. Hij had zich ten doel gesteld de hele mensheid de hel in te sleuren en lachend te volgen.

Kon Marx werkelijk dit zwaard van satan gekocht hebben?

Zijn dochter Eleonora vertelt hoe Marx haar en haar zusjes, toen zij nog kinderen waren, allerlei verhalen vertelde. Het verhaal over een zekere Hans Röckle vond zij het mooist.

Het vertellen van het verhaal duurde maanden en maanden, zonder dat er een eind aan kwam. Hans Röckle was een tovenaars .... die een winkel had met

speelgoed en veel schulden. En al was hij een tovenaars, toch zat hij altijd in geldnood. Daarom moest hij tegen zijn wil al zijn mooie speelgoed stuk voor stuk aan de duivel verkopen....

Sommige van die verhalen waren angstaanjagend en deden je haren recht overeind staan. (9)

Is het normaal dat een vader zijn kleine kinderen angstaanjagende verhalen vertelt over het verkopen van je dierbaarste schatten aan de duivel?

Robert Payne geeft in zijn boek Marx (10) dit voorval ook in bijzonderheden weer -zoals het door Eleanora is verteld -hoe de ongelukkige Röckle, de tovenaars, het speelgoed aarzelend verkocht en het tot op het laatste moment vasthield. Maar, vanwege zijn verdrag met de duivel was er geen ontkomen aan.

De biografie van Marx schrijft verder:

Er kan bijna geen twijfel aan bestaan, dat die eindeloze verhalen autobiografisch waren .... Hij had de wereldbeschouwing van de duivel en ook de boosaardigheid van de duivel. Soms scheen hij te weten dat hij de werken van het kwaad verrichtte. (11)

Toen Marx zijn Oelenem en zijn andere vroege verzen had voltooid, waarin hij spreekt over het hebben van een verdrag met de duivel, had hij nog geen gedachten over het socialisme. Hij bestreed het zelfs. Hij was redacteur van een Duits blad, de Rheinische Zeitung.

Een blad, dat "zelfs geen theoretische geldigheid toekende aan communistische ideeën in hun huidige vorm", laat staan dat het "verlangde naar de praktische toepassing van deze ideeën, die het in ieder geval onmogelijk vond...

Pogingen van de massa om communistische ideeën ten uitvoer te brengen kunnen met een kanon beantwoord worden, zodra zij gevaarlijk zijn geworden...." (12)

Marx wil God uit de hemel jagen

Nadat hij dit stadium in zijn denken had bereikt, ontmoette Marx Moses Hess, de man, die in zijn leven de belangrijkste rol gaat spelen, de man die hem er toe bracht het socialistische ideaal te omhelzen. Hess noemt hem

dr. Marx, mijn afgod, die de laatste trap zal geven tegen de middeleeuwse religie en politiek. (13)

Een schop te geven tegen de religie was Marx' eerste doel, niet het socialisme.

George Jung, een andere vriend van Marx in die tijd schrijft het zelfs nog duidelijker in 1841, dat Marx God zeker uit Zijn hemel zal jagen en Hem zelfs een proces zal aandoen. Marx noemt het Christendom één van de meest immorele godsdiensten. (14) Geen wonder, want inmiddels geloofde Marx, dat Christenen uit de oude tijden mensen hadden geslacht en hun vlees gegeten.

Dit waren dus de verwachtingen van hen, die Marx hadden ingewijd in de diepten van het satanisme. Er is geen grond voor de gedachte, dat Marx verheven sociale ideeën koesterde over het helpen van de mensheid, dat hij de religie beschouwde als een hinderpaal bij de vervulling van zulke idealen en dat dit voor Marx de reden was om een anti-godsdienstige houding aan te nemen. Integendeel, Marx haatte elk idee van God of van goden.

Hij besloot de man te zijn, die God er uit zou gooien en dat allemaal, voor hij het socialisme had omhelsd. Een socialisme dat voor hem alleen maar een lokaas was om proletariërs en intellectuelen te verleiden dit duivels ideaal te omarmen.

Uiteindelijk wil Marx zelfs niet meer instemmen met het bestaan van een Schepper. Het is haast niet te geloven, maar hij stelde dat het mensenras zichzelf heeft geschapen. Hij schreef:

Aangezien voor de socialistische mens alles van de zgn. wereldgeschiedenis niets anders is dan de schepping van de mens door menselijke arbeid, als de

ontwikkeling van de natuur voor de mens, zien wij het onwederlegbare bewijs van zijn geboren zijn uit zichzelf....De kritiek van de godsdienst houdt op, waar het onderwijs begint, dat de mens voor de mens het hoogste wezen is. (14-A)

Als er geen Schepper erkend wordt, is er niemand die ons bevelen kan geven en zijn we aan niemand verantwoording schuldig. Dit was wat Marx predikte door te stellen "communisten prediken absoluut geen moraal". In de beginjaren van het Sovjet-bewind gebruikten de communisten de volgende leuze: "Laten wij de kapitalisten van de aarde verdrijven en God uit de hemel". Met deze leuze voerden zij de wilsbeschikking van Karl Marx uit.

Eén der bijzonderheden van de zwarte magie zoals reeds opgemerkt, is het omkeren van namen. Omkeringen hadden zozeer de denkwijze van Marx doortrokken, dat hij ze steeds weer gebruikt. Proudhons boek "De filosofie der ellende" beantwoordt hij met het boek "De ellende der filosofie". Ook schreef hij "in plaats van de wapenen der kritiek moeten wij de kritiek der wapenen gebruiken". (15)

Hier volgen nog enige voorbeelden van het gebruik van omkeringen door Marx:

Laten wij het raadsel van de Jood niet zoeken in zijn godsdienst, maar laten wij het raadsel van zijn godsdienst in de werkelijke Jood zoeken. (16)

Luther verbrak het geloof in gezag, omdat hij het gezag van het geloof herstelde. Hij veranderde de priesters in leken, omdat hij de leken in priesters veranderde. (17)

Deze techniek gebruikte Marx vele malen. Hij gebruikte wat men zou kunnen noemen de typische satansstijl. Nog iets wat opvalt in dit verband: gewoonlijk droegen de mannen in de tijd van Marx een baard. Maar niet zoals Marx, terwijl ze ook hun haar niet lang droegen. Marx' levenswijze en verschijning waren karakteristiek voor de

volgelingen van Joanna Southcott, de priesteres van een occulte sekte, die beweerde in verbinding te staan met de geest Silo. (18)
Vreemd is het hoe, zo'n zestig jaar na haar dood in 1814

ene James White, een soldaat die na zijn diensttijd in India was teruggekeerd, zich bij de Chathamgroep aansloot, ter plaatse de leiding op zich nam en de leerstellingen van Joanna verder uitwerkte ... met een communistisch tintje. (19)

In het openbaar sprak Marx niet vaak over bovennatuurlijke zaken. Maar de mannen, met wie hij samenwerkte geven ons inzicht in zijn ideeën. Eén van zijn medewerkers in de Eerste Internationale was Bakoenin, een Russisch anarchist, die schreef:

De Boze is de satanische opstand tegen goddelijk gezag, de opstand waarin wij de vruchtbare kiem van alle menselijke bevrijding zien, de revolutie.

Socialisten herkennen elkander door de woorden "in de naam van hem, aan wie groot onrecht is geschied". Satan is de eeuwige rebel, de eerste vrijdenker en de bevrijder der werelden. Hij maakt de mens beschaamd over zijn dierlijke onwetendheid en gehoorzaamheid; hij verlost hem, drukt het stempel van vrijheid en menselijkheid op zijn voorhoofd door hem tot ongehoorzaamheid op te zetten en van de vrucht der kennis te eten. (20)

Bakoenin doet meer dan Lucifer verheerlijken. Hij heeft een concreet revolutie-programma; echter geen programma, dat de armen van uitbuiting zou bevrijden. Hij schrijft:

In deze revolutie zullen wij de duivel in de mensen wakker moeten maken, de laagste driften ophitsen. Onze zending is het vernietigen, niet het verheffen. De drift om te vernietigen is een creatieve drift. (21)

Marx vormde samen met Bakoenin de Eerste Internationale en steunde dit vreemde programma. Marx en Engels schrijven in het “Communistisch Manifest”, dat de proletariër de wet, de moraal en de religie ziet als “even zo vele burgerlijke vooroordelen, waarachter zich in een hinderlaag even zo vele burgerlijke voordelen verbergen”. Bakoenin onthult, dat Proudhon, een ander belangrijk socialistisch denker en in die tijd een vriend van Karl Marx, ook “satan diende”. (22) Hess had Marx in aanraking gebracht met Proudhon, die ook die typische haardracht had van de 19e eeuwse satanistische sekte van Joanna Southcott.

In “De filosofie der ellende” verklaart Proudhon dat God het prototype van de ongerechtigheid is.

Wij komen tot kennis ondanks hem. Wij komen tot
gemeenschap ondanks hem. Iedere stap vooruit is
een overwinning, waarmede wij zegevieren over de
godheid. (23)

Hij roept uit:

Kom satan, belasterd door kleinen en koningen. God
is domheid en lafheid. God is schijnheiligheid en
leugen, God is tirannie en armoede, God is slecht.
Waar de mensheid buigt voor een altaar zal die
mensheid, die de slaaf is van koningen en priesters,
ten dode gedoemd zijn...

God, ik zweer met ten hemel gestrekte handen, dat u
niets meer bent dan de uitvoerder van mijn
verstandelijke overleggingen, het werktuig van mijn
geweten ...in wezen is God anti-beschaving, anti-
liberaal, anti-menselijk. (24)

Proudhon noemt God slecht, omdat de mens Zijn schepping is. Zulke
gedachten zijn niet oorspronkelijk. Zij vormen de gebruikelijke inhoud
van de preken in de satanische eredienst.

Later kwam Marx met Proudhon in conflict. Hij schreef een boek om

Proudhons boek “De filosofie der ellende” te weerleggen. Maar Marx viel Proudhon alleen maar op ondergeschikte leerstellingen aan. Hij had geen bezwaar tegen Proudhons duivelse opstand tegen God. Heinrich Heine, de beroemde Duitse dichter, was een andere intieme vriend van Marx. Ook hij was in de aantrekkingskracht van satan gekomen. Hij schreef:

Ik riep de duivel en hij kwam
met verwondering zag ik hem dan
Hij is niet lelijk, ook niet lam
maar een heerlijke charmante man (25)

“Marx was een groot bewonderaar van Heinrich Heine. ...hun relatie was warm en hartelijk”. (26)

Waarom bewonderde hij Heine? Misschien vanwege satanische gedachten, zoals deze:

Ik heb een wens....een paar mooie bomen voor mijn deur en als de goede God mij helemaal gelukkig wil maken, zal Hij mij de vreugde schenken zes of zeven van mijn vijanden aan die boom te zien hangen. Met een medelijdend hart zal ik hun dan na hun dood vergeving schenken voor al het verkeerde dat zij tijdens hun leven mij hebben aangedaan. Jazeker, we moeten onze vijanden vergeven, maar niet dan nadat ze opgehangen zijn.

Ik ben niet wraakzuchtig. Ik zou mijn vijanden willen liefhebben. Maar ik kan ze niet liefhebben, voor ik wraak op ze genomen heb. Eerst dan opent mijn hart zich voor ze. Zo lang iemand zich niet gewroken heeft, blijft de bitterheid in het hart.

Zou een fatsoenlijk mens bevriend willen zijn met iemand die zo denkt?

Maar zo dachten Marx en zijn omgeving. Lunatcharski, een vooraanstaand filosoof, die eens minister van onderwijs was in de USSR, schreef in "Socialisme en Godsdienst", dat Marx elke band met God terzijde stelde en in plaats daarvan satan aan het hoofd van de marcherende proletarische colonnes plaatste.

Het is essentieel hier met nadruk te verklaren, dat Marx en zijn medegenoten, hoewel Gode vijandig, geen atheïsten waren, zoals de marxisten van deze tijd zichzelf beschrijven. Als zij God openlijk aanklaagden en smaadden, haatten zij een God in Wie zij geloofd hebben. Ze betwistten niet Zijn bestaan, maar Zijn opperheerschappij. Toen in 1871 de communistische revolutie in Parijs losbarstte, verklaarde de communard Flourens: "Onze vijand is God. Haat tegen God is het beginsel van de wijsheid". (27) Marx prees uitbundig de communards, die openlijk deze leus tot de hunne maakten. Maar wat heeft dit te maken met een billijker verdeling van bezit of met betere sociale instellingen? Zij zijn slechts bedoeld om het werkelijke doel te verbergen: de totale uitroeiing van God en Zijn dienst.

In onze tijd zien wij hiervan het bewijs in landen als Rood-China, Albanië en Noord-Korea waar vele of alle kerken, moskeeën en pagodes zijn gesloten.

Marx' duivelse gedichten

We zien dit duidelijk in Marx' gedichten. In "Uitroep van een wanhopige" en "Menselijke trots" is het hoogste gebed van de mens een gebed om zijn eigen grootheid. Als de mens gedoemd is aan zijn eigen grootheid ten onder te gaan, is dat weliswaar een ramp die de hele schepping omvat, maar hij zal in ieder geval sterven als een goddelijk wezen en betreurd worden door de demonen. Marx' ballade "De speelman" geeft de aanklachten van de zanger weer tegenover een God, die voor zijn kunst begrip noch eerbied heeft. Deze kunst komt op uit de duistere afgrond van de hel, "bedriegt de geest en behekt het hart. Zijn dans is een dodendans". (28) De minstrel trekt zijn zwaard en doorsteekt daarmee de ziel van de dichter.

Kunst, die opkomt uit de donkere afgrond van de hel en de geest

bedriegt..... Men wordt herinnerd aan de woorden van het geschrift "Doe het" van de Amerikaanse revolutionair Jerry Rubin:

"Wij hebben jeugd, muziek, sex, drugs en rebellie gecombineerd met verraad, en dit is een combinatie, die moeilijk is te overtreffen". (29)

In zijn gedicht "Menselijke trots" geeft Marx toe, dat het zijn doel niet is de wereld te verbeteren of te veranderen al of niet middels een revolutie. Hij wil de wereld alleen maar vernietigen en zich daarover verheugen:

Vol verachting werp ik de wereld mijn handschoen
midden in het gezicht en zal de instorting van deze
pygmeeën-reus aanzien; haar val zal mijn vuur niet
uitdoven.

Dan zal ik goddelijk overwinnend wandelen door de
ruïnes van de wereld en mijn woorden een actieve
kracht verlenen; zal ik mij gelijk voelen aan de
Schepper. (30)

Marx aanvaardde het satanisme na zware innerlijke strijd. Hij schreef geen gedichten meer gedurende een periode van zware ziekte, het resultaat van de storm in zijn hart. In die tijd schreef hij over de kwelling dat hij een afgod moest maken van een beschouwing, die hij verafschuwde. Hij voelde zich ellendig.(31)

De doorslaggevende reden voor Marx' bekering blijkt duidelijk in een brief van zijn vriend George Jung aan Ruge: het was niet de bevrijding van het proletariaat, zelfs niet de vestiging van een betere sociale orde. Jung schrijft:

Als Marx, Bruno Bauer en Feuerbach zich verenigen
om een theologisch-politiek tijdschrift op te richten,
zal God er goed aan doen Zich met al Zijn engelen te
omringen en Zich over te geven in zelfmedelijden,
want deze drie zullen Hem zeker uit de hemel jagen (32)

Zijn de genoemde gedichten van Karl Marx zijn enige, uitgesproken satanische geschriften? Wij weten het niet, omdat het merendeel van zijn werken geheim gehouden wordt door hen, die zijn manuscripten bewaken.

In "L'homme revolte" (32-A) stelt Albert Camus, dat dertig boekwerken van Marx en Engels nooit zijn uitgegeven. Camus veronderstelt, dat dit niet is gebeurd omdat ze niet bepaald het begrip Marxisme dekken zoals dat heden wordt gekend. Toen ik dit las, liet ik één van mijn medewerkers naar het Marx-instituut in Moskou schrijven om te vragen of deze bewering juist was.

We ontvingen een antwoord.

De vice-direkteur, ene prof. M. Mtchedlov zei dat Camus loog, maar bevestigde desalniettemin zijn beweringen. Mtchedlov schreef namelijk, dat van een honderd titels er slechts dertien in druk waren verschenen. Hij had daar een belachelijk excuus voor: de tweede wereldoorlog had het drukken van de overige manuscripten verhinderd. De brief was geschreven in 1980, 35 jaar na het einde van de oorlog. En de staatsuitgeverij van de Sovjet-Unie heeft ongetwijfeld voldoende fondsen. Uit de brief blijkt duidelijk dat, hoewel de Sovjet-communisten alle honderd manuscripten in hun bezit hebben, zij besloten hebben er niet meer dan dertien te publiceren.

En daar is geen andere verklaring voor dan dat de meeste van Marx' ideeën opzettelijk geheim worden gehouden.

Marx' verwoeste leven

Alle actieve satanisten hebben hun persoonlijk leven verwoest. Dit is ook het geval met Marx. Arnold Künzli vertelt in zijn boek "Karl Marx-A Psychogram" (33) over het leven dat Marx leidde en over de zelfmoord van twee van zijn dochters en een schoonzoon. Drie kinderen stierven aan ondervoeding. Zijn dochter Laura, getrouwd met de socialist Laforgue, moest ook drie van haar kinderen begraven. Daarna pleegde zij, samen met haar man, zelfmoord. Eleanora, een andere dochter, besloot met haar man eveneens zelfmoord te plegen. Zij stierf; hij krabbelde op het laatste moment terug.

Marx voelde zich niet verplicht voor het levensonderhoud van zijn gezin te zorgen, ofschoon hij dit makkelijk had kunnen doen, alleen al door zijn ontzaglijke talenkennis. In plaats daarvan leefde hij op de zak van Engels. Bij zijn dienstbode, Heleen Demuth, had hij een onwettig kind. Later schreef hij het kind aan Engels toe, die zich deze komedie liet welgevalen.

Marx was een zware drinker. Riazanov, directeur van het Marx-Engels instituut in Moskou geeft dit feit toe in zijn boek "Karl Marx, Man, Thinker and Revolutionist". (34)

Eleanora was Marx' lievelingsdochter. Hij noemde haar Tussy en zei meer dan eens: "Tussy, dat ben ik". Toen ze van Engels op zijn sterfbed hoorde van het schandaal betreffende het onwettig kind, was ze zeer geschokt. In feite leidde dit tot haar zelfmoord.

In dit verband dient te worden opgemerkt, hoe Marx in het Communistisch Manifest smaalde over de kapitalisten, "die de vrouwen en dochters van hun proletariërs tot hun beschikking hadden". Zulke huichelarij is niet ongewoon bij Marx.

Er was een zelfs nog donkerder plek in het leven van Marx, de grote revolutionair. Het Duitse nieuwsblad "Reichsruf" maakte 9 jan. 1960 bekend, dat de Oostenrijkse kanselier Raabe aan Nikita Chroetsjow, toenmalig leider van Sovjet-Rusland een originele brief van Karl Marx had geschonken. Chroetsjow was er echter niet blij mee, omdat het bewees, dat Marx een betaalde informant voor het bespioneren van revolutionairen was geweest.

De brief was bij toeval gevonden in een geheim archief. Er stond in, dat Marx gedurende zijn ballingschap in Londen als informant gerapporteerd had over zijn kameraden. Voor elk stukje informatie dat hij doorgaf, ontving hij \$25. Zijn notities betroffen de revolutionaire ballingen in Londen, Parijs en Zwitserland.

Eén van degenen, waarover hij rapporteerde was Ruge, die zichzelf als een intieme vriend van Marx beschouwde. Hartelijke brieven tussen die twee zijn bewaard gebleven.

Rolf Heuer geeft een beschrijving van het chaotische financiële leven van Marx in "Genius and Riches":

Als student in Berlijn kreeg de zoon van papa Marx 700 Thaler per jaar als zakgeld. (35)

Dat was een enorm bedrag, want in die tijd had slechts 5% van de bevolking een hoger inkomen dan 300 Thaler per jaar. In zijn leven kreeg Marx van Engels ongeveer zes miljoen Franse Francs volgens het Marx-Engels instituut.

Toch was hij steeds uit op erfenissen. Toen een oom van hem op sterven lag, schreef hij: "Als de hond doodgaat, zou ik uit de moeilijkheden zijn". (36) Waarop Engels antwoordde: "Ik wens je geluk met de ziekte van hem, die de erfenis in de weg staat en ik hoop dat de ramp nu plaats zal vinden". (37)

"De hond" stierf en op 8 maart 1855 schreef Marx:

Een heel gelukkige gebeurtenis. Gisteren ontvingen we bericht dat de 90-jarige oom van mijn vrouw is overleden. Mijn vrouw zal een honderd pond sterling ontvangen; zelfs meer als de oude hond niet een deel van zijn geld heeft nagelaten aan de dame, die voor hem zorgde. (38)

Voor personen, die hem veel nader stonden dan deze oom, had hij beslist geen vriendelijker gevoelens. Met zijn moeder had hij geen contact. In december 1863 schreef hij aan Engels:

Twee uur geleden kwam er een telegram met het nieuws dat mijn moeder dood is. Het noodlot moest één van de familie treffen. Ikzelf stond al met één been in het graf. Gezien de omstandigheden ben ik meer nodig dan de oude vrouw. Ik moet nu naar Trier voor de erfenis. (39)

Dit was alles wat hij te zeggen had over de dood van zijn moeder. Ook de verhouding tussen Marx en zijn vrouw was miserabel. Twee keer heeft ze hem verlaten, maar beide malen keerde ze terug. Toen ze stierf ging hij zelfs niet naar haar begrafenis.

Hoewel hij altijd geld nodig had, verloor Marx veel geld op de beurs. De grote econoom wist daar alleen maar te verliezen.

Marx was een intellectueel van hoog niveau. En dat was Engels ook. Maar hun briefwisseling loopt over van vuile praat. Ongebruikelijk voor de maatschappelijke klasse, waartoe zij behoorden. Smerige taal heeft bij hen de overhand. Er is geen enkele brief, waarin zij idealistisch spreken over humanistische of socialistische dromen.

Vanwege het zeer geheime karakter van de satanssekte, bezitten wij alleen maar aanwijzingen over de mogelijke relaties, die Marx er mee onderhield. Maar zijn ongeregelde leven is ongetwijfeld een nieuwe schakel in de keten van bewijsmateriaal dat wij al hebben gezien.

3. VERWOEST GELOOF

De contra-bekering van Engels

Omdat Friedrich Engels een belangrijke plaats in het leven van Marx inneemt, geef ik hier een korte samenvatting uit zijn leven. Engels groeide op in een piëtistisch gezin. In zijn jeugd schreef hij zelfs mooie christelijke gedichten. Nadat hij Marx ontmoet had, schreef hij over hem:

Wie jaagt daar voort met wilde hartstocht? Een zwarte man uit Trier (Marx' geboorteplaats), een merkwaardig monster. Hij loopt of wandelt niet, hij springt op zijn hakken en gaat als een razende te keer, alsof hij de hemelboog zou willen grijpen en ter aarde werpen. Hij strekt zijn armen wijd uit in de lucht. Met wrede vuist gebald raast hij zonder ophouden, alsof tienduizend duivels hem te pakken hadden genomen.

(1)

Engels was aan het Christelijk geloof gaan twijfelen na het lezen van een boek van de vrijzinnige theoloog Bruno Bauer. Een zware strijd had in zijn hart gewoed. Hij schreef in die tijd:

Ik bid elke dag, werkelijk bijna de hele dag en dat heb ik gedaan sinds ik begon te twijfelen, maar ik kan nog steeds niet terugkeren. De tranen komen in mijn ogen terwijl ik dit schrijf. (2)

Engels vond de weg naar het Woord van God niet meer terug, maar sloot zichzelf aan bij degene, die hij zelf "het monster bezeten van tienduizend duivels" (3) had genoemd. Hij had een contra-bekering beleefd.

Wat voor een man was Bruno Bauer, de vrijzinnige theoloog, die een beslissende rol speelde bij de ineenstorting van het christelijk geloof van Engels en die Marx bijviel in zijn nieuwe anti-christelijke wegen?

Had hij relaties met demonen?

Net als Engels was hij zijn leven begonnen als een gelovige en later als conservatief theoloog opponeerde hij zelfs tegen de Bijbelcritici.

Daarna echter werd hij zelf een radicaal criticus van de Bijbel en de grondlegger van een materialistisch Christendom, dat beweerde dat Jezus alleen menselijk was en niet de Zoon van God. Bauer schreef op 6 december 1841 aan Arnold Ruge, een vriend van Marx en Engels:

Ik geef hier op de universiteit lezingen voor een groot gehoor. Ik herken mijzelf niet als ik vanaf de kathedraal mijn godslasteringen uitspreek. Die zijn zo erg dat deze kinderen, die niemand moet ergeren, de haren te berge rijzen. En terwijl ik de godslasteringen uitbraak, herinner ik mij hoe ik thuis in alle vroomheid zit te werken aan een verdediging van de Heilige Schrift en de Openbaring. In ieder geval is het een zeer kwade demon, die bezit van mij neemt zo dikwijls ik de kathedraal beklim en ik ben zo zwak, dat ik gedwongen ben mij aan hem over te geven.... Mijn geest van godslastering zal pas voldaan zijn als ik gemachtigd word openlijk op te treden als professor van het atheïstische stelsel. (4)

De man, die Engels overtuigde om communist te worden, was dezelfde Mozes Hess, die eerder Marx had overtuigd. Nadat hij Engels in Keulen had ontmoet, schreef Hess:

Hij verliet mij als een overijverig communist. Zo weet ik verwoestingen aan te richten.... (5)

Verwoesting voortbrengen- was dat het voornaamste doel in het leven van Hess? 't Is ook Lucifer's voornaamste doel.

Aan Engels bleven de sporen van zijn vroegere christelijke leven steeds te merken. In 1865 drukte hij zijn bewondering uit voor het lied van de Hervorming "Een vaste burcht is onze God". Hij noemde het een triomfantelijk gezang, "dat de Marseillaise van de 16e eeuw was

geworden". (6) En zo zijn er meer van dergelijke pro-christelijke beweringen uit zijn pen gevloeid.

De tragedie van Engels is ontroerend, zelfs aangrijpender dat die van Marx. Luister maar eens naar het volgende, prachtige Christelijke gedicht, dat in zijn jeugd geschreven werd door de man, die later Marx' grootste medeplichtige zou worden in de strijd om de godsdienst te vernietigen:

Heer Jezus Christus, Gods enige Zoon

Daal neder van Uw hemeltroon

En red mijn ziel.

Daal neer in al Uw zaligheid

Licht van Uw Vaders heiligheid

Geef dat ik U verkies.

Lieflijk, heerlijk, zonder smarten

Is de vreugd waarmee wij,

Heiland, zingen tot Uw eer

Als ik mijn laatste zuchten slaak

En in de smart des doods geraak,

Geef, dat ik m'aan U houd;

Dat, als mijn ogen duister zijn

En stille valt mijn kloppend hart,

Ik in U blijf wanneer ik koud word.

Hoog in Uw hemel prijst mijn geest

In eeuwigheid Uw Naam,

Waar 'k veilig ben bij U

O, was de vreugdetijd nabij

Als uit Uw liefdeshart in mij

Nieuw leven mij zal warmen.

En dan, o God, met dank aan U

Sluit 'k die mij dierbaar zijn

Voor eeuwig in mijn armen.

Eeuwig, eeuwig, eeuwig leven,

U voor altijd te aanschouwen.

Gij kwaamt om mensen te bevrijden
Van de dood en van het lijden
Opdat heil en voorspoed dagen
Daalt Gij daarmee op ons neer,
Dan wordt d'aarde als weleer
En geeft Gij ieder mens zijn deel.(7)

Nadat Bruno Bauer de twijfel had gezaaid in zijn ziel schreef Engels aan Friedrich Graeber:

Er staat geschreven: "Bidt en u zal gegeven worden".
Waar ik ook maar de hoop had slechts een schaduw
van de waarheid te vinden heb ik die gezocht.
Niettemin kan ik uw waarheid niet als de eeuwige
erkennen. Toch staat er geschreven: "Zoekt en gij
zult vinden. Wie onder u zal zijn kind een steen
geven, als het om brood vraagt? Evenmin zal uw
Vader, Die in de hemel is, zo doen".

Terwijl ik dit schrijf komen de tranen in mijn ogen.
Ik ben diep bewogen, maar ik voel, dat ik niet
verloren zal gaan. Ik wil tot God komen, naar wie
mijn gehele ziel verlangt. Ook dit is een getuigenis
van de Heilige Geest. Hiermee leef ik en hiermee
sterf ik.... De Geest van God getuigt met mij, dat ik
een kind van God ben. (8)

Engels was zich wel bewust van het gevaar van het satanisme. In zijn boek, "Schelling, Filosoof in Christus", schrijft Engels:

Sedert de verschrikkelijke Franse Revolutie is een
nieuwe duivelse geest in een groot deel van de
mensheid gevaren en de goddeloosheid steekt zijn
vermetelete hoofd op zulk een onbeschaamde en geraf-
fineerde manier op, dat je zouden denken dat de profetieën
der Schrift nu vervuld worden. Laten we eerst zien,
wat de Schrift zegt over de goddeloosheid der laatste

tijden. De Heere Jezus zegt in Matth. 24:11-14: "Vele valse profeten zullen opstaan en zullen velen verleiden. En omdat de ongerechtigheid vermenigvuldigd zal worden, zal de liefde van velen verkoelen. Maar wie volharden zal tot het einde, die zal zalig worden. En dit evangelie des koninkrijks zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volken, en dan zal het einde komen". En dan in vers 24: "Er zullen valse Christussen en valse profeten opstaan en zullen grote tekenen en wonderen doen, also dat zij (indien het mogelijk ware) ook de uitverkorenen zouden verleiden". En Paulus zegt in 2 Thess.2:3 e.v.: "dat geopenbaard zal worden de mens der zonde, de zoon des verderfs, die zich tegenstelt en verheft boven al wat God genaamd, of als God geerd wordt..

..wiens toekomst is naar de werking des satans, in alle kracht en tekenen en wonderen der leugen en in alle verleiding der onrechtvaardigheid in degenen, die verloren gaan, daarom dat zij de liefde der waarheid niet aangenomen hebben om zalig te worden. En daarom zal God hun zenden een kracht der dwaling, dat zij de leugen geloven zouden: opdat zij allen veroordeeld worden, die de waarheid niet geloofd hebben, maar een welbehagen gehad hebben in de ongerechtigheid".

Engels citeert de ene bijbelplaats na de andere, precies zoals de meeste bijbelgelovige theologen doen. Hij vervolgt:

Wij hebben niet meer te maken met onverschilligheid of koudheid tegenover de Heere. Neen, er is sprake van een open, verklaarde vijandschap en in de plaats van alle secten en partijen hebben we nog slechts deze twee: Christenen en anti-Christenen.... We zien de valse profeten onder ons.... Zij reizen heel Duitsland

door en willen overal binnendringen; zij brengen hun satanische leringen op de markten en dragen de banier van de satan van de ene naar de andere stad en verleiden de arme jongeren, om ze neer te werpen in de diepste afgrond van hel en dood.

Hij eindigt zijn boek met de woorden uit de Openbaring:

Zie ik kom haastig; houdt wat gij hebt, opdat niemand uw kroon neme. Amen. (9)

De man, die zulke gedichten schreef en zulke waarschuwingen uitte tegen het satanisme, de man die onder tranen bad van dit gevaar bewaard te worden, de man die Marx herkende als een van de duivelen bezetene, werd Marx' naaste medewerker in het duivelse gevecht, waarin "het communisme de eeuwige waarheden, alle religie en alle moraal afschaft". (10)

De vrijzinnige theologie had deze monsterlijke verandering bewerkt. Derhalve is zij ook medeschuldig, met Marx en Engels, aan het ombrengen van tientallen miljoenen onschuldigen door het communisme. Een geestelijke tragedie.

Hele volken door Marx gehaat

Terug van Engels naar Marx. Marx' hele houding en manier van praten was satanisch. Hoewel zelf een Jood schreef hij een kwaadaardig anti-Joods boek getiteld "Het Joodse vraagstuk". (10-A) In 1856 schreef hij in The New York Tribune een artikel, getiteld "The Russian Loan", waarin we lezen:

Wij weten dat achter iedere tiran een Jood staat, precies zoals achter elke Paus een Jezuïet staat. Evenals de orde der Jezuïeten elke vrije gedachte verstikt, zo zou het verlangen der onderdrukten nog kans op succes hebben en zou het nut van oorlogen,

aangezet door de kapitalisten, ophouden, ware het niet dat het de Joden zijn die de schatten van het mensdom stelen. Het is geen wonder, dat Jezus 1856 jaar geleden de woekeraars wegjoeg uit de tempel. Zij waren precies zoals de huidige woekeraars, die achter de tirannen en tirannieën staan. De meerderheid van hen is Joods. Het feit, dat de Joden zo sterk zijn geworden, dat zij het leven van de wereld in gevaar brengen, noodzaakt ons hun organisatie openbaar te maken, opdat de stank daarvan de arbeiders der wereld zal opwekken tot de strijd om deze kanker te bestrijden en te elimineren.

Waren Hitler's woorden erger dan deze woorden?

(Vreemd genoeg schreef Marx ook het tegendeel in *Het Kapitaal*, deel I, onder de kop 'Het kapitalistische karakter der produktie': "Op het voorhoofd van het uitverkoren volk staat geschreven, dat zij het eigendom van Jehova zijn") (10-B)

Veel andere Joodse communisten volgden Marx na in hun haat tegen de Joden. Ruth Fischer, een bekende Duits-Joodse communistische leider en lid van het parlement zei: "Sla de Joodse kapitalisten tot moes, hang ze op aan de lantaarnpalen; vertreed ze onder uw voeten" (11). Waarom juist de Joodse kapitalisten en niet de anderen blijft een onbeantwoorde vraag.

Marx haatte niet alleen de Joden, maar ook de Duitsers: "Ranselen is het enige middel om de Duitsers te laten opstaan". Hij sprak over "het stomme Duitse volk.... de walgelijke nationale bekrompenheid van de Duitsers" en zei, dat "Duitsers, Chinezen en Joden vergeleken dienen te worden met marskramers en kleine handelaartjes" (12). De Russen noemde hij "kool-eters" (13). De slavische volkeren waren "ethnisch afval". (14) Hij gaf blijk van zijn haat tegen vele volken, nooit van zijn liefde.

In zijn nieuwjaarsoverzicht van 1848 schrijft hij over "het slavische tuig", dat zowel Russen, Tsjechen als Kroaten omvatte. Deze "gedegradeerde" rassen was door het lot geen andere taak beschoren dan "de direkte taak om in de revolutionaire wereldstorm" ten onder

te gaan. "De komende wereldoorlog zal niet alleen reactionaire klassen en dynastien, maar zelfs gehele reactionaire volken van de aardbodem doen verdwijnen. En dat zal de vooruitgang zijn. Zelfs hun namen zullen verdwijnen". (15)

Noch Marx noch Engels waren onder de indruk van de vernietiging van miljoenen mensenlevens. De eerstgenoemde schreef:

Een stille, onvermijdelijke revolutie voltrekt zich in de maatschappij. Een revolutie, die zich even weinig zorgen maakt over de menselijke levens die het verwoest als de aardbeving over de huizen, die het vernielt. Klassen en rassen, die te zwak zijn om de nieuwe bestaansvoorwaarden te beheersen, zullen worden verslagen.

Daarmee vergeleken was Hitler menselijker dan Marx, omdat Hitler de onderwerping en niet de vernietiging van deze naties wilde.

Engels schreef in dezelfde geest:

De volgende wereldoorlog zal hele reactionaire volken van de aardbodem doen verdwijnen. Ook dat is vooruitgang. (16)

Natuurlijk kan dit niet bereikt worden zonder hier en daar een mooie nationale bloem te vernielen. Maar zonder geweld en meedogenloosheid kan in de geschiedenis nu eenmaal niets worden bereikt. (17)

Marx, die zich voordeed als een strijder voor het proletariaat, noemde deze klasse mensen "stommelingen, schooiers, ezels".

Engels wist heel goed wat hij van hen te verwachten had: "Het democratische, het rode en zelfs het communistische gepeupel zal ons nooit liefhebben".

Zwarte mensen werden door Marx gelijkgesteld met "idioten" en in zijn privé-correspondentie had hij het altijd over de "nikkers".

Zijn mededinger Lassalle noemde hij de "Joodse nikker" en hij liet er geen twijfer over bestaan, dat hij deze beledigende bijnaam niet alleen

maar voor hem bedoelde.

Het is mij nu absoluut duidelijk, zoals zowel uit de vorm van zijn hoofd als uit zijn haardracht blijkt, dat hij moet afstammen van de negers, die zich aansloten bij de vlucht van Mozes uit Egypte (tenzij de moeder of grootmoeder in de vaderlijke lijn met een nikker was getrouwd) ... ook de aanpak van de kerel is nikker-achtig.

Marx was zelfs een verdediger van de slavernij in Noord-Amerika. Hij kreeg er moeilijkheden door met zijn vriend Proudhon, die gepleit had voor de bevrijding van de slaven in de Ver. Staten. Als antwoord daarop schreef Marx:

Zonder slavernij zal Amerika, het meest vooruitstrevende van alle landen veranderen in een patriarchaal land. Veeg Noord-Amerika van de wereldkaart en je hebt anarchie- het totale verval van handel en beschaving. Schaf de slavernij af en je hebt Amerika van de wereldkaart geveegd. (18)

Marx schreef ook: "De duivel hale de Engelsen". Ondanks zulke bejegeningen zijn er heel wat Engelse en ook Amerikaanse Marxisten.

Satan in eigen familie

Marx' lievelingsdochter Eleanora trad met instemming van haar vader in het huwelijk met Edward Aveling. Deze man gaf lezingen over onderwerpen als "De verdorverheid van God" (precies zoals de Satanisten gewoon zijn. Anders dan de atheïsten ontkennen zij het bestaan van God niet, behalve om anderen te bedriegen. Zij weten van Zijn bestaan, maar beschrijven Hem als verdorven). In zijn lezingen probeert hij te bewijzen dat God "polygamie aanmoedigt en tot

diefstal aanzet".(20) Hij verdedigt het recht tot godslastering. Het volgende gedicht beschrijft hoe zijn beweging zich opstelt tegenover het satanisme:

Tot u moeten mijn verzen, ongebreideld en
Gedurfd opstijgen, o satan
koning van het Feestmaal.
Weg met uw besprenkeling, o priester
en uw toonloos gedreun.
Want nooit, o priester
zal satan achter u staan.

Uw adem, o satan inspireert mijn verzen
Wanneer ik uit het diepst van mijn hart
de goden tart.
Onder alle vorsten in hun pracht, onder alle bovenaardse
vorsten, behoort aan u de bliksem, die de zielen doet beven.

O ziel, die ver van de rechte weg zijt afgedwaald: satan is
barmhartig, denk daaraan Heloisa.
Zoals de wervelwind zijn vlerken uitspreidt
zo gaat voorbij o volk, satan de grote!
Heil, de grote verdediger van het verstand!
Aan u gewijd aan u zullen wierook en geloften opstijgen.
Gij hebt de God der priesters onttroond. (21)

4. TE LAAT

De onthulling van een dienstbode

Sergius Riis, een Amerikaan, was een volgeling van Marx. Geschokt door het nieuws van zijn dood ging hij naar Londen om het huis te bezoeken, waarin de bewonderde leraar had gewoond. De familie was verhuisd. De enige die hij kon vinden was Marx' vroegere dienstbode, Heleen Demuth. Zij zei de volgende verbazingwekkende woorden:

Hij was een Godvrezend man. Toen hij erg ziek was, bad hij alleen in zijn kamer voor een rij brandende kaarsen met een soort meetband om zijn voorhoofd gebonden. (1)

Dit doet denken aan de gebedsriemen, die door orthodoxe Joden worden gedragen bij het morgengebed. Maar Marx was christelijk gedoopt, had nooit het Judaïsme beleden en was later een strijder tegen God geworden. Hij schreef boeken tegen de godsdienst en voedde zijn kinderen op als atheïsten. Wat was dit voor een ceremonie, die door een onwetende dienstbode voor een gebedszaak werd gehouden? Wanneer Joden met een gebedsriem om hun voorhoofd hun gebeden opzeggen, hebben zij gewoonlijk geen rij kaarsen voor zich. Zou dit één of andere magische rite geweest zijn?

We weten ook, dat Marx, zogenaamd een atheïst, een buste van Zeus in zijn studeerkamer had staan. Zeus, een wrede heidense godheid in de Griekse mythologie, veranderde zich in een beest en nam Europa gevangen- zoals het Marxisme later ook deed.

("Toevallig" is het naakte lichaam van Zeus, bekend om zijn wreedheid, het enige religieuze embleem in de voornaamste foyer van het gebouw der Verenigde Naties in New York).

Brieven aan de familie

Een brief op 31 maart 1854 door zijn zoon Edgar aan Marx geschreven

bevat mogelijk nog een aanwijzing. Die brief begint met de ontstellende woorden: "Mijn beste duivel". (2) Wie heeft ooit gehoord van een zoon die zijn vader zo aanspreekt? Maar dit is wel de manier, waarop satanisten hun dierbaren schrijven. Is ook zijn zoon ingewijd in hun riten?

Even veelbetekenend schrijft zijn vrouw hem in een brief van augustus 1844:

Uw laatste herderlijke schrijven, hogepriester en bisschop der zielen, heeft weer kalme rust en vrede gegeven aan uw arme schaap. (3)

In het Communistisch Manifest heeft Marx zijn wens uitgesproken alle godsdienst uit te bannen, wat iemand zou doen veronderstellen, dat dit de satanskultus zou insluiten. Toch wendt zijn vrouw zich tot hem als hogepriester en bisschop der zielen. Van welke religie? De enige Europese religie met hogepriesters is de satanskultus. Wat voor pastorale brieven waren dat die Marx, een veronderstelde atheïst, schreef? En waar zijn ze? Dit is een deel van het leven van Marx, dat tot dusver niet is onderzocht.

Getuigenissen van biografen

Sommige biografen van Marx hebben ongetwijfeld een vermoeden gehad van de connectie tussen de duivelsaanbidding en het onderwerp van hun boek. Maar omdat hun de nodige geestelijke toerusting ontbrak konden zij de feiten, die ze voor ogen hadden, niet begrijpen. Desondanks is hun getuigenis interessant.

De Marxist Franz Mehring schrijft in zijn boek "Karl Marx":

Hoewel Karl Marx' vader enige dagen na de twintigste verjaardag van zijn zoon stierf, schijnt hij met bedekte vrees de duivel in zijn lievelingszoon te hebben gadegeslagen. (4)

Henry Marx wist niet en kon niet weten, dat de rijke voorraad bourgeois cultuur, die hij overdroeg aan zijn zoon Karl als een waardevolle erfenis voor het leven, alleen maar de duivel, die hij vreesde, hielp los te maken. (5)

Marx stierf in wanhoop, zoals alle satanisten. Op 25 mei 1883 schreef hij aan Engels: "Wat is het leven doelloos en leeg en toch zo begeerlijk" (6)

Marx was een tijdgenoot van belangrijke christenen: de componist Mendelssohn, de filantroop dr. Barnardo, de predikers Charles Spurgeon en generaal William Booth. Allen woonden bij hem in de buurt in Londen.

Toch noemt hij hen nooit. Ze gingen onopgemerkt aan hem voorbij. Er schuilt een geheim achter Marx, dat slechts aan weinige Marxisten bekend is. Lenin schreef: "Na een halve eeuw heeft nog niet één Marxist Marx goed begrepen". (7)

Het geheim achter Lenins leven

Ook achter het leven van Lenin verbergt zich een geheim.

Toen ik de eerste uitgave van het huidige boek schreef was mij geen betrokkenheid van Lenin aan enig ritueel van de satanscultus bekend. Sedertdien heb ik "De jonge Lenin" van Trotsky gelezen, die Lenins intieme vriend en medewerker was. Hij schreef dat Lenin op zijn zestiende jaar het kruis dat om zijn nek hing, afrukte, er op spuugde en het onder zijn voeten vertrad. Een heel gebruikelijk ritueel van de satanisten.

Er bestaat niet de geringste twijfel dat Lenin beheerst werd door de satanistische ideologie. Hoe anders wil men de volgende aanhaling uitleggen uit zijn brief aan de Russische schrijver Maxim Gorki van 13-14 november 1913:

Millioenen zonden, misdrijven, onderdrukkingen en fysieke epidemieën, worden gemakkelijker onderkend door het volk en zijn daarom minder gevaarlijk dan

het vaagste idee van een klein godje, ook al is dat vermomd in het fraaiste decoratieve gewaad. (8)

Tenslotte bedroog satan hem, zoals hij al zijn volgelingen doet. Lenin werd ertoe gedwongen over de Sovjet-staat het volgende te schrijven:

De staat funktioneert niet zoals wij wilden. Hoe funktioneert ze? De wagen gehoorzaamt niet. Er staat een man aan het stuur en die schijnt de wagen te besturen, maar de wagen rijdt niet in de gewenste richting. Zij gaat, zoals een andere macht dat wil. (9)

Wat is deze andere, mysterieuze macht, die zelfs de plannen der bolsjewistische leiders opzij schuift? Verkochten ze zich aan een macht, die zij hoopten de baas te kunnen, maar die machtiger bleek dan zelfs zij hadden verwacht en die hen tot wanhoop dreef?

In een brief uit 1912 schreef Lenin:

Ik hoop, dat we worden opgehangen aan een stinkend stuk touw. En de hoop, dat dit zal gebeuren heb ik niet verloren, omdat wij die vuile bureaucratie niet kunnen verdoemen. Als dit gebeurt, zal het goed zijn.

(10)

Dit was Lenins laatste hoop na een heel leven van strijd voor de communistische zaak: terecht te worden opgehangen aan een stinkend stuk touw. Deze hoop is aan hem niet vervuld, maar bijna al zijn medewerkers zijn uiteindelijk door Stalin terechtgesteld, nadat zij openlijk hadden bekend andere machten gediend te hebben dan het proletariaat, dat zij gepretendeerd hadden te helpen.

Wat een biecht van Lenin: "Ik hoop, dat we zullen worden opgehangen aan een stinkend stuk touw".

Het is treffend op te merken hoe Lenin al op 13-jarige leeftijd wat men zou kunnen noemen profetische poëzie schreef, waarin het bankroet voorzeggd werd waarin zijn leven zou eindigen. Hij had besloten de

mensheid te dienen, maar zonder God. Dit waren zijn woorden:

Heilig je leven gerust voor anderen
Het is jammer dat je zult bemerken
Dat je offer geheel vruchteloos zal zijn. (11)

Wat een contrast met de woorden van een andere strijder, de apostel Paulus, die aan het einde van zijn leven schreef:

Ik heb de goede strijd gestreden, ik heb de loop
beëindigd ....voorts is mij weggelegd de kroon der
rechtvaardigheid, die de Heere, de rechtvaardige
Rechter, mij in die dag geven zal (2 Tim. 4: 7 en 8).

In geestelijke zaken bestaat er een "te laat".

Het berouwde Ezau onder vele tranen zijn eerstgeboorterecht te hebben verkocht, maar de overeenkomst kon niet meer ongedaan worden gemaakt. En Lenin, de stichter van de Sovjet-staat, zei op zijn sterfbed:

Ik heb een grote vergissing gemaakt. Mijn nachtmerrie is het gevoel, dat ik verloren ben in een oceaan van bloed van de ontelbare slachtoffers. Het is te laat om terug te keren. Om ons land, Rusland te redden, zouden we mannen als Fransiscus van Assisi nodig hebben gehad. Met tien mannen zoals hij zouden we Rusland gered hebben.

5. EEN AFSCHUWELIJKE VERVALSING

Boekharin, Stalin, Mao, Ceausescu, Andropov

Het kan leerzaam zijn hier de blik naar enige moderne Marxisten te richten.

Boekharin, secretaris-generaal van de communistische Internationale en één van de voornaamste communistische ideologen in deze eeuw verlangde er reeds op zijn twaalfde jaar naar, nadat hij het Bijbelboek Openbaring had gelezen, om de anti-christ te worden. Uit de Schrift begreep hij, dat de anti-christ de zoon moest zijn van de grote hoer, die in dat bijbelboek voorkomt. Daarom drong hij er bij zijn moeder op aan om te bekennen, dat zij een hoer geweest was.

Over Stalin zei hij: "Hij is geen mens maar een duivel". (1)

Te laat realiseerde Boekharin zich in wiens handen hij gevallen was. Vlak voor zijn arrestatie en executie liet hij zijn vrouw een brief bekend maken, waarin hij schreef:

Ik verlaat dit leven. Ik buig mijn hoofd. Ik voel mijn
hulpeloosheid tegenover deze helse machine. (2)

Hij had geholpen een guillotine-de Sovjet-staat- op te richten, die miljoenen had omgebracht. Uiteindelijk begreep hij dat het ontwerp daarvan in de hel was gemaakt. De anti-christ had hij willen zijn. In plaats daarvan werd hij het slachtoffer van de vijand.

Kaganovitch, Stalins zwager en naaste medewerker, schreef op dezelfde wijze over Stalin in zijn dagboek, dat spoedig zou verschijnen:

Ik begon te begrijpen, hoe Stalin het klaarspeelde
zichzelf tot een god te maken. Hij had geen enkele
menselijke karaktertrek....

Zelfs als hij wel eens emoties toonde, schenen die niet
echt bij hem te horen. Ze waren onecht. En achter die
emoties Stalin zelf, een stuk staal. Om één of andere
reden was ik er van overtuigd, dat hij eeuwig zou

leven... Hij was in het geheel niet menselijk....
Rosa (zijn vrouw) zegt, dat hij haar een boom laat inklimmen met niets anders dan sokken aan. Ik heb het gevoel, dat hij helemaal niet menselijk is. Hij is te ongewoon om een menselijk wezen te zijn. Hoewel hij er uitziet als een gewoon mens. Wat een puzzel. Wat ben ik toch aan het schrijven? Word ik soms ook gek?

Stalin beschrijft aan Kaganovitch zijn spirituele oefeningen. Belijders van diverse godsdiensten beoefenen meditatie over schoonheid, wijsheid, goedheid om langs deze weg liefdevoller te worden. Stalin gaf zich over aan het tegendeel daarvan.

Hij vertelde Kaganovitch:

Als ik afscheid van iemand moet nemen, stel ik me die persoon voor, als iemand, die zich op handen en voeten voortbeweegt en dan wordt hij walgelijk. Soms voel ik me aangetrokken tot iemand, die terwille van de goede zaak verwijderd moet worden. Wat denk je dat ik doe? Ik stel me zo iemand voor: schijtend, stank uitademend, brakend en het spijt me dan niet langer voor zo iemand. Hoe eerder hij ophoudt hier op aarde te stinken, des te beter. En ik scheur hem uit mijn hart.

Eén van Stalins vermaken was om groene glazen voor de ogen van paarden te plaatsen, zodat ze hooi voor gras aanzagen. Erger was dat hij de donkere bril van het atheïsme voor de ogen van de mensheid hield om hen te weerhouden Gods groene weiden te zien, waar Hij gelovige zielen wil weiden.

Het dagboek bevat vele verhelderende inzichten:

Stalin sprak vaak over de godsdienst als onze meest venijnige vijand. Hij haat religie om vele redenen en ik deel die gevoelens. Religie is een sluwe en gevaar-

lijke vijand.... Stalin vindt ook dat de scheiding van hun kinderen de voornaamste straf zou moeten zijn voor ouders, die tot een kerk behoren, ongeacht of ze veroordeeld waren of niet.

Ik denk dat hij in het geheim aan astrologie deed. Eén bijzonderheid van hem verbaasde me altijd weer. Over God en godsdienst praatte hij toch altijd met een zeker respect. Eerst dacht ik, dat ik mij dat verbeelde, maar gaandeweg besepte ik dat dat inderdaad zo was. Kwam het onderwerp echter ter sprake, dan was hij altijd voorzichtig. En het is me nooit gelukt om precies zijn gezichtspunt daarin te ontdekken. Eén ding werd me echter heel duidelijk- zijn houding tegenover God en Godsdienst was heel apart. Hij zei bijvoorbeeld nooit ronduit dat er geen God was....

In zijn aanwezigheid hielden mensen op zichzelf te zijn. Zij bewonderden en bewierookten hem allen. Ik denk niet dat hij een grote liefde van het volk op prijs stelde: hij stond daarboven. Het mag vreemd klinken, maar hij nam een plaats in, die vroeger alleen God toekwam.

Een essentieel onderdeel van de tragedie van het menselijk bestaan is het feit, dat men vijanden heeft en dat men soms gedwongen is die te bestrijden. Een man als Marx had plezier in die droeve noodzaak. Zijn favoriete gezegde, dat hij dikwijls herhaalde, was: "Er is niets mooiers in de wereld dan je vijanden te bijten". (3)

Geen wonder dat zijn volgeling Stalin zei, het als de grootste vreugde te beschouwen om vriendschap met iemand op te bouwen, totdat hij zijn hoofd vertrouwelijk aan je borst legt, en dan een dolk in zijn rug te steken - een vreugde, die niet te overtreffen is. (4)

Lang te voren had Marx het zelfde idee al uitgesproken. Hij schrijft aan Engels over kameraden, met wie hij het niet eens was:

Wij moeten deze schooiers doen geloven, dat we

onze betrekkingen met hen aanhouden totdat we de macht hebben ze van ons pad te vegen, op de één of andere wijze. (5)

Het is opmerkelijk, dat veel van Stalins oorlogskameraden over hem spraken als een demonisch mens.

Milovan Djilas, vooraanstaand communistisch leider uit Joego-Slavië, die persoonlijk goed bekend was met Stalin, schreef:

Was het niet zo, dat de demonische macht en energie van Stalin hierin bestond, dat hij de (communistische) beweging en elke persoon daartoe behorend, in een staat van verwarring bracht en op die manier zijn regiem van vrees stichtte en in stand hield?(6)

Ook zegt hij van de heersende klasse in de USSR:

Zij doen het voorkomen alsof zij in het ideaal van het socialisme geloven, in een toekomstige klasseloze maatschappij. In werkelijkheid geloven ze in niets anders dan in georganiseerde macht. (7)

Zelfs Stalins dochter, Svetlana Alliluyeva, die nooit de diepten van het satanisme leerde kennen, schreef:

Beria (de minister van Binnenlandse zaken) schijnt een duivelse band met onze familie te hebben gehad.... Beria was een vreesaanjagende, gemene demon.... Een verschrikkelijke demon had bezit genomen van mijn vaders ziel.

Svetlana merkt verder nog op, dat haar vader goedheid en vergevende liefde erger vond dan de grootste misdaad. (8)

Zo is het satanische priesterdom, dat bijna de helft van het mensdom regeert en overal ter wereld terroristische acties beveelt.

Stalin was het onwettige kind van een landheer en zijn dienstbode. Uit

vrees voor opspraak kocht zijn vader een schoenmaker om, om het zwangere meisje te trouwen, maar de zaak raakte bekend. Tijdens zijn kinderjaren werd Stalin bespot als bastaard.

In Stalins tienerjaren werd zijn vader vermoord aangetroffen. Stalin werd ervan verdacht, maar een bewijs tegen hem werd niet gevonden. Later als student aan het seminarie, sloot hij zich aan bij communistische kringen, waar hij liefde opvatte voor een meisje, genaamd Galina. Omdat de communisten arm waren, werd Galina opgedragen de maîtresse van een rijke man te worden en zo de partij van geld te voorzien. Toen Stalin zelf ook met dit voorstel instemde, sneed ze haar aderen door.

Zelf pleegde Stalin diefstallen voor de partij, waarmee hij zeer succesvol was. Van het gestolen geld eigende hij zichzelf niets toe. Ook kreeg hij de opdracht te infiltreren in de tsaristische politie. Hij moest een dubbelrol spelen. Door minder belangrijke partijleden aan de kaak stellen om zo politiegeheimen te leren kennen en belangrijker communisten te beschermen.

Stalin kreeg dus als jongeman wel de slechtst mogelijke combinatie van afkomst, opvoeding en ontwikkeling mee. Daarmee was hij heel ontvankelijk voor satanische invloeden.

Hij werd wat zijn naam Stalin betekent: een man van staal zonder de geringste menselijke emotie of medelijden.

(Andropov, wijlen de premier van de Sovjets, maakte dezelfde indruk als Stalin. De Franse minister van Buitenlandse zaken, Claude Cheysson, die hem ontmoette, beschreef Andropov in *Le Monde* als "een man zonder innerlijke warmte, die werkt als een computer. Hij toont geen enkele emotie.... Hij is uitermate ongevoelig.... In woorden en gebaren is hij zo precies als een computer").

Evenals Marx, Engels en Bauer vòòr hem was Stalin in het begin een christelijk mens. Toen hij vijftien was schreef hij zijn eerste gedicht, dat begon met de woorden "Groot is de voorzienigheid van de Almachtige". Hij werd seminarist uit wat hij als roeping gevoelde (9). Daar werd hij eerst Darwinist en toen Marxist.

Toen hij als revolutionair begon te schrijven waren de eerste schuilnamen, die hij gebruikte "Demonoshvili" (10), dat in de Georgische taal zoiets als "bezetene" betekent, en "Beshosvili" (11), de "duivelse".

Andere blijken van satanische beïnvloeding onder de Marxistische leiders zijn evenzeer van betekenis.

Troitskaia, dochter van sovjet-maarschalk Tughatchevsky, één van de topmensen van het rode leger die later door Stalin werd doodgeschoten, schreef over haar vader, dat die een afbeelding van satan aan de oostzijde in zijn slaapkamer had, daar waar de Orthodoxe gelovigen gewoonlijk hun ikonen plaatsen.

Toen een communist in Tsjecho-Slowakije benoemd werd tot hoofd van de staatsraad voor religieuze zaken, een instituut om gelovigen te bespioneren en te vervolgen nam hij de naam "Hruza" aan, dat in het Slowaaks "afgrijzen" betekent, een naam die appelleert aan het begrip "duivel".

Eén van de leiders van een terroristische organisatie in Argentinië gebruikte de bijnaam "Satanovsky".

Anatole France, een bekende Franse communistische schrijver maakte enigen der grootste Franse intellectuelen met het communisme bekend. Op een onlangs gehouden tentoonstelling van demonische kunst in Parijs was één van de tentoongestelde stukken een speciale stoel die door de communistische schrijver gebruikt werd als hij satanische rituelen presideerde. De gehoorde armléuningén en poten waren overtrokken met geitenvellen. (12)

In Engeland is het centrum van het satanisme de Highgate Begraafplaats te Londen, waar Marx begraven ligt. Geheimzinnige rituelen van de zwarte magie worden bij zijn graftombe gevierd. (13) Dit was ook de plaats van inspiratie voor de Highgate vampier, die in 1970 verschillende meisjes aanviel. (14) Ook Hua Kuo-Feng, één der leiders van Rood-China, betuigde zijn respekt bij deze graftombe.

Ulrike Meinhof, Eselin en andere Duitse rode terroristen zijn eveneens betrokken geweest bij het occultisme. (15)

Eén van de oudste secten van duivelaanbidders, de Syrische Yezidi, werd genoemd in een atheïstisch Sovjet magazine, de Nauka I Religia (juli 1979). Het is de enige religieuze sekte, waarover door het magazine zonder kritiek geschreven werd.

Voorts schreef Mao Tse-Tung:

Al vanaf mijn achtste jaar haatte ik Confucius. In ons dorp was een tempel, gewijd aan Confucius. Met

heel mijn hart wenste ik slechts één ding: het tot zijn
fundamenten te vernietigen. (16)

Is het normaal voor een acht-jarig kind geen andere wens te hebben dan de vernietiging van zijn eigen godsdienst? Zulke gedachten behoren bij duivelse karakters.

Het andere uiterste vinden wij bij Paulus van het Kruis, die vanaf zijn achtste jaar elke nacht drie uur in gebed doorbracht.

De cultus van het geweld

Engels schreef in Anti-Duhring: "Universele liefde tot de mens is een absurditeit". (17) En in een brief aan een vriend schrijft hij: "Haat hebben wij eerder nodig dan liefde, tenminste nu".

Che Guevara leerde zijn Marxistische lessen uitstekend. In zijn brieven klinken de gevoelens van Engels door:

Haat is een onderdeel van strijd. Genadeloze haat tegen de vijand, die de revolutionair uitheft boven de natuurlijke begrenzing van de mens en hem maakt tot een efficiënte, verwoestende, koele, berekenende en kil dodende machine.

Dat is wat de duivel van de mensen wil maken. En daarin is hij maar al te goed geslaagd bij vele beruchte leiders van het mensdom. Alleen al gedurende ons leven hebben we er meer dan genoeg meegemaakt: Hitler, Eichman, Mengele, Stalin, Mao, Andropov, Pol Pot.

Marx schrijft in het Communistisch Manifest:

Communisten verafschuwen het om een geheim van hun meningen en bedoelingen te maken. Zij verklaren openlijk, dat hun doelen alleen bereikt kunnen worden door de gewelddadige omverwerping van de gehele bestaande sociale structuur. (17-A)

En verder:

Er is slechts één methode om de moorddadige pijnen van het sterven van de oude maatschappij te verkorten en dat is door de pijnscheuten van de bloedige geboorte van de nieuwe maatschappij; slechts één methode om ze te vereenvoudigen en te concentreren en dat is het revolutionaire terrorisme. (18)

In de geschiedenis zijn vele revoluties voorgekomen. Elk daarvan had een doel. De Amerikaanse revolutie bijvoorbeeld brak uit om de nationale onafhankelijkheid te bereiken, de Franse revolutie om de democratie. Marx is de enige, die de "permanente revolutie" wil, terrorisme en bloedvergieten omwille van de revolutie. Er hoeft geen doel bereikt te worden. Geweld totdat alles verlamd is, is het enige doel. Dit is wat satanisme onderscheidt van gewone menselijke zondigheid.

Marx noemde terroristen, die in tsaristisch Rusland werden geëxecuteerd wegens moord: "onsterfelijke martelaren" of "verbazend capabele mannen". (19)

Ook Engels schreef over "de bloedige wraak, die we zullen nemen". Deze uitdrukking komt vaak voor. "In het binnenland (van Rusland), een prachtige ontwikkeling. De moordaanslagen worden regelmaat". "Stellen we het probleem van de moraal terzijde.... want voor een revolutionair zijn alle middelen juist, die tot het doel leiden, zowel de gewelddadige als de schijnbaar tamme middelen". (20)

De Marxist Lenin zei, nog onder het democratische bestuur van Kerensky in Rusland:

Nodig is woeste energie en nog eens energie. Ik verbaas me, ja sterker, het vervult me met afgrijzen, dat er nu al een half jaar voorbij is met praten over bommen en er nog geen één gemaakt is. (21)

Nader inzicht in de fundamentele opstelling van communisten verschaffen ons nog een aantal korte citaten:

Marx:

Wij voeren oorlog tegen alle voorkomende ideeën over de godsdienst, over de staat, over het land, over patriottisme. Het idee over God is de sleutel tot een verdorven beschaving. Verwoest moet het worden.

Het Communistisch Manifest:

De communisten verachten het om hun inzichten en eisen te verbergen. Zij verklaren openlijk, dat hun doelstellingen alleen vervuld kunnen worden door de geforceerde omverwerping van alle bestaande sociale verhoudingen. Laat de heersende klasse beven voor een Russische revolutie.

Lenin:

Wij moeten elke list, smoes, geheimhouding, onwettige methode en versluiering van de waarheid gebruiken. De vuistregel daarbij is het uitbuiten van de botsende belangen van de kapitalistische staten.

Lenin:

Atheïsme is een integraal onderdeel van het Marxisme. Het Marxisme is materialisme. De godsdienst moeten wij verslaan. Dat is het ABC van alle materialisme en dus van het Marxisme.

Lenin, in een toespraak uit 1922:

Eerst zullen we Oost-Europa innemen, vervolgens de massa's van Azië. Daarna zullen we de Ver. Staten omsingelen en ondermijnen, dat zonder strijd in onze handen zal vallen- als een overrijpe vrucht.

Chroetsjow:

Als iemand gelooft dat ons glimlachen betekent dat wij de leringen van Marx, Engels en Lenin prijsgeven, dan bedriegt hij zichzelf. Die daarop wachten, kunnen wachten tot een garnaal leert fluiten.

Satanische wreedheid

Solshenitsyn onthult in zijn monumentale werk "de Goelag Archipel" de hobby van Yagoda, de minister van binnenlandse zaken van de Sovjet-Unie om zich uit te kleden en dan naakt te gaan schieten op afbeeldingen van Jezus en de heiligen. Enkele kameraden deden met hem mee. Weer een satanische rite, die gepraktiseerd wordt op hoge communistische posten! (21-A)

Waarom zouden mensen, die het proletariaat heten te vertegenwoordigen, schieten op de afbeelding van Jezus, een proletariër, of van de maagd Maria, een arme vrouw?

Sommige Pinkster-Christenen herinneren zich een gebeurtenis, die in Rusland tijdens de tweede wereldoorlog plaatsvond. Eén van hun predikers had een demon uitgedreven, die bij het verlaten van de bezetene, dreigde: "Ik zal wraak nemen". Enige jaren later werd de prediker, die de duivel had uitgedreven, om zijn geloof doodgeschoten. De officier, die de executie uitvoerde, zei vlak voordat hij de trekker overhaalde: "Nu staan we quitte".

Komt het voor, dat communistische officieren door de duivel worden bezeten? Zijn zij misschien satans instrument tot wraak op de Christenen, die zijn troon omver willen werpen? Daar bestaat geen twijfel over.

In Rusland, in de dagen van Stalin, schoten enige communisten een aantal onschuldigen neer in de kelders van de politie. Na hun bloedige daad betreurde één van hen zijn optreden en ging van lijk naar lijk zich verontschuldigen: "Ik bedoelde dit niet te doen. Ik ken u niet. Spreek tegen me, beweeg, vergeef mij". Eén van zijn kameraden schoot hem daarop dood. Een derde werd bekeerd en door hem kennen wij dit verhaal.

Russkaia Misl, een Russischtalig blad uit Frankrijk berichtte op 13 maart 1975 het volgende over een gebeurtenis in de Sovjet-Unie:

D. Profirevitch, in Rusland, had een dochter en een zoon, die hij opvoedde in het geloof. Natuurlijk moesten zij communistische scholen bezoeken. Toen zij twaalf jaar was, kwam de dochter thuis en zei tegen haar ouders: "Godsdienst is kapitalistisch bijgeloof. Wij leven in nieuwe tijden". Ze liet het christelijk geloof geheel los, voegde

zich later bij de communistische partij en werd lid van de geheime politie, hetgeen een geweldige slag voor de ouders betekende. Later werd de moeder gearresteerd. Onder communistisch bewind heeft niemand enig bezit, ook niet als dat kinderen, vrouw, of persoonlijke vrijheid betreft. Ten alle tijde kan de staat het afnemen. Na de arrestatie van zijn moeder toonde de zoon een groot verdriet. Een jaar later hing hij zichzelf op. D. Profirevitsch vond zijn afscheidsbrief:

Vader, veroordeelt u me? Ik ben lid van de communistische jeugdorganisatie. Ik moest een verklaring ondertekenen, dat ik alles aan de Sovjet-autoriteiten zou rapporteren. Op een dag riep de politie mij bij zich en Varia, mijn zuster vroeg mij een aanklacht te ondertekenen tegen moeder, omdat ze als Christin geacht wordt een contrarevolutionair te zijn. Ik ondertekende. Ik ben schuldig aan haar gevangenneming. Nu hebben ze opdracht gegeven u te bespioneren. Het resultaat zal hetzelfde zijn. Vergeef me, vader; ik heb besloten te sterven.

De zelfmoord van de zoon werd gevolgd door de arrestatie van de vader. (22)

Priester Zynovij Kovalik werd door de Bolsjewieken in 1941 gearresteerd en opgesloten in de Brygidka gevangenis in Lviv, Oekraïne. Toen de Duitsers datzelfde jaar de Bolsjewieken op de vlucht dreven, vonden de inwoners van de stad het met bloed besmeurde lichaam van de priester aan armen en benen tegen de muur gespijkerd, alsof het de gekruisigde Heer was. Ook vonden ze ongeveer zesduizend lijken van gevangenen, omgebracht door een schot in de nek, die door de Bolsjewieken in de kelders op elkaar waren gestapeld en met kalk overgoten.

Dr. O. Sas-Yavorsky (USA) ging, na de verovering van Lviv door de Duitsers tegen het einde van juni 1941, zijn gearresteerde vader zoeken en zag in de gevangenis een priester aan een kruis gespijkerd. In zijn opengesneden maag hadden de communisten het lichaampje

van een ongeboren baby geduwd. Het lichaam van de geaborteerde moeder lag op de bloeddorweekte vloer. Andere ooggetuigen herkenden het lichaam van de bekende zending Vader Kovalyk. (23)

Voor de communisten is een mensenleven goedkoop. Lenin schreef tijdens de burgeroorlog:

We zouden ons moeten schamen mensen niet neer te schieten, die zich niet willen laten inlijven of mobilisatie ontlopen. Breng meer rapporten uit over de resultaten. (24)

Gedurende de Spaanse burgeroorlog werden vierduizend rooms-katholieke priesters door de communisten gedood.

Een bekend Russisch-orthodoxe priester, met name Dudko, deelde mee hoe zes communisten het huis van vader Nicholas Tchardjov binnenkwamen, zijn haren uitrokken, zijn ogen uitgroeven, zijn lichaam vele keren sneden, het met een strijkijzer bewerkten en hem tenslotte met twee kogels neerschoten. Dit gebeurde op de naamdag van de heilige Nikolaas. Hun daad was niet alleen een misdaad jegens de priester, maar ook een bespotting van de heilige.

De Westerse pers meldde op 10 maart 1983, dat in Zimbabwe drie duizend leden van de Ndebele-stam gedood werden door de communistische dictator Mugabe. Het leger was getraind door Noord-koreaanse instructeurs. Stamleden moesten hun eigen volwassen kinderen doodschieten; als ze weigerden werden ze samen met hun zoons doodgeschoten.

De duivel imiteert God door stille wateren en groene weiden te beloven, al staat het niet aan hem om die te schenken. Daarom moet hij doen alsof. En hoe minder hij heeft aan te bieden, hoe meer hij het doet voorkomen, alsof hij veel te bieden heeft. Om een voet tussen de deur te krijgen sticht hij een vals front (heeft u wel eens vernomen van communistische frontorganisaties?) en maakt welwillende gebaren. Maar het enige wat hij geeft is ellende, dood en verderf- gemeen, totaal, universeel en genadeloos.

De duivel is jaloeers en over geestelijke schoonheid wordt hij razend. Het ergert hem. Daar hij een dergelijke schoonheid niet kan bezitten-

zijn vroegere schoonheid verloor hij wegens zijn trots- gunt hij dat ook niemand anders. Als de schoonheid der heiligen er niet zou zijn, zou de duivel niet zo lelijk lijken. Daarom wenst hij alle schoonheid te verderven.

Dit is ook waarom Christenen in de Roemeense communistische gevangenis van Piteshti, evenals in andere communistische gevangenissen, werden gemarteld- niet alleen om de geheimen van de ondergrondse kerk te verraden, maar ook om God te lasteren. Regiems, waaronder zulke verschrikkingen steeds weer voorkomen, regiems die zelfs christenen veranderen in moordenaars en aanklagers van onschuldige slachtoffers, kunnen door Gods kinderen alleen maar verafschuwwd worden. Wie zulke regiems vriendelijk bejegt, heeft deel aan hun boze werken. (2 Joh.vs.11)

Satanische zonde

Ik heb geschreven dat het Marxisme satanisch is. Maar is niet iedere zonde van nature satanisch?

Ik heb daar lang over nagedacht. Toen kreeg ik 's nachts een droom, die mijn denken verhelderde.

In mijn droom zag ik een prostitué, lonkend naar jonge mannen, die juist uit de kerk kwamen. Ik vroeg haar: "Waarom koos u juist deze plaats voor uw werk?" Zij antwoordde: "Het is voor mij een plezier om jonge mannen tot zonden te verleiden, juist als ze uit de kerk komen".

Het Griekse woord voor aanbedding is proskune, dat letterlijk "kussen" betekent. De aanbieder verlaat het huis des gebeds met de afdruk van Jezus' kus nog op zijn mond. Wat een voldoening om zo iemand juist dan te verontreinigen, hem een zinnelijk genoegen te laten scheppen in het bed van wellust en dan tegen hem te zeggen: "Zie je nou wel, Jezus tot wie je hebt gebeden kon je zelfs geen vijf minuten bewaren voor de zonde. Hij is je Verlosser niet. Mijn meester is machtiger dan Hij". Sexuele onreinheid is een gewone menselijke zonde. Mephistopheles vraagt Faust om Gretchen te verleiden juist als zij met een gebedsboek in haar hand op weg is naar de kerk. Dat is satanisch.

Pornografie te lezen, te schrijven of te bekijken is een andere gebruikelijke menselijke zonde.

Maar het is karakteristiek voor Amerikaanse pornografie, die incest, pedofilie en perversie bevordert, dat ze vol staat met de namen van God, Christus en Maria. Bij elke obsceniteit staat een heilig woord, bij elk smerig gebaar een hemelse uitdrukking om het heilige te onteren en te profaneren. Dat is satanisch.

Onschuldigen te doden is eveneens een gewone menselijke zonde. Om Jezus Christus te kruisigen tussen twee misdadigers om door deze gelijkstelling schuld te suggereren is satanisch.

Politieke vijanden te doden, oorlog te voeren, revolutie te doen ontstaan, zelfs met massa's doden, bewijst de menselijke zondigheid. Maar de Russische communisten, die miljoenen van hun vijanden hebben gedood, keerden hun geweld zelfs tegen hun kameraden, de voornaamste gangmakers van hun revolutie. Dit is het zegel van satanisme. Geen revolutie om een doel te bereiken, maar revolutie en doden om te doden, wat door Marx de "permanente revolutie" werd genoemd.

Slechts vier van de negen en twintig leden en kandidaten van het Centrale Comité der Sovjet communisten in 1917, het jaar van de revolutie, waren zo gelukkig dit leven te verlaten, voordat zij ervan beroofd werden. Eén van de vier werd posthuum nog tot "vijand van de revolutie" verklaard. Dertien van hen werden door hun eigen kameraden ter dood veroordeeld of verdwenen. Twee werden zo door Stalin vervolgd, dat ze zelfmoord pleegden.⁽²⁵⁾

Een misdadiger of Maffioso te zijn is een afschuwelijke menselijke zonde, maar het satanische gaat nog verder, dan hetgeen de Maffia doet.

Tomasso Buscetta, een vertegenwoordiger van de Siciliaanse Maffia, die een politie-informant werd en de misdaden van die organisatie onthulde, zei:

Misdaad is een noodzaak, die men niet kan vermijden, maar die altijd een reden heeft. Nodeloze misdaad, als een doel op zichzelf of als gevolg van een persoonlijke impuls, is bij ons uitgesloten.

“Transversale vendetta” -vendetta = (bloed) wraak-
bijv. sluiten wij uit, d.i.: Het berekend doden van
iemand in de nabijheid van het doel van onze misdaad,
zoals vrouw, kinderen of verwanten, dat verwerpen
wij.

Satanische misdaad is van een andere orde. Hitler doodde miljoenen Joden, met inbegrip van zuigelingen, met het excuus, dat de Joden het Duitse volk kwaad gedaan hadden. Voor de communisten was het een vanzelfsprekende zaak familieleden van personen, die zij als schuldig beschouwden, gevangen te nemen en te martelen. Toen ik in de gevangenis werd opgesloten, sprak het vanzelf, dat mijn vrouw ook moest worden gevangen genomen en dat mijn zoon van elke opleiding moest worden uitgesloten.

Het Marxisme is niet een gewone, zondige menselijke ideologie. Het is satanisch in zijn wijze van zondigen, zoals het satanisch is in de stellingen, die het verkondigt. Alleen in bepaalde omstandigheden heeft het zijn satanisch karakter openlijk erkend.

Een leraar kan men beoordelen aan zijn leerlingen. De schilder Picasso zei: “Een artiest moet de manier ontdekken, hoe hij zijn publiek kan overtuigen van de volle waarheid van zijn leugens”. (26) Wie was de man, die zoiets monsterlijks kon schrijven? Het was dezelfde man die schreef: “Ik kwam tot het communisme zoals iemand tot een fontein komt.... Mijn trouw aan het communisme, is het logische gevolg van mijn hele leven en werk”. (27) Iemand wordt dus een marxist omdat zijn ideaal uit een leugen bestaat. Hoe triest!

Om een inzicht te verkrijgen in het leven en denken van een satanist behoeft men slechts enige mildere uitspraken van Alister Crowley (1875-1947), berucht om zijn betrokkenheid bij occulte praktijken, te lezen:

Heb geen medelijden met hen, die vielen. Ik heb ze
nooit gekend. Ik troost niet. Ik haat de trooster en de
getrooste. (28)

De wolf misleidt alleen de hebzuchtigen en trouwe-

lozen, de raaf verleidt alleen de zwaarmoedigen en de oneerlijken. Maar ik ben degene, van wie geschreven staat: Hij zal zelfs de uitverkorenen verleiden....

Ik heb me verlustigd in het bloed der heiligen, maar ik word er door de mensen niet van verdacht hun vijand te zijn, want mijn vacht is wit en warm, mijn tanden zijn niet de tanden van iemand die vlees verscheurt en mijn ogen zijn zacht en men kent mij niet als het hoofd der leugengeesten.... (29)

Schoon zijt gij, o Babylon en begeerlijk.... O, Babylon, Babylon, gij machtige moeder, die rijdt op de gekroonde beesten, laat mij dronken worden van de wijn Uwer ontucht; laten uw kussen mij verrukken tot aan de dood. (30)

Crowly haalt een menigte gezegden zoals deze aan uit geheel onbekende oudere satanistische werken, die ontoegankelijk zijn voor de niet-ingewijden.

Godslasterlijke versies van het "Onze Vader"

Het Sovjet nieuwsblad *Sovietskaia Molodij* van 14 februari 1976 geeft een nieuw en schokkend bewijs van de verbanden tussen Marxisme en satanisme. Het beschrijft hoe militante communisten kerken bestormden en met God spotten onder het tsaristische regiem. Voor dit doel gebruikten de communisten een godslasterlijke versie van het Onze Vader:

Onze Vader, die in Petersburg zijt
(tegenwoordig Leningrad)
Uw naam worde gevloekt
Uw koninkrijk moge verbrokkelen
Moge Uw wil niet volbracht worden,
Ja zelfs niet in de hel.

Geef ons het brood dat u van ons stal
En betaal onze schulden gelijk
wij tot nog toe de uwe betaalden.
En leidt ons niet verder in verzoeking
Maar verlos ons van het kwade- de politie van Plehve. (de
tsaristische eerste minister).
En maak een eind aan zijn vervloekte regering.
Maar omdat gij zwak zijt en arm van geest
en kracht en gezag,
Weg met u tot in alle eeuwigheid. Amen.(31)

Het uiteindelijke doel van de communisten bij het veroveren van
nieuwe landen is niet om er een ander sociaal of economisch stelsel te
vestigen. Het is het bespotten van God en het prijzen van satan.
De Duitse Socialistische Studenten Vereniging heeft eveneens een
parodie op het "Onze Vader" uitgegeven, daarmee aangevend dat de
"ware" bedoeling van het gebed het kapitalisme zou ondersteunen:

Ons kapitaal, dat in het Westen is
Dat uw investeringen veilig zijn,
Moge winst door u gemaakt worden.
Dat uw aandelen in waarde vermeerderen
Zowel in Wall Street als in Europa.
Geef ons heden onze dagelijkse verkoop
En verhoog onze kredieten
Zoals wij die van onze debiteuren.
En leid ons niet naar een bankroet
Maar bewaar ons van de vakbonden
Want uwer is de halve wereld en de macht
En de rijkdom sinds 200 jaar. Mammon. (32)

Het identificeren van het Christendom met de belangen van het
kapitalisme is afschuwelijk. De ware kerk weet, dat ook het kapitalisme
met bloed is besmeurd, want elk economisch systeem draagt het
merkteken van de zonde. Christenen weerstaan het communisme niet
vanuit het oogpunt van het kapitalisme, maar vanuit het oogpunt van

het koninkrijk Gods. Dat is hun ware sociale ideaal. Het bovenstaande is niet minder dan satanische bespotting van Jezus' heiligste gebed, evenals de door de Sovjets gepubliceerde parodie. Bespotting van het Gebed des Heren is gebruikelijk geworden in veel communistische landen. Ethiopische kinderen wordt geleerd als volgt te bidden:

Onze Partij, die in de Sovjet-Unie regeert
Uw naam worde geheiligd
Uw koninkrijk kome
Uw wil geschiede in Ethiopië
Zowel als in de hele wereld.
Geef ons heden ons dagelijks brood
En vergeef de overtredingen niet
Van de imperialisten, zoals ook
wij die niet vergeven.
En mogen wij weerstaan de verzoeking
Om de strijd op te geven
en verlos ons van het kwaad van het
Kapitalisme. Amen.

Door een Ethiopisch Luthers radiostation, dat in beslag genomen is door de communistische regering, wordt nu een satanische versie van de bijbel uitgezonden. 1 Korinthe 13 luidt ongeveer als volgt:

Al sprak ik alle talen en koesterde geen vijandschap tegen landheren en kapitalisten, ik ware klinkend koper.... Klassenhaat duldt geen uitbuiting en is wreed.
Klassenhaat is afgunstig op hun rijkdom en beroemt zich op de geslaagde revoluties in vele sociale staten....
En nu blijven geloof, hoop en klassenhaat, maar de grootste daarvan is de haat der revolutionair.

Tijdens de, door de Franse communisten georganiseerde algemene staking in 1974, werden de arbeiders opgeroepen tot een mars door de

straten van Parijs onder het uitroepen van de leuze “Giscard d’Estaing est foutu, les démons sont dans la rue (Met Giscard d’Estaing is het gedaan. De demonen zijn nu op de straat- destijds was Giscard d’Estaing president van Frankrijk). Waarom niet “het proletariaat” of “het volk” i.p.v. de demonen? Waarom dit oproepen van satanische krachten? Wat heeft dat van doen met wettige eisen van de werkende klasse voor betere salarissen?

Vergoddelijking van communistische leiders

Communistische leiders zijn en worden vergoddelijkt. Luister eens naar het volgende gedicht ter ere van Stalin in de Pravda (Moskou, 10 maart 1939). De Pravda is het officiële orgaan van de communistische partij in de USSR.

De zon schijnt mild en wie zou niet weten
dat dat gij deze zon zijt?
Het aangename geluid der zeegolven
zingt Stalin een loflied toe.
De verblindende, besneeuwde pieken der bergen
zingen de eer van Stalin.
De miljoenen bloemen en weiden danken U.
Zo ook de gedekte tafels.
Ja, ook de bijenkorven.
De vaders van alle jonge helden danken u, o Stalin.
O, Erfgenaam van Lenin,
Voor ons zijt gij Lenin zelf.

Duizenden van dergelijke gedichten zijn er gemaakt. Het volgende is een hymne aan Stalin van buitengewone gloed en schoonheid, dat doet denken aan het Oosters, Byzantijse Christendom uit de vierde en volgende eeuwen:

O, grote Stalin, O leider der volken
Gij, die de mens tot aanzijn bracht
Gij, die de aarde loutert

Gij, die de eeuwen herstelt
Gij, die de lente laat bloeien
Gij, die de muzikale snaren doet trillen
Gij, luister van mijn lente,
O gij Zon, weerkaatst in miljoenen harten.

Het voorgaande gedicht werd gepubliceerd in de Pravda in augustus 1936. In mei 1935 had hetzelfde officiële partijblad de volgende uitzonderlijke ontboezeming gepubliceerd:

Hij beveelt de zon der vijanden onder te gaan
Hij sprak, en het Oosten werd voor vrienden een grote gloed
Zou hij zeggen, dat de steenkool wit moet worden
Dan zal het zijn zoals Stalin wil....
Onthoudt: De meester der wereld is nu: Stalin.

Een veel latere compositie toont wel ontwikkeling in stijl, maar nauwelijks in het onderwerp:

Ik zou hem hebben vergeleken met een witte berg
Maar de berg heeft een top.
Ik zou hem hebben vergeleken met de diepten van de zee
Maar de zee heeft een bodem.
Ik zou hem hebben vergeleken met de schijnende maan
Maar de maan schijnt te middernacht en niet overdag.
Ik zou hem hebben vergeleken met de schitterende zon
Maar de zon schijnt overdag en niet des nachts.

Mao Tse-toeng werd bewierookt als de man, "wiens geest de wereld schiep". Kim Il-Sung, dictator van Noord-Korea wordt eveneens vergoddelijkt, zoals ook Nicolae Ceausescu, communistisch dictator van Roemenië.

Ceausescu was eveneens een Stalinist en het middelpunt van een persoonscultus; vergeleken met Julius Caesar, Alexander de Grote, Pericles, Cromwell, Napoleon, Peter de Grote en Abraham. Toch scheen dat nog niet genoeg te zijn. Dus werd hij ook nog "onze mense-

lijke God" genoemd.

Terzijde zij nog opgemerkt dat communistische Roemenië dat geen internationale religieuze bijeenkomsten toestond, die toestemming wel in 1979 aan een heksenbijeenkomst in Curtea-de-Argesh verleende. In Boekarest bevindt zich een museum, dat de geschenken bevat, die door het volk aan Ceausescu zijn gegeven. Daarin kan men een waterverfschilderij zien, dat gemaakt werd door een blinde man, die door een wonder het gezichtsvermogen herkreeg. Hij schrijft dit toe aan het feit, dat "hij al zijn gedachten op de president concentreerde, die niet alleen de blinden kan doen zien, maar ook de Karpathische bergen kan bewegen".

Een ander schilderij toont Ceausescu samen met koning Vlad Tsepesh, die bekend stond als "de vampier Dracula", omdat hij gewoonlijk zijn tegenstanders doorstak. Op dezelfde wijze verheerlijkte Stalin tsaar Iwan de Verschrikkelijke. (33)

6. EEN GEESTELIJKE OORLOG.

Kleine en grote duivels

Volgens de gebruikelijke officiële Marxistische leer, die alleen maar een dekmantel is, zoals in de vorige hoofdstukken is gellustreerd, bestaat God noch duivel. Beiden zijn inbeelding. Op grond van deze leer worden christenen door communisten vervolgd.

Het Sovjet nieuwsblad *Kommunisma Uzvana* (april 1974) rapporteert echter dat vele atheïstische kringen zijn gesticht in de scholen van Rood Letland. De kinderen van de vierde tot en met de zesde klas worden "kleine duivels" genoemd en de kinderen van de zevende klas "dienaren van de duivel". Op een andere school heten de kinderen van de achtste klas "trouwe kinderen van de duivel". Op de bijeenkomsten komen de kinderen verkleed als duivels, compleet met horens en staarten. (1)

Terwijl het dus verboden is God te aanbidden, wordt het openlijk toegestaan, dat de duivel wordt aangebeden; het wordt zelfs aangemoedigd onder schoolkinderen. Dit was de verborgen bedoeling van de communisten toen zij hun macht in Rusland vestigden.

In Vitebsk (USSR) werd Zoia Titova, een lid van de communistische jeugdorganisatie betrapt bij de uitoefening van zwarte magie. Toen haar geval voor de communistische jeugdbijeenkomst werd gebracht, werd unaniem geweigerd haar te straffen, hoewel leden, die besluiten God te dienen, geroyeerd worden. Om deze "misdad" zijn veel kinderen van hun ouders weggehaald en naar speciale atheïstische kostscholen gestuurd.

Het is onvoorstelbaar, maar zelfs van kerkelijke leiders willen de communisten satansaanbidders maken. Platanov, een Russisch-Orthodoxe priester en anti-joodse agitator liep over naar de communisten, toen zij in Rusland aan de macht kwamen. Men maakte hem daarop bisschop en hij werd een Judas, die de leden van zijn kudde aangaf bij de Geheime Politie, wel wetend dat zij zwaar zouden worden vervolgd.

Op een dag ontmoette hij in de bus zijn zuster Alexandra, een abdis, die vele keren was gearresteerd, klaarblijkelijk met medeweten van

haar broer. Hij vroeg haar: "Waarom spreek je niet tegen mij? Herken je je broer niet?" Zij antwoordde: "Jij vraagt waarom? Vader en moeder zouden zich in hun graf omdraaien. Jij dient de satan". Hoewel officieel Orthodox bisschop in de Sovjet Unie, antwoordde hij: "Misschien ben ik satan zelf wel". (2)

Pravoslavnia Rus schrijft:

De orthodoxe kathedraal in Odessa, zo geliefd bij de Odessieten, werd de ontmoetingsplaats der satanisten, spoedig nadat de communisten aan de macht kwamen.... Zij vergaderden ook in Slobodka-Romano en in het vroegere huis van graaf Tolstoï.

Dan volgt een gedetailleerd verslag van de zwarte missen, geleid door diaken Serghei Mihailov, van de verraderlijke "levende kerk", een Orthodoxe tak, gesticht met oogluikende toestemming van de communisten. Een toeschouwer beschrijft de zwarte mis als "een parodie op de Christelijke liturgie; menselijk bloed wordt gebruikt voor de communieviering". Deze missen werden in de kathedraal gevierd voor het hoofdaltaar.

Ook in Odessa was een standbeeld van satan; tentoongesteld in het museum der Atheïsten. Bafomet werd dat genoemd. 's Nachts kwamen de satanisten rond het beeld in het museum bijeen voor gebed en zang.

(3)

Religieuze obsceniteiten

In een zekere zin kan het "logisch" zijn, dat de communisten priesters en pastoors arresteren als contrarevolutionairen. Maar waarom werden priesters door de Marxisten in de gevangenis van het Roemeense Piteshi gedwongen de mis te vieren met uitwerpselen en urine?

Waarom werden Christenen op deze wijze gedwongen communie te vieren? Waarom zo'n obscene bespottung van de godsdienst? Waarom werden de Roemeense Orthodoxe priester Roman Braga, die ik persoonlijk kende toen hij een gevangene van de communisten was en die nu in de Ver. Staten woont, waarom werden hem één voor één de

tanden uitgeslagen met een ijzeren stang om hem te dwingen te vloeken?

De communisten hadden het hem en anderen uitgelegd: "Als wij jullie, Christenen doden, gaan jullie naar de hemel. Maar wij wensen geen gekroonde martelaren van jullie te maken. Eerst moeten jullie God vervloeken en zo de hel in".

In de gevangenis van Piteshi wilden de communisten een zeer godsdienstige gevangene dagelijks laten "dopen" door zijn hoofd in de ton te houden, waarin de gevangenen hun behoeften hadden gedaan, terwijl ze de overige gevangenen verplichtten liederen van een doopdienst te zingen.

Een theologiestudent werd gedwongen een wit laken om te doen (imitatie van de mantel van Christus) terwijl een uit zeep vervaardigde phallus met een touw om zijn nek werd gehangen. Christenen werden afschuwelijk geslagen om hen zo te dwingen voor een dergelijke karikatuur van Christus te knielen. Nadat ze de zeep hadden gekust, moesten ze een deel van de liturgie reciteren. (4)

Enige gevangenen werden gedwongen hun broek uit te doen en met hun blote achterste op de geopende bijbel te gaan zitten. (5)

Zulke godslasterlijke praktijken hebben zeker twee jaar geduurd met medeweten van de topleiders van de partij. Wat hebben zulke onwaardigheden te maken met socialisme en het welzijn van het proletariaat? Zijn hun anti-kapitalistische leuzen niet alleen maar voorwendsels om satanische blasfemieën en orgieën te organiseren? Marxisten worden verondersteld atheïsten te zijn, die niet geloven aan hemel of hel. In deze extreme omstandigheden heeft het Marxisme zijn atheïstisch masker afgedaan om zijn ware gezicht te tonen, het gezicht van het satanisme. Er zou nog een menselijke verklaring kunnen zijn voor de communistische vervolging van de godsdienst, maar de razernij van een zo perverse vervolging kan alleen maar satanisch zijn. In de gevangenis van Roemenië en ook van Rusland werden nonnen, die hun geloof niet wilden verloochenen, anaal verkracht en Baptistische meisjes werden misbruikt met orale sex. (6)

Vele gevangenen, die zo waren behandeld, stierven als martelaren, maar daarmee waren de communisten niet tevreden. Door gebruik te maken van Luciferiaanse technieken brachten zij martelaren tot

godslastering tengevolge van een delirium, veroorzaakt door de martelingen.

In al zijn werken schreef Marx slechts één keer over marteling. In de tijd dat hij leefde, werden vele van zijn volgelingen gemarteld door de Russische Tsaristische autoriteiten. Omdat Marx gewoonlijk als een humanist wordt voorgesteld zou men verwachten, dat hij met afschuw over zulke verschrikkelijke praktijken zou schrijven. Maar zijn enige commentaar was:

Marteling op zich heeft een impuls gegeven aan de ontwikkeling van de meest vernuftige mechanische uitvindingen en werk gegeven aan vele eerbare vakmensen bij de productie van de instrumenten. (7)

Marteling is produktief, het leidt tot vernuftige uitvindingen- dat is alles wat Marx over dit onderwerp te zeggen had. Geen wonder dat Marxistische regeringen alle andere overtreffen in het martelen van hun tegenstanders. Dit alleen al toont het satanisch karakter van het Marxisme.

Marxisme is gebaseerd op haat tegen God. In 1923 werden in de Sovjet-Unie, in aanwezigheid van Trotsky en Lunatcharski spotprocessen gehouden tegen God(8). Een dergelijke tegenstand tegen God en Zijn volk komen echter niet alleen in het verleden voor.

Satanische ontwijdingen van Katholieke kerken vonden in de zeventiger jaren plaats in Upyna, Dotnuva, Zanaiciu, Kalvarija, Sede, enz., plaatsen in Sovjet-Litauen. Het meest recente, waarvan wij weten, gebeurde in Alsedei op 22 september 1980. (9)

In zijn boek "Psychistrisch ziekenhuis 14, Moskou" vertelt Georgi Fedotov over zijn gesprek met de psychiater Dr. Vladimir Levitski over een Christen, Argentov, die daar werd vastgehouden. De geleerde zei: "Jullie trekken je vriend Eduard naar God en wij naar de duivel. Dus gebruik ik mijn recht als psychiater om jou en je vrienden de toegang tot hem te ontzeggen".

De Christen Salu Dala Ndebele werd ondervraagd door de geheime politie van Maputo in communistisch Mozambique. De officier zei tegen hem: "Wij willen jouw God doden". Hij richtte zijn geweer op

het hoofd van de gevangene en verklaarde: "Dit is mijn God. Hiermee heb ik de macht over leven en dood. Als jouw God hier komt, schiet ik Hem eigenhandig dood". (10)

In Chiasso, in communistisch Angola, werden dieren door communisten geslacht en hun koppen op het altaar en de preekstoel geplaatst. Op een poster stond te lezen: "Dit zijn de goden, die jullie aanbidden". Pastor Aurelio Chicanha werd samen met honderd en vijftig gemeenteleden vermoord. (11)

Toen de katholieke Litauische priester Eugene Vosikevich was vermoord, bleek zijn mond te zijn volgestopt met brood. Een gebruikelijk satanistisch ritueel. (12)

Vetchernia Moskva, een communistische krant, publiceerde de volgende Freudiaanse verschrijving:

Wij vechten niet tegen gelovigen en zelfs niet tegen geestelijken. Wij vechten tegen God om Hem Zijn gelovigen te ontroven. (13)

Een "gevecht tegen God om Hem Zijn gelovigen te ontroven" is de enig logische verklaring voor de communistische strijd tegen de godsdienst. Deze woorden in een Sovjet-krant verwonderen ons niet. Marx had het al gezegd in zijn boek "German Ideology". Hij noemde God de "Absolute Geest", zoals zijn leraar Hegel had gedaan en schreef: "Wij houden ons bezig met een hoogst interessant vraagstuk: Het uiteenvallen van de Absolute Geest".

Het was niet een gevecht tegen een vals geloof in een niet-bestaande God, dat hem in beslag had genomen. Hij geloofde, dat God bestond en wenste de Absolute Geest uit één te zien vallen, zoals vele gevangenen van de communisten in de gevangenissen moesten wegrotten.

In Albanië werd de priester Stephen Kurti ter dood veroordeeld voor het dopen van één kind. De doop moet in vele communistische landen, inclusief Noord-Korea in het geheim verricht worden.

De aanklager in de rechtzaak van de metropoliet Benjamin van Lenin-grad zei:

De hele Orthodoxe kerk is een subversieve orga-

nisatie. Ronduit gezegd, de hele kerk zou in de gevangenis moeten zitten.

De enige reden, dat niet alle Christenen in de gevangenis zijn gezet, is dat de communisten nog niet machtig genoeg waren. De wil om te vernietigen is er.

Niet weerhouden door de Geest van God en gesterkt door de krachten van het kwade, zouden ze inderdaad de hele aarde verwoesten, henzelf inbegrepen.

In de Sovjet-Unie mag alleen officieel gedoopt worden na registratie. Personen, die gedoopt willen worden, of die hun kind willen laten dopen, moeten hun identiteitskaart aan het kerkbestuur laten zien, die hen weer moeten rapporteren aan de overheid. Het resultaat is vervolging. Colchozniks (arbeiders op een collectieve boerderij) hebben geen identiteitskaart en kunnen daarom hun kinderen alleen maar in het geheim dopen. (14) Vele protestantse voorgangers hebben gevangenisstraf gekregen voor het dopen van mensen.

Het gevecht van de communisten tegen de doop vooronderstelt geloof in de waarde van de doop voor de ziel. Religieuze mensen in Israël, Pakistan of Nepal, wijzen de doop af vanuit hun eigen godsdienstig standpunt, omdat het een Christelijk zegel is. Maar voor atheïsten, zoals de communisten zo duidelijk stellen te zijn, zou de doop niets moeten betekenen. Ze zouden dan ook de gedoopten noch kwaad noch goed moeten doen. Waarom strijden ze dan tegen de doop? Omdat communisten "tegen God vechten om Hem Zijn gelovigen te ontroven". Hun ideologie wordt niet echt gevoed door atheïsme, maar door hartgrondige haat tegen God.

"Naast andere doeleinden hebben wij onze partij speciaal gesticht voor de strijd tegen elk religieus volksbedrog", zei Lenin.

Occulte praktijken

Meer over het verband tussen Marxisme en het occulte is te vinden in "Psychic Discoveries behind the Iron Curtain" van Sheila Ostrander en Lynn Schroder. (15) Het is heel opmerkelijk, dat het Communistische

Oosten veel verder is dan het Westen in haar onderzoek naar de krachten der duisternis, die door Satan worden gemanipuleerd.

Dr. Edouard Naumov, lid van de Internationale Vereniging van parapsychologen werd in Moskou gearresteerd. De Moskousche natuurkundige L. Regelsohn, een Joodse Christen, die zijn verdediging op zich nam, vertelt ons de reden van zijn arrestatie: "Naumov poogde de psychische levenssfeer te vrijwaren tegen de overheersing door boze krachten, die para-psychologie misbruikten als een nieuw wapen voor de onderdrukking van de menselijke ziel".

In Tsjecho-Slowakije, Bulgarije, enz. besteedt de Communistische Partij geweldige bedragen aan een geheim onderzoek van deze wetenschap. Er bestaat een ijzeren gordijn, dat voor het Westen verborgen houdt wat er gebeurt in de twintig parapsychologische instituten, die in de Sovjet-Unie zijn gevestigd.

Komsomolskaia Pravda (Moskou) publiceerde een lijvig artikel over hypnotiseurs, die mensen helpen "terug te gaan naar hun vorige levens". Voor dit inductie-proces geven ze de volgende aanwijzingen:

Je daalt af in de aarde, dieper, nog dieper. De aarde en jij worden één.... Je bent nu diep in de aarde. Je bent omgevend door dikke duisternis.... Eeuwige nacht is om je heen.... Nu naderen we een lichtplek ver weg nog.... dichterbij en dichterbij. We sluipen door een klein gat naar de hemel, ons lichaam laten we diep in de aarde achter.... We overschrijden de grenzen van de tijd.... en keren terug naar je verleden...

In zulke artikelen zijn de Sovjets bewust dubbelzinnig. Zich er van bewust, dat sommige mensen hierdoor verschrikt zouden kunnen worden, blijven ze met opzet gereserveerd en zeggen, dat ze alleen maar informeren zonder er daarom mee in te stemmen. Maar wat zouden lezers denken van een redacteur, die provocerende artikelen en wellustige plaatjes steeds maar weer laat drukken en beweert dat hij niet volledig instemt met hetgeen hij het publiek aanbiedt?

Sovjet-schrijvers zeggen ronduit, dat deze "Tijdmachine" geen science-fiction is. "Transpersonalisme" laat de mensen in de tijd reizen.

In de satanische zwarte missen worden alle gebeden van achteren naar voren gezegd. De priesterlijke kleding wordt binnenste buiten gedragen. Omkering is de satanische regel, en dat wordt ook toegepast op de leer van de reïncarnatie. Terwijl Indiërs mediteren over hun toekomstige levens en zich zoeken te verbeteren door te gehoorzamen aan, wat zij menen, Gods geboden te zijn, bieden satanisten een terugkeer naar vorige incarnaties. Een betere toekomst in de eeuwigheid interesseert hen in het geheel niet.

Marxisme als kerk

Juist zoals Satan met teksten uit de bijbel Jezus tegemoet trad, zo gebruikt ook Marx bijbelteksten, hoewel met veel verdraaiingen. Deel 2 van "The works of Marx and Engels" begint met de woorden van Jezus tot Zijn discipelen uit Joh. 6:63 zoals aangehaald door Marx in zijn boek "The holy family": "De Geest is het, Die levend maakt". Vervolgens lezen wij:

Kritiek (zijn kritiek op al wat bestaat) had de massa alzo lief, dat hij zijn eniggeboren zoon zond (t.w. Marx), opdat een iegelijk, die in hem gelooft niet verloren zou gaan, maar een leven van kritiek zou hebben. De kritiek is massa geworden en heeft onder ons gewoond en wij hebben haar heerlijkheid gezien als de heerlijkheid van de eniggeboren zoon van de vader. De kritiek heeft het geen roef geacht om God gelijk te zijn, maar heeft zichzelf ontledigd, de gestalte van een boekbinder aannemende en vernederde zichzelf tot onzin- ja kritische onzin in vreemde talen. (17)

Zij, die bekend zijn met de bijbel zullen dit herkennen als een parodie op enige bijbelteksten (Joh. 3:16, Joh. 1:14 en Fil. 2:6-8). Ook hier noemt Marx zijn eigen werken "onzin" en "zwijnerij". Marxisme is een nieuwe godsdienst en het "gebruikt" daarvoor zelfs

de bijbel. Haar voornaamste werk, "Het Kapitaal" van Marx, heet ook "de bijbel van de arbeidende klasse". Zichzelf beschouwde Marx als de "paus van het communisme". (18)

Het communisme "heeft de trots van de onfeilbaarheid". (19) Allen, die de communistische "geloofsbelijdenis" (deze uitdrukking is van Engels) (20) weerspreken, worden gexcommuniceerd. Marx schreef eens: "Bakoenin moet oppassen. Anders zullen we hem excommu-niceren". (21)

Zij, die sterven in dienst van het communisme worden vereerd als "martelaren". Het Marxisme kent ook zijn sacramenten: de plechtige aanneming in de kleuterorganisatie "de Oktoberkinderen", de eed die afgelegd wordt als ze "pionier" worden en daarna de inwijding tot de hogere rangen in de Komsomol en de Partij. Belijdenis is vervangen door openbare zelfkritiek voor het front van de vergaderde partijleden. (22)

Het Marxisme is een kerk. Het heeft al de karakteristieken van een kerk. Toch wordt haar god in de populaire literatuur niet genoemd. Maar satan is onmiskenbaar zijn god, zoals aangetoond met de bewijzen in dit boek.

Het is vreemd dat, hoewel het Marxisme duidelijk satanisch is, dit door vele kerken in de vrije wereld niet als een bedreiging wordt gezien. Enige verhelderende statistieken dienaangaande zijn voorhanden.

Aan theologie-docenten in de V.S. werd de volgende vraag gesteld: "Kan iemand tegelijk een goed lid van uw kerkgenootschap zijn en aanhanger van het Marxisme?"

Hieronder volgen de percentages van hen die bevestigend hebben geantwoord (23):

Aanhangers van de	
Episcopale kerk	68%
Lutherse kerk	53%
Presbyteriaanse kerk	49%
Methodistische kerk	49%
Kerk van Christus	47%
Amerikaanse Baptisten	44%
Rooms-Katholieke kerk	31%

Hoe triest, dat zij die de waarheid volgen, bedrogen worden door hen, die de vader der leugen dienen.

7. MARX, DARWIN EN DE REVOLUTIE

Marx en Darwin

Waaruit bestond de specifieke bijdrage van Marx aan het plan van satan met de mensheid?

De bijbel leert dat God de mens schiep naar Zijn eigen beeld (Gen. 1:26). Tot aan de tijd van Marx werd de mens steeds beschouwd als de "kroon van de schepping". Marx werd het door satan verkoren werktuig om de mens de achting voor zijn plaats als mens te laten verliezen, de overtuiging dat hij van hoge "afkomst" is en bestemd daarheen terug te keren. Het Marxisme is de eerste, systematische en gedetailleerde filosofie, die het begrip mens drastisch reduceert.

Volgens Marx is de mens allereerst een buik, die steeds maar weer gevuld moet worden. De voornaamste behoeften van de mens zijn economisch van aard; hij produceert om daaraan te kunnen voldoen. Om dit doel te bereiken gaat hij sociale bindingen met anderen aan. Dit is de basis van de maatschappij, door Marx infrastructuur genoemd. Huwelijk, liefde, kunst, wetenschap, godsdienst, filosofie, alle andere dingen dan de behoeften van de buik zijn "supra-structureel" en uiteindelijk afhankelijk van en bepaald door de conditie van de buik. Het was dan ook geen wonder dat Marx het boek van Darwin, "The descent of Man", prees, dat eveneens een meesterlijke zet was om de mensen hun Goddelijke oorsprong en bestemming te laten vergeten. Darwin stelde dat de mens zijn oorsprong heeft in dier en wereld. Zij beiden onttronen de mens. Satan kon God niet onttronen, daarom devalueerde hij de mens. En de mens werd voorgehouden dat hij een afstammeling van de dieren is en alleen maar een slaaf van zijn ingewanden.

Het is een vreemde samenloop van omstandigheden, dat de negentiende eeuw aan de wereld drie vooraanstaande persoonlijkheden gaf, die zich tegenover het Christendom opstelden en alle drie Charles heetten. Karl Marx, Charles Darwin en de Franse dichter Charles Beaudelaire.

De laatste schreef in "Abel en Kaïn":

Geslacht van Kaïn stijg op ten hemel en werp God ter aarde.

Op 16 januari 1861 schreef Marx aan Ferdinand Lassalle:

“Darwins boek is zeer belangrijk en dient mij als basis in de natuurwetenschappen voor de historische klassestrijd”.

Marx' schoonzoon Paul Lafargue zegt in “Socialism and the Intellectuals”:

Toen Darwin zijn “Origin of Species” publiceerde ontnam hij God Diens rol als Schepper in de organische wereld, zoals Franklin Hem de bliksem ontroofd heeft.

(Het was in eerste aanleg niet de bedoeling van Darwin om de godsdienst kwaad te doen. Hij had geschreven: “Er schuilt grootheid in de visie, dat het leven met zijn verschillende krachten oorspronkelijk is ingeblazen in slechts enkele vormen of maar één vorm”. Om zijn positie te versterken voegde Darwin in de tweede druk de woorden “door de Schepper” in, na het woordje “ingeblazen”. Het bleef daar ook staan in alle herdrukken, die hij later uitgaf).

Later zou Freud het werk van deze twee reuzen completeren door de mens te reduceren tot een sex-verslaafde, wiens sexuele behoeften soms sublimeerden in politiek, kunst of religie. Het was de Zwitserse psycholoog Carl Gustav Jung, die terugkeerde tot de bijbelse leer, dat de religieuze impuls de basisbehoefte van de mens is.

De eeuw van Marx was een tijd van een satanisch gistingsproces op vele gebieden van het leven. De Russische dichter Sologub schreef: “Mijn vader is de duivel”. Een andere Russische dichter, Briusov, schreef: “Ik verheerlijk gelijkelijk God en de duivel”.

Marx was een kind van zijn tijd, die mannen voortbracht als Nietzsche (de favoriete filosoof van Hitler en Mussolini), Max Stirner, een extreem anarchist en Oscar Wilde, de eerste theoreticus over de

vrijheid van homo-sexualiteit, een zonde die tegenwoordig alom wordt geaccepteerd, zelfs door geestelijken.

Satanische krachten hebben Rusland rijp gemaakt voor de overwinning van het Marxisme. De tijd van de revolutie was een tijd dat liefde, goede wil en gezonde gevoelens als laag en reactionair werden beschouwd. Meisjes hielden hun onschuld verborgen, echtgenoten hun trouw. Vernieling werd geprezen als goede smaak, neurasthenie als teken van een edele geest. Dit was het thema van nieuwe schrijvers die plotseling uit het duister opkwamen.

Mensen verzonnen nieuwe ondeugden en perversiteiten en waren erop gebrand vooral niet voor fatsoenlijk te worden versleten.

Hoe kwam het dat Stalin na het lezen van Darwin een revolutionair werd?(1) Als student aan een Orthodox seminarie, kwam hij in aanraking met de leer van Darwin, dat wij geen schepselen van God zijn, maar het resultaat van een evolutie, waarin een meedogenloze wedijver heerst. Alleen de sterksten en de wreedsten overleven. Hij leerde, dat morele en religieuze normen in de natuur geen rol speelden en dat de mens een deel van de natuur is, zoals vis en aap. Leve de hardvochtigheid en wreedheid!

Darwin had een wetenschappelijk boek geschreven, waarin hij zijn theorie over de afstamming weergaf. Economische of politieke consequenties kwamen daar niet in voor. Maar, ook al gaan velen niet verder dan te aanvaarden, dat God de wereld schiep middels een lang evolutie-proces, het eindresultaat van Darwins theorie was de dood van tientallen miljoenen onschuldigen. Hij is daarom de geestelijke vader geworden van de grootste massa-moordenaar in de geschiedenis. Achter de intellectuele verwarring van de negentiende eeuw kan men de invloed van de Franse Revolutie ontdekken, welke geestelijk gezien, nauw verwant was aan de Russische omwenteling in de twintigste eeuw.

Tijdens de beroering in Frankrijk verklaarde Anarchisis Cloutz, een toonaangevend Franse revolutionair en Illuminaat (De orde der illuminati: een geheim satanisch genootschap om de wereldheer-schappij te verkrijgen, waarbij voor joodse en christelijke orthodoxie geen plaats meer zijn zal), dat hij "de persoonlijke vijand van Jezus

Christus" was. Voor de Conventie van 17 november 1792 verklaarde hij, dat "het volk souverain is en de god der wereld..... Alleen dwazen geloven in een andere God, in een Opperwezen".

De Conventie gaf daarop een decreet uit, dat de "nietig-verklaring van alle godsdiensten" proclameerde.

Voor diegenen onder ons, die ernst maken met de woorden uit het Onze Vader "Verlos ons van de boze", is het duidelijk: Wij smeken een liefdevolle God om ons en de maatschappij om ons heen te beschermen tegen valse leringen, tegen een verdorven kunst, die ons gewent aan het kwade onder het mom van schoonheid, en tegen immoraliteit. We hoeven dan niet bevreesd te zijn voor de strikken van de duivel. U hebt de keuze: Wilt u worden zoals de duivel, wreed en slecht of als Jezus, de Godmens van heilige liefde en vrede.

Het valse Zionisme van Mozes Hess

Om het plaatje af te maken, willen we nu nog stilstaan bij Mozes Hess, de man, die Marx en Engels tot het socialistische ideaal bekeerde.

In Israël bevindt zich een grafsteen met de woorden "Mozes Hess, stichter van de Duitse Sociaal-Democratische Partij". Hess zet zijn gedachten uitéén in de "Rode Catechismus voor het Duitse volk":

Wat is zwart? De geestelijkheid is zwart .... Die theologen zijn de ergste aristocraten .... De predikanten leren de vorsten het volk te onderdrukken in de naam van God. Ten tweede leren ze de mensen zich te laten onderdrukken en uitbuiten in de naam van God. En ten derde en het ergste, zij voorzien zichzelf met Gods hulp van een prachtig leven hier op aarde, terwijl de mensen de raad wordt gegeven te wachten tot de hemel.

De Rode vlag symboliseert de permanente revolutie tot aan de complete overwinning van de werkende klasse in alle beschaafde landen: de Rode Republiek.... De socialistische revolutie is mijn godsdienst.... De

arbeiders moeten, als zij één land veroverd hebben,
hun broeders in de rest van de wereld helpen. (2)

Dit was de godsdienst van Hess, toen hij zijn Catechismus voor de eerste maal uitgaf. Aan de tweede uitgave voegde hij enige hoofdstukken toe. Nu gebruikt dezelfde godsdienst, t.w. de socialistische revolutie christelijke taal om zo ook bij gelovigen ingang te vinden. Naast de propaganda voor de revolutie worden ook enige mooie woorden gewijd aan het Christendom als godsdienst van liefde en menselijkheid. Maar haar boodschap moet verduidelijkt worden: er moet geen hel zijn op de aarde en daarna de hemel. De socialistische godsdienst zal de ware vervulling van het Christendom zijn. En op deze wijze heeft satan zich weer als een engel des lichts vermomd.

Nadat Hess Marx en Engels overtuigd had van de socialistische gedachte, en vanaf het eerste begin had benadrukt dat het haar doel moest zijn "de genadeslag aan de middeleeuwse godsdienst toe te brengen" (3) (zijn vriend Georg Jung zei het nog duidelijker: "Marx zal God zeker uit Zijn hemel jagen" (4)), vond een interessante ontwikkeling plaats in het leven van Hess. De stichter van het moderne socialisme stichtte een geheel andere beweging, en wel een apart soort zionisme. Hess, stichter van een socialisme, dat God uit de hemel wilde jagen, was dus ook de stichter van een diabolisch type Zionisme, dat er op uit was het vrome Zionisme van liefde, begrip en ééndracht met de omringende volkeren, te vernietigen.

Hij, die Marx het belang van de klassenstrijd leerde, schreef in 1862 de volgende verrassende woorden:

Hoofdzaak is de rassenstrijd, de klassenstrijd komt
op de tweede plaats. (5)

Hij had het vuur van de klassenstrijd aangestoken, een vuur dat nooit meer is gedoofd, in plaats van mensen te leren samen te werken terwille van het algemeen belang. Dezelfde Hess brengt daarna een verwrongen Zionisme, een Zionisme van rassenstrijd. En zoals we het satanisch Marxisme verwerpen, zo dient ook iedere verantwoordelijke Jood of Christen deze diabolische verdraaiing van het Zionisme te

verwerpen.

Hess eist Jeruzalem op voor de Joden, maar zonder Jezus, de Koning der Joden. Welke behoefte zou hij aan Jezus hebben? Hij schrijft:

Elke Jood heeft het in zich een Messias te worden, iedere Jodin om een moeder der smarten te worden.(6)

Maar waarom maakte hij dan van de Jood Marx geen Messias, een door God gezalfde man, in plaats van een hater, die God de hemel uit zou gaan jagen? Voor Hess was Jezus "een Jood, die de heidenen hebben vergoddelijkt als hun Verlosser".(7) Noch Hess noch de Joden schijnen Jezus voor zichzelf nodig te hebben.

Hess wenst zelf niet gered te worden en het zoeken naar persoonlijke heiliging is volgens hem "Indo-Germaans". Het doel van de Joden moet volgens hem "een Messiaanse staat" zijn, om "de mensheid voor te bereiden op de openbaring van de goddelijke essentie" (8) hetgeen inhoudt, zoals hij erkent in zijn Rode Catechismus, het voeren van de oorlog der Socialistische revolutie door rassen- en klassenstrijd.

Mozes Hess, die zijn idool Marx de taak toebedeelde een einde te maken aan de middeleeuwse godsdienst en die te vervangen door de religie van de Socialistische revolutie, schrijft deze verbazende woorden: "Ik ben altijd weer gesticht door Hebreeuwse gebeden".(9) Wat voor gebeden worden er gezegd door mensen, die godsdienst als de opium voor het volk beschouwen? Eerder zagen we al dat de grondlegger van het wetenschappelijk atheïsme voor een aantal brandende kaarsen zijn gebeden bad met een gebedsriem om zijn hoofd. Zowel Joodse als Christelijke gebeden kunnen op godslasterlijke wijze misbruikt worden in de satanische riten.

Hess had Marx geleerd dat socialisme en internationalisme onafscheidelijk zijn. Marx schrijft in zijn Communistisch Manifest dat het proletariaat geen vaderland heeft. In zijn Rode Catechismus bespot Hess het vaderland-begrip van de Duitsers en hetzelfde zou hij gedaan hebben met het vaderland-begrip van elk ander Europees volk. Hess leverde dan ook kritiek op het Erfurt-programma van de Duitse Sociaal-Democratische Partij vanwege haar onvoorwaardelijke erkenning van het nationaliteitsprincipe. Maar Hess is een internationalist

van een ander stempel: het Joodse patriottisme moet blijven. Hij schrijft:

Wie het Joodse nationalisme ontkent is niet alleen een ketter, een renegaat in religieus opzicht, maar ook een verrader van volk en familie. Als het waar zou blijken, dat de joodse emancipatie onverenigbaar is met het joods nationalisme, dan moet de Jood de emancipatie maar laten varen.... Een Jood moet, boven alles, een joodse patriot zijn. (10)

Ik kan tot op zekere hoogte met de patriottische ideeën van Hess instemmen, maar: "Gelijke monniken, gelijke kappen". Ik ben voor elke vorm van patriottisme- dat van de Joden, de Arabieren, de Duitsers, de Russen, de Amerikanen. Patriottisme is een deugd, als het bedoeld is ter bevordering van de economische, politieke, geestelijke en godsdienstige welvaart van iemands eigen land, vooropgesteld, dat het nagestreefd wordt in vriendschap en samenwerking met andere naties. Maar het Joodse patriottisme van een revolutionaire socialist, die het patriottisme van alle andere naties afwijst, is hoogst verdacht. Dat lijkt meer op een diabolisch plan om de Joden bij alle volken gehaat te maken.

Als ik een niet-Jood was, die zou bemerken dat Joden het eenzijdige patriottisme van Hess accepteerden, dan zou ik me verzetten. Gelukkig is de duivelse theorie van Hess door de Joden niet geaccepteerd. En het was Herzl, die het Zionisme in de goede richting bracht. In de moderne vorm van het Zionisme is geen spoor van satanisme overgebleven. De door Hess voorgestelde rassenstrijd is vals, net zo vals als de klassenstrijd, die hij bijvalt.

Hess heeft voor deze speciale vorm van Zionisme het socialisme niet prijsgegeven. Nadat hij "Rome en Jeruzalem" had geschreven, bleef hij actief in de internationale socialistische beweging.

Hess heeft zijn gedachten niet helder uitéengezet. Daarom is het moeilijk er een juist beeld van te krijgen. Maar het is voldoende om te weten dat volgens Hess "de Christelijke wereld Jezus ziet als een Joodse heilige, Die een heidens mens werd". (11) Het volstaat om in zijn

boek te lezen: "Vandaag de dag zien wij uit naar een veel meer omvattende verlossing, dan die het Christendom ooit in staat was ons aan te bieden" (12). Uit de Rode Catechismus blijkt dan, dat deze veel meer omvattende redding de socialistische revolutie is.

Er kan nog aan toegevoegd worden dat Hess niet alleen de originele bron van het Marxisme was en de man, die probeerde een anti-God Zionisme te stichten, maar ook de voorvader was van de bevrijdingstheologie, zoals die tegenwoordig algemeen onderschreven wordt in de Wereldraad van Kerken en het Katholicisme. Eén en dezelfde man die bijna onbekend is gebleven, is de spreekbuis geweest van drie satanische bewegingen: het communisme; een soort Zionisme vol haat; en een theologie van de revolutie.

Niemand kan Christen zijn zonder de Joden lief te hebben. Jezus was Joods evenals Maria en de apostelen. De bijbel is Joods en de Heere heeft gezegd: "De zaligheid is uit de Joden" (Joh. 4:22). Hess daarentegen verheerlijkte de Joden, alsof hij welbewust een geweldadige anti-Joodse reactie wilde oproepen. Hij zei dat zijn godsdienst die van de socialistische revolutie was. De geestelijken van alle "andere" godsdiensten waren oplichters. Revolutie was de enige godsdienst waarvoor Hess ontzag had. Hij schrijft:

Onze godsdienst (de Joodse) heeft als uitgangspunt het élan van een ras, dat vanaf haar verschijning op het toneel der geschiedenis de uiteindelijke doelen der mensheid heeft geschouwd en de aankondiging had van de messiaanse tijd, waarin de geest der menselijkheid tot volkomenheid zou raken, niet alleen in een enkeling of ten dele, maar in de sociale structuren van het hele mensdom. (13)

Deze tijd- door Hess "de messiaanse" genoemd- is de tijd van de overwinning van de socialistische wereldrevolutie. Het denkbeeld, dat de Joodse godsdienst als uitgangspunt het concept van een goddeloze socialistische revolutie had meegekregen, is een smakeloze grap en een belediging voor het Joodse volk.

Hess spreekt voortdurend in religieuze termen, maar hij gelooft niet

in God. Hij schrijft, dat "onze God niets meer is dan het menselijke ras, in liefde verenigd". (14)

De weg om tot zo'n vereniging te komen is de Socialistische revolutie, waarin tientallen miljoenen van zijn geliefd mensdom zullen worden gemarteld en gedood.

Hij maakt er geen geheim van, dat hij noch de overheersing van de hemel wenst noch die van enige aardse macht, omdat beiden de mensen onderdrukken. Volgens hem is er niets goeds in welke godsdienst dan ook, behalve in die van de socialistische revolutie.

Het is nutteloos en inefficiënt het volk tot ware vrijheid op te heffen en hen aan de goede dingen van het bestaan deel te laten hebben, zonder hen te bevrijden van geestelijke slavernij, d.i. van de godsdienst. (15)

Hij spreekt in één adem over "het absolutisme van hemelse en aardse tyrannen over slaven". (16)

De satanische diepten van het communisme kunnen alleen verstaan worden door het type mens te kennen dat Mozes Hess was, want hij beïnvloedde Marx en Engels, met wie hij de Eerste Internationale stichtte, en ook Bakoenin. Zonder kennis van Hess is Marx onbegrijpelijk, omdat hij Marx tot het socialisme bracht.

Letten we nog eens op de eerder aangehaalde woorden van Marx:

De woorden, die ik onderwijs
zijn alle vermengd tot een duivelse knoeiboel
dus mag iedereen denken,
wat hij wenst te denken.

Op dergelijke wijze schreef Marx. Hess' geschriften zijn een nog veel duivelser knoeiboel, moeilijk te ontwarren, maar die toch een analyse vereisen met het oog op de mogelijke verbinding tussen Marx en het satanisme.

Hess' eerste boek droeg de titel "De heilige geschiedenis van de mensheid". Hij noemde het "een werk van de heilige geest der

waarheid" (17) en zei verder, dat als de Zoon van God de mens van zijn eigen slavernij bevrijdde, Hess hen van politieke slavernij zou bevrijden. "Ik ben geroepen om te getuigen van het licht, zoals Johannes". (18) In die tijd begon Marx, die nog een tegenstander was van het socialisme en Hess niet persoonlijk kende, een boek tegen hem te schrijven. Maar om onbekende redenen maakte hij het niet af. Later werd hij een volgeling van Hess. (19)

Zoals eerder aangegeven, was het een duidelijke wens van Hess de genadeslag toe te brengen aan de middeleeuwse godsdienst en verwoesting aan te richten. In de inleiding van zijn boek "Het laatste oordeel" spreekt hij zijn voldoening uit, dat de Duitse wijsgeer Kant zoals gezegd werd, "de oude Vader Jehova met het hele heilige gezin had onthoofd". (20) (Hess verbergt hier zijn eigen ideeën achter de naam van de grote filosoof. Zulke bedoelingen heeft Kant in het geheel niet gehad. Integendeel, hij schreef: "Ik moest de kennis beperken om het geloof plaats te geven" (21)).

Hess verklaart zowel de Joodse als de Christelijke godsdienst voor "dood" (22), hetgeen hem niet belet om in "Rome en Jeruzalem" te schrijven over "onze heilige geschriften", "de heilige taal van onze vaders", "onze godsdienst", "de goddelijke wetten", "de wegen der Voorzienigheid" en "goddelijk leven". (23)

Het is niet zo, dat hij er in zijn verschillende levensfasen verschillende opinies op na hield. In zijn pseudo-zionistische boek verklaart hij, dat hij zijn eerdere goddeloze pogingen niet verwerpt. Neen, het is een opzettelijke "duivelse knoeiboel". (24)

Omdat Hess, Marx en andere mensen zoals zij Joods waren, beschouwen sommige mensen het communisme als een joodse samenzwering. Ook Marx schreef echter een anti-joods boek. Ook in dit opzicht is hij eenvoudigweg een volgeling van Hess.

Deze "Zionist", Hess, die het Jodendom tot de hemel verheft, schreef in zijn boek "About the Monetary System":

De Joden, die in de natuurlijke geschiedenis van de sociale dierenwereld de rol hadden om de mens tot een wild dier te ontwikkelen, hebben deze, hun beroepsmatige opdracht vervuld. Het geheim van

Judaïsme en Christendom is geopenbaard in de hedendaagse Judeo-Christen. Het mysterie van het bloed van Christus, evenals de oude joodse aanbidding van het bloed, komt hier ongesluierd tevoorschijn als het mysterie van het plunderende roofdier. (25)

Maak u geen zorg als u deze woorden niet begrijpt. Zij waren "vermengd tot een duivelse knoeiboel", maar de haat tegen het Jodendom komt er duidelijk in naar voren. Hess is een racist, tegelijk joods en niet-joods, al naar gelang de behoeften van de geest die zijn werken inspireerde en die door hem "heilig" werd genoemd. Hitler zou zijn racisme van Hess geleerd kunnen hebben.

Hij, die Marx geleerd had, dat sociale klasse een beslissende factor is, schreef ook het tegendeel: "Het leven is een onmiddelijk produkt van het ras" (26). Sociale instellingen en begrippen en ook godsdiensten zijn typische en oorspronkelijke scheppingen van het ras. Het rassenprobleem schuilt achter alle problemen van nationaliteiten en vrijheid. Alle gebeurtenissen in de geschiedenis hadden op de één of andere wijze te maken met rassen- en klassenstrijd. Rassenstrijd komt eerst; klassenstrijd komt op de tweede plaats. (27)

Hoe wil Hess zulke tegenstrijdige ideeën de overwinning laten behalen?

Ik zal het zwaard gebruiken tegen alle burgers, die de pogingen van het proletariaat weerstaan. (28)

Hetzelfde horen we van Marx:

Geweld is de vroedvrouw, die de nieuwe maatschappij verlost uit de baarmoeder van de oude. (29)

Marx' eerste leraar was de filosoof Hegel, die alleen maar de weg baande voor Hess. Ook Marx had vergif opgezogen van Hegel, voor wie het Christendom een verdorven zaak was in vergelijking met het roemrijke verleden van de Griekse cultuur. Hegel schreef: "Christenen hebben zo'n stapel redenen tot troost in tegenspoed opgehoopt .... dat het ons tenslotte zou moeten spijten niet elke week een vader of moeder

te kunnen verliezen”, terwijl voor de Grieken “tegenslag, tegenslag en pijn, pijn was”. (30)

Al voor Hegel werd in Duitsland het Christendom gesmaad. Maar hij was de eerste, die Jezus Zelf smaadde. Terwijl ook hij mooie dingen schreef over het Christendom. Dezelfde “duivelse knoeiboel” dus. Marx voedde zich met satanische ideeën. Het resultaat is zijn satanische leer.

Organisatie "Hel"

Communisten hebben de gewoonte front-organisaties in het leven te roepen. Al het bovenstaande maakt het niet onwaarschijnlijk dat communistische bewegingen op hun beurt front-organisaties zijn van het occulte satanisme. Dit zou ook verklaren, waarom alle politieke, economische, culturele en militaire wapens die tegen het communisme zijn gebruikt, zo weinig doeltreffend zijn gebleken. De wapens, waarmede het satanisme bestreden moet worden, dienen geestelijke wapens te zijn, geen vleselijke (vgl. 2 Cor. 10:4); anders zal, terwijl de ene satanistische front-organisatie, zoals het nazisme, verslagen wordt, een andere verrijzen om nog grotere overwinningen te behalen. Himmler, de minister van Binnenlandse Zaken van Nazi-Duitsland dacht van zichzelf, dat hij de reïncarnatie was van Hendrik de Vogelaar. Hij geloofde in de mogelijkheid om occulte krachten te benutten ten dienste van het Nazi-leger. Verschillende Nazi-leiders hielden zich bezig met zwarte magie.

Wat nog enkel een veronderstelling was bij de uitgave van de eerste versie van dit boek is inmiddels een bewezen feit. Een bewijs, dat door de communisten zelf geleverd werd. Het verhaal begint bij de zaak Netchaiev, hetgeen Dostoyevski inspireerde tot zijn beroemde roman “De Demonen”.

Netchaiev, door Bakoenin een “schitterende jonge fanaticus”(31) genoemd, schreef “De catechismus van de revolutionair” als gids voor de Russische organisatie “De wraak van het volk”. Het verscheen rond 1870.

Het doel van de organisatie werd als volgt geformuleerd:

Onze drijfveer is een verschrikkelijke, totale, universele en meedogenloze verwoesting.... Laten we ons verenigen met de wilde, criminele wereld, deze ware en enige revolutionairen van Rusland. (32)

De eerste man, die door de Netchaiev-groep werd gedood was Ivanov, één van hun kameraden die de organisatie mede had opgericht. Hij had het gewaagd kritiek uit te oefenen op het leiderschap van Netchaiev. Kritiek werd niet gedoogd.

Netchaiev wilde het mensdom in twee ongelijke delen verdelen.

Eén tiende krijgt persoonlijke vrijheid en onbegrensde rechten over het negen tiende deel. Deze laatsten moeten hun persoonlijkheid verliezen en veranderen in een soort kudde. (33)

Ze zullen verwickeld worden in een spionageweb. Elk lid van de maatschappij zal de andere bespioneren en verplicht worden de ander aan te geven.... Allen zijn slaven en in hun slavernij gelijk. (34)

Netchaiev schreef in zijn "Catechismus":

Een revolutionair moet overal infiltreren, in de hogere en lagere klassen .... in de kerken.... in de literatuur.

Zijn discipel Peter Verhovensky commentarieerde:

Wij zijn al verschrikkelijk machtig.... Juryleden, die misdadigers vrijspreken, staan geheel aan onze kant. De districtsaanklager bibbert van angst in het gerechtshof, dat hij niet voor liberaal genoeg zal worden aangezien; ook hij is één der onzen. Bestuurders, schrijvers, wij zijn met velen, zeer velen en ze weten niet, dat ze tot ons behoren. (35)

Op basis van een dergelijk programma werd een organisatie met een indrukwekkende naam opgericht: de Revolutionaire Wereld Liga. Haar statuten werden ondertekend door Netchaiev en Bakoenin, de naaste medewerker van Marx.⁽³⁶⁾ Aanvankelijk bestond de Liga uit slechts een paar mensen.

De revolutionaire hertog Peter Dolgorukov schreef op 31 oktober 1862:

In Londen ontmoetten ik Kelsiev (die tot bovengenoemde organisatie behoorde), een wat bekrompen maar goed mens, verschrikkelijk fanatiek, maar met een vriendelijk gezicht. Hij zei tegen mij, fluisterend en met een beminnelijke blik: "Als we moeten slachten, waarom niet, vooropgesteld dat het nuttig is? .... Al deze mensen in Londen spreken voortdurend over "plat branden, slachten, in stukken snijden". Hun mond spreekt geen andere woorden meer sinds Bakoenin naar Engeland kwam...."

In 1869 schrijft Netchaiev in Geneve een proclamatie, waarin hij, doelend op de man, die keizer Alexander II neerschoot, een advies geeft:

Wat Karakazov deed moeten wij als een voorspel zien. Ja, het was een voorspel. Laten we ervoor zorgen, dat het drama zelf spoedig begint. ⁽³⁷⁾

In een andere proclamatie staat te lezen:

Spoedig, spoedig komt de dag dat we de grote vlag van de toekomst zullen ontvouwen, de Rode vlag en met groot lawaai zullen we het keizerlijk paleis aanvallen...

We zullen één strijdkreet hebben: "Naar de bijlen" en dan zullen we de partij van de keizer doden. Heb geen medelijden.... Doodt ze in de openbare gelegenheden

als deze gemene schurken de moed hebben, die te betreden; doodt ze in de huizen.... doodt ze in de dorpen.

Denk eraan: die niet met ons zijn, zijn tegen ons. Wie ook tegen ons is, hij is onze vijand. En onze vijanden moeten wij met alle middelen vernietigen. (38)

In 1872 werd een revolutionaire vereniging opgericht eenvoudigweg "De organisatie" genaamd. Deze vereniging had een uiterst geheime kern met de huiveringwekkende naam "Hel". Het bestaan daarvan bleef naar buiten onbekend, ondanks het feit, dat dezelfde bedoelingen meer dan een eeuw lang door steeds van naam wisselende groepen werden nagestreefd.

Eerst in 1965 hebben Sovjet-historici het aangedurfd te schrijven over de activiteiten van "Hel", een voorloper van de Russische communistische partij. 93 jaar dus na haar ontstaan.

In "Revolutionist Underground" in Rusland schreef E.S. Vilenskaia:

"Hel" was de naam van de kern van de geheime organisatie, die niet alleen terreur gebruikte tegen de monarchie, maar ook leden van de geheime organisatie kon straffen. (39)

In "Tchernishewskij of Netchaiew" (40) lezen we hoe één van de leden van "Hel" (Fediseev) zich bereid verklaarde zijn eigen vader te vergiftigen en zo de organisatie de erfenis te bezorgen. Tchernishewskij, die tot deze beweging behoorde, schreef:

Ik zal deelnemen aan de revolutie: Ik ben niet bang van vuiligheid, van dronkaards met knuppels, van slachtingen. Wij liggen er niet wakker van, ook al hebben we drie keer zoveel bloed te vergieten als in de Franse revolutie. Wat zou het, al moesten we honderdduizend boeren doden? (41)

Hier volgen enige, niets aan duidelijkheid te wensen overlatende

doeleinden van deze satanische organisatie:

Misleiding is het beste en bijna enige middel om de mensen aan te zetten tot revolutie.

Het doden van een paar miljoen mensen is genoeg om de wielen van de revolutie te smeren.

Ons ideaal is vreselijke, gehele, universele en genadeloze verwoesting.

En nog eens:

De mensheid moet verdeeld worden in twee ongelijke delen. Eén tiende ontvangt persoonlijke vrijheid en onbegrensde rechten over het andere negen tiende deel. Deze laatsten moeten hun persoonlijkheid verliezen en veranderen in een soort kudde. (42)

In hun geschriften vinden we voortdurend de woorden: "Wij zijn niet bang". Een typisch voorbeeld is de volgende verklaring:

Wij zijn niet bang om als dat nodig is drie keer zoveel bloed te vergieten om de bestaande orde omver te werpen als de Jacobijnen (Franse revolutionairen) hebben vergoten in hun revolutie in 1790.... En als wij om onze doeleinden te bereiken honderdduizend landheren zouden moeten afslachten, zouden we daar evenmin bang voor zijn. (43)

In werkelijkheid was het aantal slachtoffers veel groter. Churchill schrijft in zijn "Memoires betreffende de tweede wereldoorlog", dat Stalin had erkend, dat tien miljoen mensen stierven als gevolg van de collectivisatie van de landbouw in de Sowjet-Unie.

Belangrijk om te onthouden is de erkenning van de Communisten, 100 jaar later, dat aan het begin van hun beweging een groep bestond, genaamd "Hel". Waarom "Hel"? Waarom niet "Maatschappij voor

verbetering van het lot van de armen” of “... van de mensheid”?
Waarom deze sterke nadruk op de hel? Tegenwoordig zijn de communisten behoedzamer. Maar al in het begin onthulde hun naam hun uitgesproken bedoeling mensen te recrutereren voor de eeuwige verdoemenis, de hel.

Orginform

De Sowjet Geheime Politie heeft een gigantische organisatie in het leven geroepen om de kerken in de gehele wereld te vernietigen. Hun eerste doel is de vijandigheid van de godsdiensten ten aanzien van het communisme te doen verdwijnen of althans zeer te verminderen. Tot dat doel zoeken zij ook bondgenoten in de kerken, zodat zij het kerkelijk prestige kunnen gebruiken om de massa der gelovigen in het kamp van de revolutie te krijgen. De naam van dit departement is Orginform. Het heeft in elk land en in elke grote religieuze organisatie geheime cellen.

Men kan rustig aannemen, dat anti-communistische organisaties en zendingsgenootschappen, die achter het IJzeren Gordijn werken, tot de voornaamste doelen behoren. Communistische agenten, gespecialiseerd in provocatie en propaganda infiltreren kerken en zendingen om de ideologische ontwapening van de gelovigen voor te bereiden. Haar eerste directeur was Vassilii Gorelov, een vroegere Orthodoxe priester, een apostel, die in een Judas veranderde. Het hoofdkwartier is in Warschau. De huidige leider is Theodor Krasky.

In Feodosia heeft Orginform een school voor opleiding van agenten voor Latijns-Amerika en in Moskou één voor de agenten voor Noord-Amerika. De agenten voor Engeland, Nederland, Scandinavië, enz. worden opgeleid in Siguel (Letland) en die voor de Moslim-landen in Constantza (Roemenië).

Deze scholen leiden valse priesters, dominees, imams en rabbijnen op; ieder van hen moet zijn betreffende theologie grondig kennen. Sommigen van hen verschaffen zich een entree in kerken en zending door zich voor te doen als vluchtelingen.

Een Jezuïet genaamd Tondi, in werkelijkheid een Italiaanse communist, kreeg na het bezoeken van de Lenin-school in Moskou, opdracht van

de communistische partij om zich aan te sluiten bij een religieuze orde; later werd hij zelfs één van de secretarissen van paus Paulus VI. Zijn ware rol werd ontdekt en tegenwoordig verklaart hij openlijk een communist te zijn en is hij met een kameraad getrouwd. Nog steeds is hij actief voor de communistische partij betreffende religieuze zaken. Naar zijn zeggen zou de Paus hem vergeven hebben. (44)

Sowjet-hiërarchie satanistische ritens bedrijven. Hebben zij het Pergamus-altaar voor privé-doeleinden apart gereserveerd? Er zijn vele onbeantwoorde vragen. Laten we volstaan met de opmerking, dat voorwerpen van een dergelijk archeologisch belang gewoonlijk niet verdwijnen, maar de trots van de musea uitmaken.

2- De architect Stjoesev dit altaar van satan gebruikte als voorbeeld voor de bouw van het mausoleum van Lenin in 1924.

Duizenden Sovjet-burgers staan iedere dag opnieuw in de rij om dit heiligdom van satan, waarin Lenin ligt opgebaard, te bezoeken. Religieuze leiders uit de hele wereld bewijzen hulde aan deze "beschermheilige" van de Sowjet-Unie in dit voor satan opgerichte monument. Elke dag weer worden hier bloemenkransen gelegd, terwijl Christelijke kerken op het Rode Plein in Moskou zijn omgebouwd tot musea. Satan regeert in de Sowjet-Unie op wel zeer openlijke wijze.

De satanstempel te Pergamum was slechts één van de velen van deze soort. Waarom koos Jezus juist deze uit? Waarschijnlijk niet vanwege de ondergeschikte rol die het die tijd speelde. Zijn woorden waren profetisch. Hij sprak over nazisme en communisme, waardoor dit altaar zou vereerd worden. Het is schrijnend op te merken dat er op het graf van Lenin's vader een kruis stond met het opschrift: "Het Licht van Christus verlicht allen" en een hele rij bijbelteksten.

de profeten van de achteruitgang verbijsteren, herkennen we onze dappere vriend, Robin Goodfellow, de oude mol, die zo snel in de aarde werkt- de revolutie. (11)

De geleerden, die dit gelezen hebben, hebben kennelijk nooit gezocht naar de identiteit van deze Robin Goodfellow, Marx' dappere vriend, de werker voor de revolutie.

De zestiende eeuwse evangelist William Tyndale gebruikte de naam Robin Goodfellow voor de duivel. (12) Shakespeare noemde hem in zijn *Midsummernight's Dream* "de schurkachtige geest, die slaapwandelaars misleidt, lachend om hun ongeluk". (13)

Derhalve was volgens Marx, die beschouwd wordt als de vader van het communisme, een boze geest de aanstichter van de communistische revolutie en was die boze geest zijn persoonlijke vriend.

Lenins graf

In de Openbaring van Johannes zegt Jezus iets heel geheimzinnigs tot de gemeente in Pergamus (een stad in Klein-Azië): "Ik weet.... waar gij woont; namelijk waar de troon des satans is" (Openb. 3:13). Pergamus was kennelijk een centrum van het satanisme in die tijd. De wereldberoemde Baedeker reisgidsen van Berlijn vermelden, dat het Eiland-museum het Pergamus-altaar van Zeus bezat tot 1944. Duitse archeologen hadden het namelijk ontdekt bij opgravingen en gedurende het satanistische Hitlerregiem heeft het in het centrum van de Nazi-hoofdstad gestaan.

Maar het verhaal over de zetel van satan is daarmee niet uit. Svenska Dagbladet (Stockholm) van 27 Januari 1948 onthult dat :

1- Het Sovjet-leger, na de verovering van Berlijn, het Pergamus altaar van Duitsland naar Moskou bracht. Dit enorme gevaarte is 42 meter lang, 40 meter breed en 13 meter hoog. Het is verrassend, dat het altaar nergens is tentoongesteld in een Russisch museum. Om welke reden is het dan naar Rusland gebracht?

We hebben al aangegeven, dat de mensen in de topregionen van de

dezelfde pluimage waren, hoewel ze soms naar elkaar pikten. Ik ken geen getuigenissen van tijdgenoten van Marx die de bewering van Mazzini tegenspreken. Dat Marx een man is geweest met liefde tot zijn medemens, is een mythe, die eerst na zijn dood in elkaar is gezet.

In feite was zijn favoriete spreuk een gezegde van G. Werth: "Er is niets mooiers in de wereld dan je vijanden te bijten". In zijn eigen woorden zei Marx ronduit: "Wij zijn meedogenloos. Wij vragen niet om medelijden. Als onze beurt komt zullen wij terrorisme niet schuwen". Dit zijn moeilijk gevoelens van een beminnelijk mens te noemen.

Marx haatte de godsdienst niet, omdat die het geluk van de mensheid in de weg stond. Integendeel, hij wilde zèlf de mensheid ongelukkig maken; in deze wereld en tot in alle eeuwigheid. Hij verkondigde dit als zijn ideaal. Het was zijn uitgesproken doel de godsdienst te vernietigen. Socialisme, bewogenheid met het proletariaat, humanisme.. het waren alleen maar voorwendsels.

Nadat Marx de "Origin of Species" van Charles Darwin had gelezen schreef hij een brief aan Lassalle, waarin hij jubelt dat God -tenminste in de natuurwetenschappen- de genadeklap had gekregen. (10) Door welk idee werd Marx dan beheerst? Was het de benarde staat van het proletariaat? Zo ja, wat was daarvoor de waarde van Darwins theorie? De enig houdbare conclusie blijft, dat het hoofddoel van Marx de vernietiging van de godsdienst was.

Het welzijn der arbeiders was alleen een voorwendsel. Als proletariërs niet strijden voor socialistische idealen, zullen de marxisten gebruik maken van de rassentegenstellingen of de zogenaamde generatiekloof. Het voornaamste is de vernietiging van de godsdienst.

Marx geloofde in de hel. En zijn programma, de stuwende kracht in zijn leven, was om de mensen naar de hel sturen.

Robin Goodfellow

Marx schreef:

In de tekenen die de middenklasse, de aristocratie en

gevolgen van deze bezetenheid in de zielen en levens van mensen worden door Solzjenitsyn onthult in zijn boek "De Goelag-Archipel".

De mythe Marx

Ik ben mij ervan bewust dat het door mij aangereikte bewijsmateriaal als bijkomstig zou kunnen worden beschouwd. Maar wat ik geschreven heb is genoeg om aan te tonen dat wat Marxisten beweren over Marx een mythe is. Hij werd niet gedreven door bewo-genheid over de armoede van zijn medemens, voor wie revolutie de enige oplossing was. Hij hield niet van het proletariaat, maar noemde ze "idiot", "stom", "ezels", "schurken" of zelfs nog smeriger scheldwoorden. Zelfs van zijn kameraden in de strijd voor het communisme hield hij niet. Hij noemde Freiligrath "het zwijn" (6), Lassalle "Joodse nikker" (7) en Bakoenin een "theoretische nul". (8)

Luitenant Tchenov, een vechtersbaas in de revolutie van 1848, die nachtenlang met Marx drinkend doorbracht, gaf als zijn mening, dat de ziekelijke eigenliefde van Marx het goede in hem geheel verslonden had.

Marx had beslist geen liefde voor de mensheid. Giuseppe Mazzini, die hem goed kende, schreef dat hij (Marx) een

"verwoestende geest had. Zijn hart barstte van haat in plaats van liefde voor de mensen". (9)

Mazzini behoorde zelf tot de "Carbonari". Deze organisatie, in 1815 opgericht door Maghella, een Genuaanse vrijmetselaar, had verklaard, dat haar "uiteindelijke doel hetzelfde was als dat van Voltaire en de Franse revolutie, namelijk de totale vernietiging van het Katholicisme en uiteindelijk van het Christendom". Het begon als een Italiaanse onderneming, maar ontwikkelde zich nadien met een bredere Europese gerichtheid.

Hoewel Mazzini kritisch stond ten opzichte van Marx, bleef hij met hem bevriend. De Joodse Encyclopedie zegt, dat Mazzini en Marx de taak hadden gekregen de redevoering en de statuten van de Eerste Internationale voor te bereiden. Dit betekent, dat zij vogels van

keerden ons een ieder naar zijn weg; maar de Heere heeft onzer aller ongerechtigheid op Hem (de Verlosser) doen aanlopen”(Jes. 53:6). Zuiver godsdienstig beleven is de tegenpool. Sommige chassidische rabbijnen zeiden nooit “ik”, omdat zij dat beschouwden als een voornaamwoord, dat alleen God toekwam. Zijn wil is maatgevend voor het menselijk gedrag.

In scherpe tegenstelling daarmee staan de woorden van de man of vrouw, die wordt ingewijd in de zevende graad van het satanisme, waarmee hij zweert dat het zijn principe zal zijn, dat “niets waar is en alles geoorloofd”. Toen Marx een quiz-spelletje voor zijn dochter maakte, beantwoordde hij de vraag: “Wat is je favoriete principe?” met de woorden: “Twijfel aan alles”.

In het Communistisch Manifest schreef Marx dat het niet alleen zijn doel was alle godsdiensten te vernietigen, maar ook alle moraal, waardoor alles zou zijn toegestaan.

Met een gevoel van afschuw las ik het mysterie van de zevende graad van het satanisme op een poster in de universiteit van Parijs gedurende de rellen van 1968. Het was vereenvoudigd tot de formule “Het is verboden te verbieden” wat een logisch gevolg is van “niets is waar, en alles is geoorloofd”. Kennelijk realiseerde de jeugd zich niet de dwaasheid van een dergelijke formule. Als het verboden is om te verbieden, moet het ook verboden zijn om verbieden te verbieden. Als alles moet geoorloofd zijn, moet het ook geoorloofd zijn om te verbieden.

Jonge mensen denken dat alles toestaan vrijheid betekent. De marxisten weten beter. Voor hen betekent de formule, dat het verboden is om wrede dictatuur zoals in Rood-China en de Sowjet-Unie te verbieden. Dostojewski zei al: “Als er geen God is, dan is alles geoorloofd”. Als er geen God is, hebben onze instincten vrij spel. De uiteindelijke consequentie van dit soort vrijheid is de haat. Ieder die in deze zin vrij is, beschouwt liefde als een zwakheid van de geest.

Engels zei: “Algehele menslievendheid is een absurditeit”. De anarchistische denker Max Stirner, schrijver van “Het ik en zijn bezit” en één van de vrienden van Marx, schreef: “Ik ben wettig gemachtigd alles te doen, waartoe ik in staat ben”.

Communisme is collectieve bezetenheid. Enkele van de verschrikkelijke

En dan heeft het blad de onbeschaamdheid om als leus van het satanisme te stellen: "Satan is niet de vijand van de mens. Hij is leven, liefde, licht".

Het artikel eindigt met een aanhaling van Uspenskii, die de hoop van de communisten weergeeft:

Er zijn ideeën die de meest intieme hoeken van ons leven raken. Als deze eenmaal zijn aangeraakt, blijven ze voor altijd werken .... Zij zullen het leven vergiftigen.

Dit verraderlijke materiaal wordt op een subtiele wijze gepresenteerd, alsof het alleen maar gaat om verstrekking van informatie, maar het werkelijk doel is de ziekelijke nieuwsgierigheid van de lezer te prikkelen, met verwoestende gevolgen.

Tijdens de inwijdingsriten in de satanskerk voor de derde graad, dient de ingewijde de eed af te leggen: "ik zal altijd alleen doen, wat ik wil". Met andere woorden: er bestaat geen gezag boven het bezoedelde ik. Dit is een openlijke ontkenning van Gods gebod: "... zonder uw hart of uw ogen te volgen, dat gij u daardoor tot overspel zoudt laten verleiden .....(Num. 15: 39).

De marxisten spelen in op de laagste driften en wekken afgunst en geweld op tegen iedereen. "Het is de boze kant die geschiedenis maakt", schreef Marx, en hij speelde een hoofdrol in het vormen van de geschiedenis.

Revoluties leiden niet tot het zegevieren van de liefde. Veeleer wordt moorden een manie. Nadat de communisten in de Russische en Chinese revoluties tientallen miljoenen onschuldigen hadden vermoord, konden ze niet meer ophouden te moorden en maakten velen elkaar op beestachtige wijze af.

Is alles geoorloofd?

De satans-cultus is zeer oud, ouder dan het Christendom. Mogelijk heeft de profeet Jesaja ook dat op het oog gehad toen hij schreef: "Wij

Aan het einde werd het Evangelie samen met missaals, gebedsboeken en ikonen in het vuur geworpen. De ezel liet men drinken uit een Avondmaalsbeker als beloning voor zijn godslasterlijke diensten. Het borstbeeld van Chalië werd op een altaar gezet in de plaats van de kapotgeslagen afbeelding van Christus. Tientallen vroegere Katholieke priesters namen deel aan het gebeuren.

Ter herinnering aan deze gebeurtenis werd een munt geslagen. Geheime zwarte missen komen in deze vorm niet voor, maar de strekking daarvan is fundamenteel wel dezelfde.

Het Russische blad Iunii Kommunist beschrijft in details een satansmis, waarin brood en wijn vermengd met mest en tranen, verkregen door de ogen van een levende haan te “opereren”, “getransubstantieerd” worden in wat het lichaam en bloed van Lucifer moet voorstellen.

Tijdens deze ceremonie worden de woorden van de mis van achteren naar voren gelezen, zoals gebruikelijk is in satanische ritën. Dan wordt een verbond gesloten tussen satan en zijn aanbidders. De punten van deze overeenkomst luiden als volgt:

Verloochening van de Christelijke leer; herdoop in de naam van de duivel, met verandering van naam; afzwering van de peetouders en in plaats daarvan andere beschermers; het aanbieden van een persoonlijk kledingstuk als een gift aan satan; trouw zweren aan satan staande in een magische kring; inschrijving van de naam van het nieuwe lid in het “boek der doden”- in tegenstelling met het boek des levens van Christus; de belofte dat men zijn kinderen aan de duivel zal wijden, evenals gaven en daden, die hem behagen; een eed om de geheimen der heksen-afspraken te bewaren en de christelijke godsdienst te vernederen. Waarom zouden communisten dergelijke dingen uit oude boeken betreffende demonologie opgraven om ze nu de jeugd aan te bevelen met de woorden, dat “het goed voedsel is voor ons denken?” Is dat alles wat het communisme de menselijke geest heeft aan te bieden?

De communistische krant vervolgt dan:

In deze duivelse anti-wereld, die uiterlijk net zo als de onze is, moet men op elk succes in het leven met het boze antwoorden.

zijn de instrumenten, waarop ik mij verlaat.
Scharen van mensen- zoveel, en elk van hen klein als
een worm.
Maar met zoveel geld wordt zelfs de kleinste enorm.

In het vierde deel van "Alzo sprak Zarathoestra", onder de titel "ontwaakt", levert Friedrich Nietzsche ons de tekst van een andere zwarte mis, die hij zelf heeft samengesteld. De geest ervan verschilt niet veel van de bovengenoemde. (2)

Tragisch genoeg is onlangs aan het licht gekomen dat de zwarte mis het leven van vele Amerikanen is binnengedrongen, in het bijzonder in het leven van de kinderen. (3)

"Satan, satan, satan. Hij is God; hij is God; hij is God". Deze godslasterlijke woorden zijn verborgen in de verzen van rock-muziek opnames, waar de jeugd regelmatig naar luistert, zonder te vermoeden waaraan zij zich blootstellen. De woorden zijn in de verzen verborgen middels de "omkeer techniek".

Meerdere rock-groepen hebben deze techniek gebruikt. De best verkochte plaat van Led Zeppelin, "Stairway to Heaven", waarvan de geschreven woorden weinig betekenis hebben, bevat de verborgen boodschap "Ik zal zingen, omdat ik leef met satan". Een ander lied bevat de woorden "Ik ga marihuana roken". Onderbewuste overreding is veel sterker en daarom veel gevaarlijker dan bewuste beïnvloeding. Openbare zwarte missen komen thans niet vaak voor, maar Stefan Zweig beschrijft in zijn biografie van Fouché een zwarte mis, die in Lyon tijdens de Franse Revolutie werd gehouden.

Chalier, een revolutionair was gedood en ter zijner ere werd een zwarte mis opgedragen. Die dag werden de kruisen van alle altaren getrokken en priesterkleding in beslag genomen. Een geweldige mensenmenigte droeg een borstbeeld van de revolutionair naar het marktplein. Daar waren drie proconculs aanwezig om Chalier te eren, "de God-Heiland die stierf voor het volk".

De menigte droeg Avondmaalsbekers, heiligen-afbeeldingen en voorwerpen, die in de mis worden gebruikt met zich mee. Achter hen liep een ezel met een bisschopsmijter op zijn kop. Aan zijn staart was een bijbel en een crucifix gebonden.

Het vuur zal groeien, hun ogen zullen zien, Het boek
vol woorden kan tegen mij niets beginnen.
Als het oud zal worden, weet dan en vertel: De enige
macht komt uit de hel.

Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes,
Verbrand in het vuur, het is met u gedaan
Mijn kind'ren zullen zien, hun woorden waren leugens
die stervend in het vuur zullen vergaan.
Het enige, dat brandend waar blijft
is het licht dat mij aan jullie openbaart

Ik kom terug, wacht maar en zie
Ik kom terug en neem de wereld in mijn handen. Al
wat voorbij is, komt terug
Ik was uitgeworpen, maar kan nog branden

Draai mijn kinderen, draai in 't rond
Raak ieder plekje van de grond
Raak iedereen aan die je maar kan
en maak een beest van iedere man

Dan volgt de "gemeentezang":

Het is tijd om zwart te veranderen in rood. Het is tijd
om leven te veranderen in dood. Prins van de
duisternis....Sta ons bij in het vieren van het feest ter
ere van de verschijning van het beest.

Dan spreekt de satan weer:

De Heilige, de Allerhoogste Ik , Ha, niet lang meer;
dra zal ik dat zijn.
In alle landen die je ziet span ik mijn strik, die wacht
op de laars, die hem dichtklapt.
Want geld en getallen en de macht van de haat, dat

8. ENGELEN DES LICHTS

De satansmis

Dr. Lawrence Padzer vertelt ons in "Michelle Remembers" ("Herinneringen van Michelle")(1), de exacte woorden van een uiterst geheime satansmis, verkregen door een retrospectieve analyse van een meisje, dat zo'n mis twintig jaar daarvoor had bijgewoond.

In de mis verschijnt Satan en zegt:

Uit het duister vlamvend vuur, komt een man
van de levende doden

Alleen in nachtelijk uur wandel ik op aarde.
Alleen ik doof het licht.
Alleen daar kom ik waar iedereen vreest.
Ik ga en vind hen die verdwaald zijn

Alle duistere krachten behoren aan mij
Doe een lamp aan, maak het nacht.

De hogepriester van de secte is duidelijk de personificatie van satan.
Dan neemt de satan de bijbel in zijn hand en zegt:

Geen ogen kunnen zien wat dit boek zei,
Wat in dit boek geschreven staat, is dood
Geen ogen kunnen zien, zelfs van geen vriend
De boeken zijn in 't eind van mij

Je kunt de hele dag schrijven, de hele nacht pennen.
Maar al dat geschrijf zal geen licht komen brengen.
Ik brand het eruit, ik maak het wel zwart
Ik verbrand al jouw woorden van kافت tot kافت. Ik
verbrand iedere bladzij, ik eet elk woord en spuw het
weer uit en 't wordt nooit meer gehoord

die wijze begon het groeiproces van de mens om God te worden; het is de weg van de opstand. Priesterdom en bezitters van goederen onderdrukten deze waarheid. De oorspronkelijk zonde bestaat in het feit, dat de mens niet als God wenst te zijn. De mens moet de macht veroveren. De theologie van de revolutie schrijft voor, dat de mens de macht van God moet veroveren. De wereld moet veranderd worden naar het beeld van de mens. Er zou helemaal geen hemel moeten zijn. Het geloof in een persoonlijke God is de zondeval. Déze val moet hersteld worden.

Er is een kloof tussen Christendom en Communisme die slechts op één manier kan worden overbrugd: marxisten zullen hun door de duivel geïnspireerde leermeester moeten opgeven, zich bekeren van hun zonden en volgelingen van Christus worden. Marxisten houden zich bezig met sociale en politieke problemen, maar die zullen opgelost moeten worden buiten de leerstellingen van het marxisme om. Voor Marx was het socialisme slechts een voorwendsel. Zijn einddoel was het duivelse plan om de mensheid voor eeuwig te ruïneren. Christus daarentegen wil ons eeuwig behoud.

In het gevecht tussen Christendom en Communisme hebben de gelovigen “de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de geweldhebbers van deze wereld, van de duisternis dezer eeuw, tegen de geestelijke boosheden in de lucht” (Ef. 6:12).

Een ieder van ons dient zijn keuze te maken, niet alleen maar tussen het goede en kwade in abstracte zin, maar tussen God en de duivel. Marx geloofde in God en haatte hem. Zelfs toen hij oud was aanbad hij nog de duivel.

De doorsnee Marxist en de sympathisant van het Marxisme zouden Marx en deze geestelijke afwijking niet moeten volgen. Laten we de bourgeois Marx, drager van duisternis en Engels, fabriekseigenaar en daarom volgens de Marxistische leer een uitbouter, verwerpen. Laten wij liever het Licht der wereld en de echte Weldoener van de mensen, Jezus de werkende Man, de Timmerman, de Redder, de Heer van

Christus volgen die ons omhoog voert naar de toppen van licht en wijsheid van liefde, naar een hemel van onuitsprekelijke heerlijkheid.

De grote kloof

Het is duidelijk onmogelijk om Jezus te vergelijken met Marx. Jezus behoort in alle opzichten tot een geheel andere sfeer.

Marx was een mens en waarschijnlijk een aanbidder van de boze. Jezus is God en vernederde Zichzelf tot het niveau van de mens om de mens te redden.

Marx stelde een aards paradijs in het vooruitzicht. Toen de Sowjets probeerden dat te realiseren was het resultaat een hel.

Jezus' koninkrijk is niet van deze wereld. Het is een koninkrijk van liefde, gerechtigheid en waarheid. Hij roept een ieder toe, ook Marxisten en Satanisten:

Komt herwaarts tot Mij, allen die vermoeid en belast
zijt, en Ik zal u rust geven. (Matth. 11:28)

Allen, die in Hem geloven zullen het eeuwige leven hebben in Zijn hemels paradijs.

Er bestaat geen mogelijkheid van overeenstemming tussen Christendom en Marxisme, zoals er geen overeenstemming kan zijn tussen God en de duivel. Jezus is gekomen om de werken van de duivel te verbreken (1 Joh. 3:8). Hem volgend zoeken christenen het Marxisme te niet te doen, terwijl ze de individuele marxist blijven liefhebben en hem voor Christus trachten te winnen.

Sommigen geven zich uit voor marxistische christenen. Zij zijn misleiders of worden zelf misleid. Men kan evenmin een marxistisch christen zijn als een duivel-aanbiddend christen.

De jaren door zijn de satanistische doeleinden van het marxisme geen duimbreed gewijzigd. De marxistische filosoof Ernst Bloch schrijft in zijn boek "Atheïsme in het Christendom", dat

de verleiding van het eerste menselijk paar door de
slang de weg opent tot redding van het mensdom. Op

haat, als hij leeft alsof hij alleen maar materie was, als hij godsdienstige en morele principes ontkent, dan is hij in feite een satanist. Mensen, die in het occulte delven, bevinden zich in dezelfde klasse.

Op zondag gaan in Frankfurt in W-Duitsland meer mensen naar spiritistische bijeenkomsten, waar de doden zogenaamd worden opgeroepen, dan naar kerkdiensten. In München en Düsseldorf zijn bekende satanskerken. (1) Er zijn vele van zulke kerken in Frankrijk, Engeland, de VS en andere landen.

In Engeland zijn vijfendertig duizend praktiserende heksen. Aan Amerikaanse universiteiten en zelfs al aan hogere scholen kan men cursussen volgen in tovenarij, astrologie, voodoo, magie en ESP. In Frankrijk vinden jaarlijks veertig duizend zwarte missen plaats.

Het menselijk schepsel moge zijn God ontrouw zijn, maar God blijft Zijn schepsel getrouw. Hij zond de wereld Zijn enige Zoon, Jezus Christus, om de mens te redden. Vlees-geworden liefde en mededogen leefde op aarde in het leven van een arm, Joods kind, dan in een nederige timmerman en tenslotte in het leven van een leraar der gerechtigheid. De vertrapte mens kan zichzelf niet redden, evenmin als een verdrinkend mens zichzelf uit het water kan optrekken. Daarom nam Jezus, vol begrip voor onze innerlijke conflicten, al onze zonden op zich, ook de zonde van Marx en diens volgelingen, en droeg de straf voor wat wij hebben misdaan. Hij boette onze schuld door te sterven aan het kruis op Golgotha, na de afschuwelijkste vernedering en de verschrikkelijkste pijnen te hebben geleden.

Wij hebben Zijn woord dat een ieder die op Hem zijn vertrouwen stelt, vergeving ontvangt en met Hem zal leven in het eeuwige paradijs. Ook notoire marxisten kunnen behouden worden. Het is waard te worden opgemerkt dat twee Nobelprijswinnaars uit de Sowjet-Unie, Boris Pasternak en Alexander Solzjenitsyn, beiden voormalige communisten, eerst de misdadige uitersten hebben beschreven waartoe het satanische Marxisme leidt en daarna hun geloof in Christus hebben beleden. Ook de dochter van de ergste onder de marxistische massamoordenaars, Svetlana Stalin, is christen geworden. Laten wij eraan denken dat het ideaal van Marx was om af te dalen in de afgrond van de hel en heel het mensdom achter zich aan te trekken. Laten wij hem op dit verderfelijke pad niet volgen, maar laten wij veeleer

10. MARX OF CHRISTUS?

Een woord tot Marxisten

Als ik een toespraak zou moeten houden voor de doorsnee Marxist, zou ik de volgende zaken onder de aandacht willen brengen:

Vele Marxisten vandaag worden niet gedreven door de geest, die een Hess, Marx of Engels beheerste. Vele Marxisten vandaag hebben werkelijk het mensdom lief; zij leven in het vertrouwen, dat zij deel uitmaken van een leger, dat strijdt voor het universeel goede. Het is zeker hun wens niet om werktuigen te zijn van de één of andere onheilspellende satans-sekte.

Het satanische Marxisme heeft helaas een materialistische filosofie, die zijn volgelingen blind maakt voor geestelijke werkelijkheden. Want materie is niet het enig bestaande. Er is ook een werkelijkheid van de geest, van de waarheid, van schoonheid, van idealen.

Er is ook een wereld van boze geesten, met satan als hun hoofd. Door hoogmoed verloor hij zijn plaats in de hemel en hij sleepte een leger van engelen mee in zijn val. Toen verleidde hij de voorouders van het menselijk geslacht. Sinds deze zondeval duurt zijn bedrog voort en neemt nog toe met elke denkbare list tot op de dag van vandaag, waarop wij Gods prachtige schepping zien verwoest door wereldoorlogen, bloedige revoluties en tegenrevoluties, dictaturen, uitbuiting, velerlei soorten van rassenhaat, valse godsdiensten, agnosticisme en atheïsme, misdaden en lage handelwijzen, ontrouw in liefde en vriendschap, gebroken huwelijken, opstandige kinderen.

Het mensdom heeft het gezicht op God verloren. Maar wat is er voor in de plaats gekomen? Iets beters?

De mens moet en wil een soort godsdienst aanhangen. Het is zijn natuur godsdienstig te zijn. Als hij geen godsdienst heeft, die God eert, dan heeft hij de godsdienst van satan en vervolgt een ieder, die zijn "god" niet dient.

Waarschijnlijk zijn en waren slechts enige topleiders van het communisme bewuste satanisten, maar er is ook een onbewust satanisme. Een mens kan zelfs een satanist zijn zonder te weten dat een dergelijke godsdienst bestaat. Als hij het begrip God en de Naam van Christus

wilde. Deze vechter roept op tot een kruistocht tegen het socialisme, dat door hem een voortbrengsel van satan wordt genoemd. In Roemenië heeft hij in de gevangenis gezeten voor het verspreiden van religieuze lektuur, waarin werd aangespoord tot opstand tegen de regering! (2)

In dit artikel vallen twee dingen op. In de eerste plaats dat ik daarin een "duivelse predikant" wordt genoemd vanwege mijn boek "Was Karl Marx een satanist?", ofschoon de schrijvers met geen enkel argument de dokumentatie, waaruit de relatie van Marx met een satanische sekte blijkt, kunnen weerleggen. En in de tweede plaats, dat het artikel christelijke leiders (zelfs anti-communisten) gelukwens, die tegen mij stelling hebben genomen. Zij mogen tegenstanders zijn van het communisme, maar zolang ze tegen Wurmbrand zijn, de voornaamste vijand van het communisme, krijgen ze de instemming van Moskou. Eén opmerkelijke brief bereikte mij van een Nigeriaan, die twintig jaar een Marxistisch vakbondsleider was geweest. Mijn geschriften hadden hem geholpen in te zien dat hij door satan op een dwaalspoor was gebracht. Wat meer is, hij is Christen geworden.

in de wereld gekomen door satans bedrog, doordat hij Eva tot zonde verlokte. Deze satanist heeft zijn conclusies ook te vroeg getrokken. God is nog niet aan het eind met Zijn schepping.

In het beginstadium is ieder schilderstuk een zinloze, dikwijls lelijke mengeling van lijnen en punten en allerlei kleuren. Da Vinci deed er twintig jaar over om daaruit zijn prachtige "Mona Lisa" te maken. Ook God scheidt in een tijdsverloop. In een tijdsbestek scheidt Hij bepaalde wezens en doet ze teniet om ze een nieuwe gedaante te geven. Het zaad, dat geen schoonheid of geur heeft, sterft als zaad om een kostelijke, geurende bloem te worden. Rupsen moeten als zodanig sterven om prachtige vlinders te worden. En God laat het toe dat mensen door de louteringsvuren van lijden en dood heengaan. De apotheose der schepping zal een nieuwe hemel en een nieuwe aarde zijn, waarin gerechtigheid triomferen zal.

Dan zullen zij die satan zijn gevolgd een eeuwigheid van wroeging moeten doorlijden.

Jesus heeft geseling en kruising ondergaan. Maar wie God wil leren kennen, moet verder zien dan het graf, naar Jesus' opstanding en hemelvaart.

Daartegenover hebben Jesus' vijanden, die Zijn dood beraamden, hun volk en hun tempel naar de ondergang gebracht en hun eigen ziel verloren.

Onze opponent wilde God begrijpen door de rede, maar dat is voor een schepsel niet het geëigende instrument. God kan niet worden begrepen door onze eigen geest, maar slechts aangegrepen met een gelovend hart.

Iemand uit Jamaica vraagt of Amerika, dat zijn land uitbuit, niet even satanisch is als Marx. Dat is het niet. Amerikanen zijn zondaren zoals alle mensen. Amerika heeft een groep duivelsaanbidders. Maar het Amerikaanse volk als zodanig aanbidt de duivel niet.

In Nauka I Religia, het voornaamste atheïstische blad van Moskou, staat een lang artikel, geschreven door twee filosofen, Belov en Shilkin. Zij schrijven o.a.:

Wurmbrands temperament is begerenswaardig voor de grootste voetballers. Hij schreeuwt als een

Reacties van lezers

De eerste uitgaven van dit boek hebben interessante reacties opgeroepen. Door velen werd het begroet als een nieuwe ontdekking tot het begrijpen van het Marxisme en waardevolle tips werden mij gegeven, waar ik nieuw materiaal zou kunnen vinden.

Een Nederlands schrijver daarentegen gebruikte verscheidene kolommen van zijn blad om het belang van deze ontdekking te bagatelliseren. "Nu ja", zegt hij, "Marx moogde dan aan zwarte kunst hebben gedaan, maar dat betekent niet zoveel. Alle mensen zijn zondaren, alle mensen hebben slechte gedachten. Laat dat ons niet te zeer verontrusten". Zeker zijn alle mensen zondaars, maar niet allen zijn misdadigers. Alle mensen zijn zondaars, maar sommigen zijn moordenaars en sommigen zijn rechtvaardige rechters, die over hen rechtspreken.

De misdaden van het communisme zijn ongeëvenaard. Welk ander politiek stelsel heeft zestig miljoen mensen in een halve eeuw gedood? (1) Nog eens zestig miljoen mensen werden gedood in Rood-China. (Sommige schattingen liggen aanmerkelijk hoger). Er zijn graden van zondigheid en criminaliteit. De enormiteit van de misdaad is een maatstaf voor de intensiteit van de satanische invloed op de stichter van het moderne communisme. De zonden van het Marxisme, evenals die van het Nazisme gaan alle perken te buiten. Ze zijn inderdaad satanisch.

Ik heb ook brieven gehad van Satanisten, om hun godsdienst te verdedigen. Eén van hen schrijft: "Een verdediging van het satanisme heeft slechts de bijbel nodig als gedocumenteerde bewijsvoering. Denk maar aan al die duizenden mensen op de aarde, geschapen naar Gods eigen beeld, die notabene door vuur en zwavel zijn vernietigd (Sodom en Gomorra), aan die dodelijke verscheidenheid van plagen, en- wat dit alles te boven gaat- het verdrinken van de hele bevolking der aarde, met uitzondering van Noachs huisgezin. En al die verwoestingen aangericht door een "barmhartig" God/Heere/Jehova. Wat zou een onbarmhartige God gedaan kunnen hebben?

Toch is er in heel de bijbel niets te vinden omtrent ook maar één dood die door Satan is teweeggebracht. Dus, alle eer aan Satan...."

Deze satanist heeft de bijbel echter niet goed bestudeerd. De dood is

9. WIE ZULLEN WIJ DIENEN?

Oproep tot actie

Dit boek is geschreven bij wijze van onderzoek. Evenals andere geleerden bezwijken ook christelijke denkers soms voor de verleiding om vooropgezette ideeën te willen bewijzen. Zij beperken zich niet persé tot de waarheid, voorzover zij die hebben vastgesteld. Soms zijn zij geneigd de waarheid wat uit te rekken of hun bewijsvoering te overdrijven om hun zienswijze te kunnen bewijzen.

Ik beweer niet het onomstotelijk bewijs te hebben geleverd, dat Marx lid was van een sekte van satan-aanbidders, maar ik geloof, dat er voldoende aanwijzingen zijn die dit duidelijk aangeven. Er zijn zeker aanwijzingen genoeg om aan te nemen dat er sprake was van satanische beïnvloeding van zijn leven en werken, terwijl erkend moet worden, dat er schakels ontbreken in de keten van bewijsvoering voor een definitieve conclusie in deze zaak. Ik heb een aanzet mogen geven. En ik bid dat ook anderen dit belangrijke onderzoek naar het verband tussen Marxisme en Satanisme zullen voortzetten.

Maar ondertussen, hoe kan de kerk het Marxisme verslaan? De anti-communistische wereld kan gebruik maken van wapens als economische sancties, politieke druk, militaire dreigingen en uitgebreide propaganda. De kerk dient stellig elke actie te ondersteunen, die het geweten kan overnemen in de strijd tegen de vijanden van God. Maar het heeft zeker ook haar eigen wapen.

De Metropoliet van de Oekraïnsche-Katholieke kerk naar de Byzantijnse rite, Andreas Sheptyski, vroeg Rome om gebeden tot uitdrijving van demonen te laten bidden tegen de communisten, "wier regime niet kan worden verklaard dan als een massale bezetenheid door de duivel".

Jezus zei Zijn discipelen niet over demonen te klagen, maar ze uit te drijven (Matth. 10:8). Mijns inziens kan dit zeer effectief zijn, hoewel het buiten het kader van dit boek valt om nader op dergelijke gebeden in te gaan.

maatschappij nu nog ervaart, zoals oorlog, hongersnood, pestilentie, vervuiling, onrechtvaardigheid, uitbuiting, racisme, enz. Het koninkrijk van God zal een koninkrijk zijn van rechtvaardigheid, vrede, liefde en vreugde en het recht om een eigen huis en tuin te bezitten (Joh. 14:2). Pater Cardenal, die een profeet zegt te zijn, moet weten wat zijn bijbelse voorganger Micha zegt: "In de laatste dagen.... zij zullen zitten, een ieder onder zijn wijnstok en onder zijn vijgeboom" (Micha 4:1,4). Bij de profeet Jesaja vinden wij nog een versterking van deze gedachte: "Zij zullen niet bouwen, dat een ander het bewoont; zij zullen niet planten, dat een ander het eet" (65:22).

Hoe zou het volmaakte communisme er in werkelijkheid uitzien? Volmaaktheid zoals wij mensen dat ervaren, is het uiteindelijke resultaat van jarenlange inspanning- in sport, muziek, typen of welke bekwaamheid dan ook. Een violist vervolmaakt zijn uitvoering van een concert door steeds maar weer viool te spelen. Een baseballwerper verkrijgt succes door zijn techniek te verfijnen door voortdurend intensief oefenen. Volmaakt communisme, omschreven als economische bevrijding, vrede, vrijheid en gerechtigheid, kan alleen bereikt worden door de praktijk van zulk een politiek uit te oefenen in de maatschappij, die het hoopt tot stand te brengen.

Maar de werkelijke ervaring is dat de communisten tientallen miljoenen mensen in de gevangenis hebben geworpen, gemarteld en geterroriseerd gedurende zeventig jaren. Kan zo'n praktijk uitmonden in een maatschappij van rechtvaardigheid, begrip en liefde?

Christelijk communisme is een utopische onmogelijkheid, een nachtmerrie van uitbuiting. De theologie der revolutie is een klaarblijkelijke absurditeit, een tegenspraak van begrippen.

.... Wat heeft de gerechtigheid gemeen met de ongerechtigheid, en wat gemeenschap heeft het licht met de duisternis? En wat samenstemming heeft Christus met Belial, of wat deel heeft de gelovige met de ongelovige? (2Kor. 6:14.15)

"Gij kunt niet God dienen en de Mammon", zei Jezus.

Kies vandaag nog, wie u zult dienen.

“Geen heren en geen dienstknechten Amen”. “Geld en bezit zal worden afgeschaft” (zie James Billington, *Fire in the minds of men*, Basic Books, 1985).

De duivel vermomt zich als een engel des lichts. Toen de communisten aan de macht kwamen, volgden slachtingen zonder precedent, die Hitlers holocaust zelfs verre overtroffen.

Geestelijken, die aan de kant der communisten hadden gestaan, werden evenzeer hun slachtoffers. Als het communisme de landen van de derde wereld veroveren zal, zullen de bevrijdingstheologen in de gevangenis worden geworpen samen met hen, die deze theologie tegenstonden.

Volmaakt communisme: het Koninkrijk Gods op aarde?

Cardenal zegt: “Communisme en het koninkrijk Gods zijn voor mij dezelfde zaak”.

Het woord “Communisme” heeft op zich een vage betekenis. Het wordt alleen gebruikt om een economisch stelsel aan te duiden, waarin iedereen overeenkomstig zijn mogelijkheden zal werken en overeenkomstig zijn behoeften zal ontvangen. Er zal geen staat meer zijn, geen verdeling van de wereld in landen en geen sociale klassen omdat de produktiemiddelen aan de hele mensheid zullen toebehoren.

Veronderstel, dat dit tot stand zou komen- welke plaats heeft God in dit geheel? Waarom zou een dergelijke toestand vergeleken worden met het koninkrijk van God? Een maatschappij van ongelovigen, zelfs van mensen die God haten en honen, zouden kunnen kiezen of gedwongen worden in zo'n staat te leven.

De Schrift zegt, dat wanneer het koninkrijk des Heeren gekomen is: “Alle einden der aarde het zullen gedenken, en zich tot de Heere bekeren; en alle geslachten der heidenen zullen voor Uw aangezicht aanbidden” (Ps. 22:28).

Het koninkrijk van God zal geen statenloze maatschappij zijn. Het volk der heiligen des Allerhoogsten zal haar regeren (Dan. 7:27).

Het is niet een koninkrijk, dat door een politieke partij wordt gebracht, maar door Jezus, de Zoon des mensen (Matth. 16:28).

Klaarblijkelijk zal er geen kwaad meer aanwezig zijn, zoals de huidige

van het geestelijk leven. Niet allen hebben zich gebogen voor Baäl. Wat de Protestanten betreft; op 26 februari 1966 verklaarde Richard Arens, algemeen adviseur van het Comité van het Huis van Afgevaardigden der V.S. voor onamerikaanse activiteiten, op hoorzittingen van dat Comité:

Tot dusverre hebben wij in de leiding van de Nationale Raad van Kerken meer dan 100 personen gevonden met leidinggevende bevoegdheden, die deelnemen aan communistische frontorganisaties oftewel aan andere communistische zaken. Het totaal van aansluitingen van deze leiding loopt in de duizenden.

En de Wereldraad van Kerken subsidiëert al jaren de communistische guerilla's in Afrika.

De Katholiek Gustavo Gutierrez schreef in "The Theology of Liberation": "De kerk moet zich vierkant in het proces der revolutie plaatsen". De Lutherse theologe Dorothe Sölle, oprichtster van "Christenen voor het Socialisme", schreef: "Wij staan aan het begin van een nieuw hoofdstuk der Christelijke geschiedenis. Het zal niet worden geschreven zonder Karl Marx".

Zo liggen de feiten, openbaar en onbetwistbaar, over wat er gebeurt in de universele kerk.

Wij hebben niet gelet op de waarschuwing van de Heer om ons te wachten voor de wolven in schaapskleren. Als die klederen ons alleen maar spreken over het weldoen aan de mensen, laten we ons al te gemakkelijk om de tuin leiden en we vergeten dat de slechtste mens de mooiste dingen kan spreken.

Duitse socialisten openden hun bijeenkomst in 1907 met het Lutherlied "Een vaste burcht", waarbij ze het woord God vervingen door Socialistische Liga. Sommige revolutionaire groeperingen kenden een dooppraktijk. Eén groep wilde een nieuwe Avondmaalsdienst, waarbij de voorganger zou uitspreken: "Dit is het lichaam van het brood, dat de rijken aan de armen schuldig zijn". Revolutionaire groepen spraken van de "heilige communistische kerk, "de kerk van gelijkheid waarbuiten geen zaligheid is". Hun "Onze Vader" zei:

de V.S. de vrijheid gaf.

De theologie der bevrijding, die deze feiten negeert, wordt in brede kringen in de derde wereld uitgedragen. Haar theoretici kunnen zichzelf christenen noemen, alleen dank zij de verwarring die thans in het denken in de kerken heerst.

Overeenkomstig het decreet van 28 juli 1949 van het Heilig Officie van de Rooms-Katholieke kerk dienen de volgende categorieën Katholieken te worden geëxcommuniceerd:

Allen, die tot de communistische partij behoren;

Allen, die er op enigerlei wijze propaganda voor maken;

Allen, die op haar stemmen of op haar kandidaten;

Allen, die schrijven voor de communistische pers, haar lezen en verspreiden;

Allen, die lid blijven van een communistische organisatie;

Allen, die de materialistische en anti-christelijke leer van het atheïstische communisme belijden;

Allen, die haar verdedigen en verspreiden.

Deze straf is evenzeer van toepassing op partijen die gemene zaak maken met het communisme.

Velen van de revolutionaire theologen behoren slechts formeel tot de Katholieke kerk en hebben desondanks een grote invloed op de gelovigen. Ook in de Orthodoxe kerken bestaat een tendens om ten behoeve van het communisme, de door de godsdienst opgewekte en gekanaliseerde geestelijke energie uit te buiten.

Bevrijdingstheologen proclameren een aards paradijs. Dit paradijs is het communisme en het kapitalisme is haar vijand. De kerk wacht niet langer op de komst van Jezus op de wolken des hemels. De triomf van het communisme zal worden gelijkgesteld aan Zijn komst. Dit verklaart waarom in Roemenië, Tsjecho-Slowakije en enkele andere communistische landen de God-hatende communistische regering de geestelijken salariëert.

Wel dient gezegd te worden, dat onder zowel Katholieken als Orthodoxen er bisschoppen zijn, die het gevaar zien van het verward worden in het najagen van aardse doeleinden en ijveren voor een verdieping

Job wordt een rechtvaardig man genoemd in de Bijbel. Aan zijn zogenaamde vrienden beschrijft hij zijn levensprogramma:

.... Ik bevrijdde de arme, die riep, en de wees en degene, die geen helper had.... Voor de armen was ik een vader; en het geschil, dat ik niet wist, dat onderzocht ik. En ik verbrak de maaltanden van de verkeerde, en wierp de roof uit zijn tanden. (Job 29:12)

Deze woorden zouden door elke revolutionair gesproken kunnen zijn. Job vervolgt:

Weende ik niet over hem, die harde dagen had? (30:25). Zo ik versmaad heb het recht van mijn knecht, of van mijn dienstmaagd, toen zij geschil hadden met mij, want wat zou ik doen als God opstond? (31: 13,14)

Ware gelovigen hebben altijd op deze wijze gereageerd.

Cardinals bewering, dat "de kerk altijd met de staat naar bed gegaan is" is onwaar. De afscheidingsoorlog in de VS bijvoorbeeld, welke leidde tot de afschaffing van de slavernij, werd beïnvloed door het boek "De negerhut van oom Tom", geschreven door een Christin, Harriet Beecher Stowe. Simpelweg zei zij: "De Heere heeft het geschreven".

Tijdens een Avondmaalsdienst kreeg zij een visioen, van een oude slaaf die werd doodgeknuppeld door een blanke woesteling. Dit werd het verhaal van de geseling van oom Tom. Het boek ging fungeren als een staaf dynamiet in de fundamente van de slavernij.

Charles Spurgeon, de grootste Baptisten prediker van de vorige eeuw, was evenzeer een vurig strijder tegen de slavernij. Hij schreef: "Als slavernij niet verkeerd is, dan is er niets verkeerd". Wilberforce, een christen en kapitalist, bewerkte de afschaffing van de slavernij in het Britse Rijk, lang voor de Amerikaanse burgeroorlog. Lincoln, eveneens een christen, vaardigde de Bevrijdingsproclamatie uit, die de slaven in

zwak betonen tegenover de vijanden van het vaderland, zelfs niet als dit betekent dat voor dit doel mensen geëxecuteerd moeten worden. (1)

Het spreekt wel vanzelf, dat een man die zo denkt geen moeite heeft het regiem van Cuba aan te prijzen als een voorbeeld van vrijheid. Bevrijdingstheologie is niet een verschijnsel op zichzelf. Het is het bijproduct van het algemene verschijnsel tot samenvoeging van Marxisme en christendom; ook waar te nemen in de talloze vormen van compromis op het gebied van politiek, kunst, economie, enz.

Twee Joden, Bernstein en Schwarz componeerden de musical "De mis" ter gelegenheid van de inwijding van het John Kennedy Centrum voor Uitvoerende Kunsten in Washington in 1971.

Daarin, tijdens het zingen van het Kyrie Eleison, het Gloria en het Credo, brult een band van zangers en dansers haar twijfels uit:

God maakte ons de baas.

God gaf ons het kruis; wij maakten het tot een zwaard om het woord van de Heer te verspreiden.

Zijn heilige bevelen gebruiken wij om te doen wat ons behaagt. Yeah.

Geef ons vrede,

opdat wij niet steeds gebroken worden.

Geef ons of wij zullen beginnen te nemen.

Wij zijn zat van Uw hemelse stilte

Actie krijgen we alleen met geweld.

De "christelijke" multi-miljonairs, die op het concert aanwezig waren, applaudiseerden. Hun vrouwen, getooid in splitrokken en gedecolletteerde keurslijfjes, behangen met juwelen en bont, applaudiseerden mee. De muziek behoort nu tot het standaard repertoire.

Mensen als de priester Cardenal kan ik wel plaatsen. Er zit een klank van waarheid in zijn gevoelens betreffende de solidariteit met de communisten, die voor hem de kampioenen zijn in de zaak van de armen- een zaak, die de christenen altijd na aan het hart heeft gelegen.

De Mexicaanse Jezuïet Jose Mirande zegt in zijn boek "Marx en de bijbel" dat de tien geboden Marxistisch zijn, zelfs het eerste gebod om God lief te hebben. Voor hem betekent Jehova lief te hebben boven alles, het liefhebben van rechtvaardigheid. Als de kerk ooit iets anders beweerd heeft is dat een monsterachtigheid.

Ik geloof, dat ook de Communisten tot de kerk behoren. Ik geloof, dat de ware kerk velen omvat, die zichzelf niet als Christenen beschouwen, zelfs degenen die zichzelf atheïsten noemen. Velen van hen behoren meer tot de kerk dan sommigen die in de Romeinse curie zitten.

Sinds Constantijn is de kerk altijd weer naar bed gegaan met de staat. Als christenen en Marxisten elkaars geschriften zouden lezen, zouden er geen conflicten meer bestaan tussen christenen en het Socialisme.... Mij komt het voor dat priester-arbeiders en revolutionairen- het meest vooruitstrevende deel van de kerk- direct geïnspireerd worden door de Heilige Geest.

Voor mij is de God van de bijbel ook de God van het Marxisme-Leninisme.... De apostel Johannes zegt: "Niemand heeft ooit God gezien". Wat de atheïstische Marxisten zeggen is zeer verwant aan wat Johannes zegt: "Niemand heeft God gezien".

Een andere schrijver haalt Cardenal als volgt aan:

Voor alles ben ik een revolutionair en als zodanig vecht ik voor een socialistisch land. Een land dat het stadium doormaakt van de dictatuur van het proletariaat. In dat stadium kan het zich stellig niet

KAN COMMUNISME CHRISTELIJK ZIJN?

Marxistische "Christelijke" theologie

Ernesto Cardenal is een Katholiek priester, die zelf verklaard heeft communist te zijn en lid is van de communistische regering van Nicaragua. Hij is ook één van de meest prominente vertolkers van de zogeheten bevrijdingstheologie, die zowel binnen het Katholicisme als binnen het Protestantisme wordt aangetroffen en het Christendom met Communisme tracht te vermengen.

Hieronder volgen enige uittreksels uit zijn boek "Het uur nul" :

Een wereld van volmaakt Communisme is het Koninkrijk van God op aarde. Voor mij zijn dat dezelfde begrippen.... Via het evangelie ben ik bij de revolutie uitgekomen; niet door Karl Marx, maar door Christus. Het Evangelie deed mij een Marxist worden.... Ik heb de roeping van een dichter en van een profet....

Castro heeft tegen mij gezegd, dat de kwaliteiten van een goede revolutionair ook de kwaliteiten van een goede priester zijn ... Laten we niet vergeten dat de eerste christenen de beste christenen waren, t.w. revolutionaire en ondermijnende christenen....

Marxisme is de vrucht van het christendom; zonder christendom zou Marxisme onmogelijk zijn; Marx zou ondenkbaar zijn zonder de profeten van het Oude Testament. Als wij het produktiesysteem veranderen, kunnen wij de nieuwe mens van het evangelie scheppen....

rivieren bloed en tranen ziet vloeien, die hij heeft veroorzaakt.

Jezus vertelde het verhaal van een rijke man in het eeuwige vuur die uitdrukking gaf aan een dringende wens: dat zijn broeders zouden worden gewaarschuwd hun leven niet te eindigen in diezelfde plaats van foltering.

Zou Marx dezelfde wens hebben- dat zijn volgelingen zouden worden gewaarschuwd niet in zijn voetsporen te wandelen, die naar het verderf leiden? Heeft het Poolse volk het bij het juiste eind als zij Marx laten zeggen: “... vergeef mij”? Schreeuwt hij inderdaad vanuit het helse vuur: “Zend iemand naar mijn huis, want ik heb vele kameraden, die tot hen zal getuigen, opdat ook zij niet komen in deze plaats van pijniging”? (Luk. 16: 27-28). Het kan best zo zijn.

De communisten hebben hun zaak schade berokkend door Stalin te ontluisteren, want hij was een populair idool geworden. Men kan alleen maar speculeren over de oorzaak van een dergelijke ommezwaai in hun politiek, daar het zeker niet in hun belang was het lichaam van Stalin uit het mausoleum te verwijderen. Zo hebben ook de Chinese communisten hun eigen zaak schade berokkend door Mao te ontluisteren en zijn vrouw gevangen te zetten.

Misschien hebben de Sowjet en Chinesche communistische leiders in de verborgen diepten van hun ziel de innige wens van hun vroegere idolen aangevoeld, die te laat berouw kregen over wat zij gedaan en geleerd hadden.

Wat mij betreft, ik heb alle mensen lief, ook de Marxisten en Satanisten. Als Marx en Engels en Moses Hess vandaag zouden leven, zou het mijn innigste wens zijn om hen tot Jezus Christus te brengen, Die alleen het antwoord heeft op de kwalen van de mens en Die alleen de remedie heeft voor zijn zonden.

Dit is ook mijn wens voor u, lezer. U hebt de verschrikkelijke inhoud van dit boek met mij doorlopen. En nu roep ik u op om serieus uw gezindheid te onderzoeken. Verlaat satan en zijn slechte legioenen. De geschiedenis bewijst dat satan de zijnen altijd bedriegt.

Daarom, kies voor het leven en de liefde, de hoop en de hemel.

Marxisten en proletariërs aller landen, verenigt u rondom Jezus Christus!

allen, volgen.

"Proletariërs aller landen: Vergeef mij"

Dat het marxistisch Satanisme de wereld heeft verwoest, is verschrikkelijk. Dat het tot hoge plaatsen in de kerk is doorgedrongen is ondenkbaar. Toch is dat het geval.

Om een voorbeeld te geven, wijlen paus Johannes Paulus 1 prees Giuseppe Carducci, een Italiaanse professor aan de universiteit, als een voorbeeld van een goede leraar van de jeugd. (2) Wie is deze man, die wordt aanbevolen door niemand minder dan de paus? Carducci werd beroemd door zijn "Hymne aan de satan", dat begint met de woorden: "Mijn brandend gedicht is voor U. Ik roep U op, Satan, koning van het feest". En het eindigt: "In heiligheid zouden wierook en geloften tot U moeten opstijgen, Satan. Gij hebt Jehova, de God der priesters verslagen". (3)

(Ik wil aannemen, dat de paus misschien niet geweten heeft wie hij aanbeval, maar het is verkeerd van een bisschop om iemand aan te bevelen zonder hem te kennen).

In 1949 zei een Sowjet-generaal tegen de katholieke priester Werenfried van Straaten: "Wij zijn de elite van satan, maar jullie, zijn jullie de elite van God?"

Wij moeten niet zwijgen over deze dingen!

Wij hebben in dit boekje kunnen zien hoever duivel-aanbidders bereid zijn te gaan. Moge hun toewijding aan het kwade voor ons een aansporing zijn ons te gedragen als Gods verkorenen!

Tijdens de woelige dagen van Polen in 1982 zag men op de muren spotschriften verschijnen. Bijvoorbeeld: "Marx zei: Proletariërs aller landen, vergeef mij" in plaats van het gebruikelijke "Proletariërs aller landen verenig u!"

Ik huiverde, toen ik deze woorden las.

Van Engels wordt verteld, dat hij zich bekeerde voor zijn dood. Van Marx wordt dat niet verteld. In 1983 herdachten velen zijn 100ste sterfdag. Zal hij het zelf ook herdacht hebben, in de hel?

Terwijl ik dit boek schreef heb ik menige nacht slapeloos doorgebracht, denkend aan wat Marx moet doorstaan, als hij wellicht in de hel de

Adolf Hitler. Die Versuch einer Deutung der geheimnisvollsten Erscheinung der Weltgeschichte (Wenen: Forderung wissenschaftler Forschung 1959) 210.

8. Karl Marx, 'Differenz der demokritischen und epi-kureischen Naturphilosophie' (1841) **MEW EB I**, 262; **MEGA I**, 1(1) 10.

9. Jenny von Westphalen, **Mohr und General**.

Erinnerungen an Marx und Hegel (Berlijn: Dietz 1964) 273-274.

10. Robert Payne, **Marx** (Londen: Allen 1968) 317.

11. Ibidem.

12. Karl Marx, 'Der Kommunismus und die Augsburger Allgemeine Zeitung' (1842) **MEGA I**, 1(1), 263.

13. Brief van Moses Hess aan Berthold Auerbach, 2 september 1841, **MEGA I**, 1(2), 261.

14. Brief van Georg Jung aan Arnold Ruge, 18 oktober 1841, ibidem, 261-262.

14A. Karl Marx, 'Zur Kritik' 614-615.

15. Ibidem, 514.

16. Karl Marx, 'Zur Judenfrage' (1844), **MEW I**, 372; **MEGA I**, 1(1), 601.

17. Ibidem, 386; 615.

18. Hans M. Enzensberger ed., **Gespräche mit Marx und Engels** (Frankfort a/d Main: Insel 1973) 17.

19. James Hastings ed., **Encyclopaedia of religion and ethics XI** (New York: Charles Scribner's Sons 1921) 756.

20. Michail Bakoenin, **God and the state** (New York: Dover 1970) 112.

21. Roman B. Gul', **Dzerzinskij** (in het Russisch; Parijs 1936) 81.

22. Enzensberger, **Gespräche** 407.

23. Jean-Pierre Peter ed., **Proudhon, Systeme des contradictions economique ou Philosophie de la misère (extraits). Karl Marx. Misere de la philosophie, reponse a la 'Philosophie de la misere', de M. Proudhon (texte integrale)** (Parijs: Union Générale d'Editions 1964) 199-200.

24. Ibidem, 200-201.

25. Paul Garus, **History of the devil** (East Brunswick, N.J.: Bellz.j.) 435.

9. Michael Bakoenin, 'Rapports personnels avec Marx. Pièces justificatives No 2' in: A. Lehning, A.J.C. Rueter en P.Scheibert ed., **Archives Bakounine** (Leiden: Brill 1963-1981) I, 2,123, 124.
10. Karl Marx, 'Spielmann', in: **MEGA I**, 1(2), 58; **MEGA2 I**, 1,670-671.
11. Karl Marx, 'Oulanem' in: **MEGA I**, 1(2), 60; **MEGA2 I**, 1, 651.
12. Ibidem, 63; 655.
13. Ibidem, 68; 660.
- 13-A. J.W. von Goethe, **Faust I**, 'Studierzimmer'; uitspraak van Mephistoteles.
14. Karl Marx, 'Der achtzehnte Brumaire des Louis Bonaparte' (1852) in: **MEW VIII**, 119; **MEGA2 I**, 11, 103.
15. **MEW I**, 344, 380; **XXVII**, 190; **VI**, 234.
16. Aangehaald in Bertold Brecht, **Werke I** (Frankfort a/d Main 1979) 651.
17. Marx, 'Oulanem', 68; 660.
18. Ibidem, 68; 661.
19. Brief van Karl Marx aan Friedrich Engels, 22 juni 1863, **MEW XXX**, 359.
20. Paul Goma, **Piteshti. Centru de reeducare studen-teasca** (in het Roemeens; Madrid; Benzal 1963).

Hoofdstuk 2

1. Brief van Karl Marx aan zijn vader, 10 november 1837, **MEWEB I**, 8; **MEGA I**, 1(2), 218; **MEGA2 III**, 1, 15.
2. Brief van Heinrich Marx aan zijn zoon Karl, 10 februari 1838, **MEGA I**, 1(2), 229.
3. Brief van Heinrich Marx aan zijn zoon Karl, 2 maart 1837, **MEWEB**, 626-627; **MEGA I**, 1(2), 203.
4. Karl Marx, 'Hegel', **MEGA I**, 1(2), 41, 42; **MEGA2 I**, 1, 644.
5. Ibidem.
6. Karl Marx, 'Das bleiche Mädchen', **MEGA I**, 1(2), 56; **MEGA2 I**, 1, 495.
7. Johannes von Müllern-Schönhausen, **Die Lösung des Rätsels**

LITERATUURVERWIJZING

Gebruikte afkortingen

Karl Marx. Friedrich Engels. Werke (MEW)

[Ergänzungsband (EB)] ten behoeve van het Instituut voor Marxisme-Leninisme in de DDR (Berlijn: Dietz 1961-1971) 39 banden.

Karl Marx. Friedrich Engels. Historisch-kritische Gesamtausgabe. Werke, Schriften, Briefe (MEGA)

David Rjazanov ed. ten behoeve van het Marx-Engels Instituut, Moskou (Frankfort a/d Mainz: Marx-Engels Archiv (1927-1931).

Karl Marx. Friedrich Engels. Gesamtausgabe (MEGA2) Günter Heyden en Anatoli Jegarow ed. ten behoeve van de instituten voor Marxisme-Leninisme in de Sovjet-Unie en de DDR (Berlijn: Dietz (1975-).

Hoofdstuk 1

1. Karl Marx, 'Zur Kritik der Hegelschen Rechts-philosophie. Einleitung' (1844) in: **MEGA I**, 1(1), 607-608; **MEGA2**, I, 2, 171.
2. Paul Oestreicher, **Sermons from Great St. Mary's** (Londen: Fontana 1968) 278-280.
3. Karl Marx, 'Die Vereinigung der Gläubigen mit Christo nach Joh. 15,1-14, in ihrem Grund und Wesen, in ihrer unbedingten Notwendigkeit und in ihren Wirkungen dargestellt' in: **MEW EB I**, 600, 601; **MEGA2 I**, 451, 452.
4. Karl Marx, 'Betrachtung eines Jünglings bei der Wahl eines Berufes' in: **MEW EB I**, 594; **MEGA2 I**, 1, 457.
5. 'Reifezeugnis von Marx: Trier 1835 September 24' **MEGA I**, 1(2), 183.
6. Karl Marx, 'Des Verzweifelnden Gebet' in: **MEGA I**, 1(2), 30-31; **MEGA2 I**, 1, 640-641.
7. Ibidem, pag. 30,31.
8. Karl Marx, 'Menschenstolz' in: **MEGA I**, 1(2), 50; **MEGA2 I**, 1,

De schrijver ziet correspondentie gaarne tegemoet aan het volgende adres:

Voice of the Martyrs
Post Office Box 2947
Torrance, CA 90509, U.S.A.

Als u in het Nederlands schrijft, aan:

Stichting De Ondergrondse Kerk
Postbus 705
4200 AS Gorinchem

26. Heinrich Heine, **Werken I**, lxiv.
27. Iginio Giordani, 'The political atheism of communism' in: **The philosophy of communism** (New York: Fordham University 1952) 249.
249. (vertaling van **Settimana di studio sulla filosofia del comunismo** Rome 1949)
28. Marx, 'Spielmann' 57-58.
29. Jerry Rubin, **Do it** (New York: Simon & Schuster 1970) 249.
30. Karl Marx, 'Menschenstolz', **MEGA I**, 1(2), 50; **MEGA2 I**, 1,489.
31. Brief van Marx aan zijn vader, 10 november 1837, 9; 219; 16.
32. Brief van Jung aan Ruge, 18 oktober 1841, 261-262.
- 32A. Albert Camus, **L'homme révolte** (Parijs: Gallimard 1951) 234.
33. Arnold Künzli, Karl Marx. **Eine Psychographie** (Wenen/Frankfort/ Zürich: Europa 1966).
34. David Rjazanov ed., **Karl Marx als Denker, Mensch, und Revolutionär** (Wenen/Berlijn: Literatur und Politik 1928).
35. Rolf Heuer, **Genie und Reichtum** (Wenen: Bertelsmann 1971) 168.
36. Brief van Karl Marx aan Friedrich Engels, 27 februari 1852, **MEW XXVIII**, 30.
37. Brief van Friedrich Engels aan Karl Marx, 2 maart 1852, *ibidem*, 33.
38. Brief van Karl Marx aan Friedrich Engels, 8 maart 1855, *ibidem*, 438.
39. Brief van Karl Marx aan Friedrich Engels, 2 december 1863, **MEW XXX**, 376.

Hoofdstuk 3

1. Friedrich Engels, 'Der Triumph des Glaubens', **MEW EB II**, 301.
2. Brief van Friedrich Engels aan Friedrich Gräber, 12/17 juli 1839, *ibidem*, 407; **MEGA III**, 1, 149.
3. *Ibidem*.
4. Brief van Bruno Bauer aan Arnold Ruge, 6 december 1841, **MEGA I**, 1(2), 263, 264.
5. A. Melskii, **Evangelist nenavisti** (De evangelist van de haat. Het

- leven van Karl Marx; Berlijn: Za Pravdu 1933) 48.
6. Friedrich Engels, 'Dialektik der Natur. Einleitung', **MEW XX**, 312.
7. Friedrich Engels, 'Herr Jesu Christe, Gottes Sohn' (waarschijnlijk tussen 20 februari en 12 maart 1837), **MEGA I**, 2, 465; **MEGA2 I**, 3, 21.
8. Brief van Engels aan Gräber, 12/17 juli 1839, *ibidem*, 407, 404; 149, 146.
9. Friedrich Engels, 'Schelling, der Philosoph in Christo' (1842), **MEW EB II**, 243-245.
10. Karl Marx en Friedrich Engels, **Selected works** (Londen: Lawrence & Wishart 1958) 52.
- 10-A. Karl Marx, 'Zur Judenfrage' (1844), **MEW I**, 347-377. **MEGA2**, I, 2, 141-169.
- 10-B. Karl Marx, 'Das Kapital' (1872), **MEW XXIII**, 382; **MEGA2**, II, 6, 355. **MEGA II**, 6, 355.
11. Ossip K. Flechtheim, **Die kommunistische Partei Deutschlands in der Weimarer Republik** (Offenbach a/d Mainz: Bollwerk 1948) 89.
12. Künzli, **Karl Marx** 187.
13. Bertram D. Wolfe, **Marxism. One hundred years in the life of a doctrine** (New York: Dial 1965) 32.
14. Karl Marx en Friedrich Engels, **The Russian menace to Europe** (Glencoe: Free 1952) 63.
15. Aangehaald in Wolfe, **Marxism**.
16. Friedrich Engels, 'Der magyarische Kampf' (1849), **MEW VI**, 176.
17. Aangehaald in **Deutschland-Magazin** 1985 (afl. 2) 39.
18. Karl Marx, 'Das Elend der Philosophie' (1847), **MEW IV**, 132; aangehaald door Nathaniel Weyl, **Karl Marx: racist** (New Rochelle, N.Y: Arlington z.j.).
19. Brief van Karl Marx aan zijn dochter Eleanor, 9 januari 1883, **MEW XXXV**, 422.
20. Chushichi Tsuzuki, **The life of Eleanor Marx, 1855-1898. A socialist tragedy** (Oxford: Clarendon 1967) 85.
21. Frederick Tatford, **The prince of darkness** (Eastbourne: Bible and Advent Testimony Movement 1967).

Hoofdstuk 4

1. Sergius M. Riis, **Karl Marx. Master of fraud** (New York: Robert Speller 1962) 11.
2. Brief van Edgar Marx aan Karl Marx, 31 maart 1854, in: Karl Marx en Friedrich Engels, **Briefwechsel** (Moskou: Marx-Engels-Lenin-Instituut 1935) II, 18.
3. Brief van Jenny Marx aan Karl Marx, na 11 augustus 1844, **MEW EB I**, 652. **MEGA2 III**, 1, 440.
4. Franz Mehring, 'Karl Marx. Geschichte seines Lebens' (1918) in: Idem, **Gesammelte Schriften III** (Berlijn: Dietz 1960) 12,
5. Ibidem, 14.
6. Brief van Karl Marx aan Friedrich Engels, 20 mei 1882, **MEW XXXV**, 65.
7. Walter Kaufmann, **Hegel. Reinterpretation, texts and commentary** (Garden City, N.Y.: Doubleday 1965) 288.
8. Brief van W.I. Lenin aan A.M. Gorki, 13 of 14 november 1913, in: W.I. Lenin, **Verzamelde Werken IXL** (in het Russisch; Moskou: Political Literature 1964) 226-228; ook in: idem, **Werke XXXV** (Berlijn: Dietz 1964) 99.
9. W.I. Lenin, 'Negende partijdag van de CPR', ibidem XLV, 86; XXXIII, 266.
10. Brief van W.I. Lenin aan P.A. Bogdanow, 23 december 1921, ibidem LIV, 86-87; IIIVI, 546.
11. W.I. Lenin, **Boedilnik** 1883 (afl. 48; Wekker); aangehaald in **Novy Zhurnal. The new review, Russian quarterly** 140 (1980) 276.

Hoofdstuk 5

1. **Novy Zhurnal** 75 (1964) 182; aangehaald in Georg Katkov, **The Trial of Bukharin** (Londen: B.T. Batsford 1969) 29.
2. Roy A. Medvedev, **Let history judge. The origins and consequences of Stalinism** (New York: Alfred Knopf 1972) 183.
3. Fritz J. Raddatz, **Karl Marx. Eine politische Biographie** (Berlijn 1925) 32.

4. Boris Souvarine, **Stalin**.
5. Brief van Karl Marx aan Friedrich Engels, 31 juli 1851, **MEW XXVII**, 292.
6. Milovan Djilas, 'Tsjoezjie vremena' (Vreemde tijden), **Kontinent** 33 (1982; Continent) 18-52, aldaar 7. Ibidem
8. Svetlane Alliluyeva, **Twenty letters to a friend** (Londen: Hutchinson 1967) 64vv.
9. Paloczy Horvath, **Stalin** (Wenen: Bertelsmann z.j.).
10. Abdurakhman Avtorchanov, **Misdadigers in het bolsjewisme** (in het Russisch; Frankfort a/d Main: Possev z.j.) Grani No. 89-90, 324-325.
11. Abdurakhman Avtorchanov, **Proischozdenie Parto-kratii** (Het ontstaan van de partocratie) Frankfort a/d Main: Possev 1973) 198-201.
12. **L'express**, 6 oktober 1979, 31.
13. **Il tempo**, 1 november 1979, 24, k.5-8.
14. P. Underwood, **The vampire's bedside companion** (z.p.: Frewinz.j.).
15. H. Knaust, **The testament of evil**.
16. Manfred Zach, **Mao Tse-tung. Anekdotisch vorgestellt** (Esslingen: Bechtle 1969) 13.
17. Friedrich Engels, 'Herrn Eugen Dührings Umwälzung der Wissenschaft' ('Anti-Duhring') (1878) **MEW XX**; **MEGA2**, I, 27.
- 17-A. Karl Marx, 'Manifest der kommunistischen Partei' (1848), **MEW IV**.
18. Karl Marx, 'Sieg der Kontrarevolution zu Wien' (1848), **MEW V**, 457.
19. Brief van Karl Marx aan Friedrich Engels, 15 maart 1866, **MEW XXXI**, 191; brief van Karl Marx aan Jenny Longuet, 11 april 1881, **MEW XXXV**, 179.
20. Friedrich Engels, 'Der demokratische Panslawismus' (1849), **MEW VI**, 283, 286, 279.
21. Lenin, **Verzamelde Werken XXXII**, 281.
- 21A. Alexandr I. Solzjenitsyn, **The Gulag Archipelago, 1918-1956. An experiment in literary investigation I-II** (New York/Evanston/San Francisco/Londen: Harper & Row 1973) 173.

22. '**Russkaia mysl**', 13 maart 1975 (Russische gedachte).
23. I. Nahyewsky, 'Spomyny polovoho dykhovnyka', **America** 71(1982) 4, 18.
24. W.I. Lenin, **Militaire correspondentie** (Moskou 1954) 148.
25. Leon Trotski, **Stalin**, aangehaald in **Novy Zhurnal** 158, 58.
26. Pierre Daix, **Picasso. The man and his work** (Parijs: Somogy) 8.
27. Ibidem, 188-190.
28. The master Therion [=pseudoniem van Alister Crowley], **The book of Thoth. A short essay on the tarot of the Egyptians** (New York: Weiser 1969) 97.
29. Ibidem, 134, 135.
30. Ibidem, 137.
31. 'Moge Uw Koninkrijk vernietigd worden', **Sovjets-kaia molodioj**, 14 februari 1976 (in het Russisch; Sowjet-jeugd) 4.
32. 'Kultusminister antwortet Studentenpfarrer', **Rhein-Neckar Zeitung**, 5 februari 1968.
33. **Paris Match**, 10 december 1982, 3-8.

Hoofdstuk 6

1. **Kommunism uzvara**, april 1974 (Overwinning van het communisme).
2. Anatolij E. Levitin-Krasnov, **Böse Jahre. Memoiren eines Russischen Christen** (München: Rex 1977) 144-145.
3. 'Satanische aanbidders', **Prasvoslavnaia Rus** 20 (in het Russisch; 1977 Orthodox Rusland) 9-12.
4. D. Bacu, **Pitesti** 71, 187.
5. **Cuvantul Romanesc**, februari 1980.
6. Hermann Hartfeld, **Irina** (Chappaqua, N.Y.: Christian Herald 1981).
7. Karl Marx, **Das Kapital I Theorien über den Mehrwert** 375.
8. A. Reghelson, **The tragedy of the Russian church**.
9. **Catacombes**, september 1980.
10. Salu Ndebele, **Guerilla for Christ** (Old Tappan, N.J.: Fleming H.

Revell z.j.) 9-10.

11. **Impact**, februari 1981.

12. **Chronicle of the Lithuanian Catholic Church**, 44 (1981).

13. Dudko, **O nashem upovanti** (Over onze hoop; Parijs: YMCA 1975) 51.

14. Igor Shafarevitch, **La legislation sur la religion en URSS** (Parijs: Seuil 1974) 67-71.

15. Sheila Ostrander en Lynn Schroeder, **Psychic discoveries behind the Iron Curtain** (Englewood Cliffs, N.J.: Prentice-Hall 1970).

16. 'Parapsychologie in de USSR', **Novie Russkoie slovo**, 30 juli 1975 (in het Russisch; Nieuwe Russische taal) 2.

17. Friedrich Engels en Karl Marx, "Die heilige Fami-lie", (1846) **MEW II**, 9.

18. Michael Bakoenin, **Werken III**, 206

19. Aangehaald door Künzli, **Karl Marx** 403.

20. Brief van Friedrich Engels aan Karl Marx, 23/24 november 1847, **MEW XXVII**, 107; **MEGA2 III**, 2, 122.

21. Brief van Karl Marx aan Friedrich Engels, 27 juli 1869 **MEW XXXII**, 351.

22. Konrad Low, **Why communism fascinates** (z.p.: Deutscher Institut 1983).

23. **Christian news**, 4 maart 1985.

Hoofdstuk 7

1. Montgomery Hyde, **Stalin. The history of a dictator** (Londen: Rubert Hart-Davis 1971) 28-29.

2. Moses Hess, 'Roter Katechismus für das deutsche Volk' in: Karl M. Michel ed., **Politische Katechismen. Volney, Kleist, Hess** (Frankfort a/d Main: Insel 1966) 71-87, aldaar 71, 72, 73, 80.

3. Brief van Moses Hess aan Berthold Auerbach, 2 september 1841, **MEGA**, I, 1(2), 261; ook in: Moses Hess, **Ausgewählte Schriften** (Keulen: Melzer 1962) 382. Verder afgekort als AS.

4. Brief van Georg Jung aan Arnold Ruge, 18 oktober 1841, **MEGA**, I, 1(2), 261.

5. Moses Hess, 'Rom und Jeruzalem, die letzte Nationalitätsfrage'

- (1862), AS, 225.
6. Ibidem, 228.
  7. Ibidem, 229.
  8. Ibidem, 229-230.
  9. Ibidem, 236.
  10. Ibidem, 236-237.
  11. Ibidem, 308.
  12. Ibidem, 243.
  13. Moses Hess, 'Brieft über Israels Mission in der Geschichte der Menschheit' (1864), AS, 324.
  14. Moses Hess, 'Kommunistische Bekenntnis in Fragen und Antworten' (1846), AS, 190.
  15. Moses Hess, 'Die eine und ganze Freiheit' (1843), AS, 149.
  16. Moses Hess, 'Philosophie der Tat' (1843), AS, 138.
  17. Edmund Silberner, **Moses Hess** (Leiden: Brill 1966) 31.
  18. Ibidem, 32.
  19. Ibidem, 121.
  20. Ibidem, 421.
  21. Dudko, **O nashem upovanti** 53.
  22. Silberner, **Moses Hess** 421.
  23. Ibidem.
  24. Ibidem, 418.
  25. Moses Hess, **Über das Geldwesen**. Philosophische sozialistische Schriften 13 (Berlijn: Akademie 1961) 345.
  26. Hess, 'Rom und Jerusalem' 248.
  27. Ibidem, 225.
  28. Brief van Moses Hess aan Ferdinand Lassalle, 9 december 1863, in: Moses Hess, **Briefwechsel** (Den Haag: Mouton 1959) 459.
  29. Karl Marx, 'Das Kapital', **MEW XXIII**, 779.
  30. G.W.F. Hegel, 'Fragmente über Volksreligion und Christentum' in: Idem, **Werke I Frühe Schriften** (Frankfort a/d Main: Suhrkamp 1971) 35-36.
  31. U. Steklov, **M.A. Bakunin. His life and activity III** (Moskou: Literature 1937) 435.
  32. Aangehaald uit 'De catechismus van de revolutie-onair' door F.Dostojewski in: Idem, **Verzamelde werken XII**, 194.

33. F. Dostojewski, 'Demonen' in: Idem, **Verzamelde werken X**, 312.
34. Ibidem, 322.
35. Ibidem, 324.
36. A.I. Volodin en E.G. Plimak, **Tsjernisjevsky, of Netsjaiev** (in het Russisch; Moskou: Koriakin en Pleeman 1976) 247.
37. V. Burtsev, **During 100 years. Compendium of the history of political and social movements in Russia** (Londen: 1897) 94.
38. Volodin, **Tsjernisjevsky** 223.
39. E.S. Vilenskaia, **Revolutionist underground in Russia** (Moskou:1965) 398.
40. Volodin, **Tsjernisjevsky** 223.
41. Nikolaj G. Tsjernisjevski, **Verzamelde werken I** (Moskou 1939)8.
42. **Ruskaia mysl'**, 17 november 1983.
43. Volodin, **Tsjernisjevsky** 155.
44. P.Fillemarest, **Les pourvoyeurs du Goulag III** (Geneve: Famot 1976) 223vv.

Hoofdstuk 8

1. Lawrence Pazder, **Michelle remembers** (New York: Condon & Littes 1982).
2. **Selections from Nietzsche** (New York: Viking 1954) 600.
3. **Weekly world news**, 2 februari 1983.
4. **Iuni Kommunist**, december 1984.
5. Rjazanov, **Karl Marx als Denker** 150.
6. Künzli, **Karl Marx** 352.
7. Moshe Glickson, **The Jewish complex of Karl Marx**. Pamphlet 20 (New York: Herzl 1961) 40.
8. Künzli, **Karl Marx** 361.
9. Ibidem, 372-373.
10. Brief van Karl Marx aan Ferdinand Lassalle, 16 januari 1861, **MEW XXX**, 578.
11. Toespraak van Karl Marx in het Engels, 14 april 1856, in: Karl Marx en Friedrich Engels, **Selected correspondence 1846-1895** 90-91; Duitse vertaling: **MEW XII**, 4.

12. William Tyndale, **Works** (z.p.: Parker 1849), aangehaald door James A.H. Murray ed., **A new English dictionary on historical principles VIII** (Oxford: Clarendon 1933) 735; in de nieuwe uitgave: J.A. Simpson en E.S.C. Weiner ed., **The Oxford English dictionary XIV**, 5.

13. William Shakespeare, 'Midsummer night's dream', Act II, Scene I, 33-34.

14. Alexei Stjusev, 'Een onvergetelijke nacht', **Svenska dagbladet**, 17 januari 1948 (in het Zweeds; Zweeds dagblad).

Hoofdstuk 9

1. Solzjenitsyn, **The Gulag Archipelago III-IV**, 10.

2. **Nauka i religia** 12 (december 1976; Wetenschap en religie 73-76).

Hoofdstuk 10

1. **Idea**, 3 juni 1983.

2. **Osservatore Romano**, 17 september 1978.

3. Aangehaald in Gerhard Zacharias, **The cult of satan and the black mass**.

Bijlage

1. INF van **Aide à l'église en détresse**, april/juni 1980.